

magyar

VADÁSZIAJ

9. ÉVFOLYAM, 5.
2000/MÁJUS

240 Ft

SZÓKIMONDÓ

8. oldal

FeHoVa 2000

11. oldal

**A FÁCÁN RÓL AZ
ÉVEZRED KÜSZÖBÉN**

12-13. oldal

VALLAIZKA-1

A TARTALOMBÓL:

Interjú	7
Szókimondó	8
Vadlexikon: A nyírfajd	9
Csak egyet kell betenni	10
Új szabálysértési jogszabályok	11
A fácánról az évezred küszöbén	12-13
Harsanjon a kürtszó	14
FeHoVa 2000	15
Vadászkönyv aukció	18
Matula táborok	20
Felélesztett múlt, megújuló jövő	23-24
Háziorvosunk tanácsai	25
Hírek	27

Új telefonszámaink:
301-0723, 301-0724, 06/60/327-280

Tájékoztató

Áprilisi számunktól kezdődően a VADÁSZLAP kiadója: a Vadászati Kulturális Egyesület névre szólóan és főlíázva küldi az előfizetők lakcímére a lapot. Ez azt jelenti, hogy a kezelhetetlen reklamációk miatt fölmondtuk a Magyar Postával kötött lapterjesztői szerződésünket és saját magunk címezzük, adjuk postára az újságokat.

Nagyon reméljük, hogy így – ahogy ez korábban már bebizonyosodott – minimális szintre csökkenthetjük a reklamációkat, ugyanakkor abban is bízunk, hogy Előfizetőink számát is gyarapítani tudjuk.

Egyébként – júniustól – a Magyar VADÁSZLAP előfizetése 1680 forint, amelyet bármely postahivatalban „Belföldi postai utalványon” lehet befizetni a Vadászati Kulturális Egyesület címére:

1245 Budapest Pf. 1209.

CÍMLAPON: VALACZKAI ERZSÉBET PASZTELLJE

VADÁSZLAP ©

MEGJELENIK HAVONKÉNT

Kiadó-főszerkesztő:
Csekő Sándor
Felelős szerkesztő:
Homonnay Zsombor
Tervezőszerkesztő: **Kun Gábor**
Reklámszerkesztő:
Lukácsné Kocsis Marianna
Szerkesztőségi titkár:
Goronné Tóth Margit
A szerkesztőség levelezési címe:
1245 Budapest, Pf. 1209
Kiadja a Vadászati Kulturális Egyesület
A szerkesztőség és a kiadó címe:
1054 Budapest V., Honvéd u. 8. IV. 3.
TELEFON: 60/327-280 FAX: 331-4368
A Magyar VADÁSZLAP előfizethető „Belföldi postautalványon” a szerkesztőség címén, átutalással a Takarékbank Rt.-nél vezetett **11500102-10004115** számú számlára, vagy a hírlapkézbesítőknél, a postahivatalokban.
Terjeszti a Hírker Rt., az NH Rt. és az alternatív terjesztők.
Előfizetési díj 2000-re: **2880 forint.**
Nyomdai előkészítés:
Szikra Lapnyomda Rt.
Felelős vezető:
Lendvai Lászlóné vezérigazgató
Nyomás:
Athenaeum Nyomda Rt.
Felelős vezető: **dr. Garáné Bardóczy Irén**
az igazgatóság elnöke
ISSN 1215-6159

TUDÓSÍTÓINK

Baranya: Agyaki Gábor	06-30/979-6495
Dr. Czvalinga István	06-72/441-171
Bács-Kiskun: Oláh József	06-20/968-7096
Békés: Lovász Sándor	06-66/469-712
Borsod: Handa György Zsolt	06-20/329-1814
Csongrád: dr. Csizmazia György	06-62/326-034
Fejér: Gáspár Attila	06-20/977-9526
Győr: Pló Márta	06-30/961-8844
Hajdú: Kozák Imre	06-52/200-690
Heves: Prezenszky János	06-36/316-512
Komárom: dr. Faragó István	06-20/938-2754
Pest: Mészáros Iván	06-53/312-898
Somogy: Szarka Ágnes	06-30/961-9481
Szabolcs: Erdélyi István	06-44/362-569
Szolnok: Balajti János	06-30/963-6277
Tolna: Bischof Ferenc	06-74/417-596
Vas: Öhm Károly	06-30/901-8453
Simon Szabolcs	06-30/936-0268
	06-95/365-064
	06-30/994-2359
Veszprém: Baracska Lajos	06-88/422-298
Zala: Polster Gabriella	06-93/391-041

E-mail címünk: vke.vadaszlap@mail.matav.hu Homepage: www.vadaszlap.hu

CSAK AZ ÜGYVÉDEM JELENLÉTÉBEN VADÁSZOM...

... de jó, ha még két nagykorú, állandó magyarországi lakóhellyel rendelkező, idézhető tanú is kéznél van. Az új rendelet függvényében ugyanis ez az egyetlen biztos módja a nem könnyen megszerzett vadászjegyünk tartamos megőrzésének. Ilyen mértéktelen túlszabályozottság esetében már egyetlen vadász sem érezheti magát biztonságban, és csak a paragrafusok szakadatlan memorizálásával képes esetleg megúszni a drákói büntetéseket. Értelmet, logikát senki se keressen.

Mindeközben kínunkban a röhögőgörcs szorongat, mert ezekért az élvezetekért szakadatlanul fizetünk és egyre többet. Sokéves lázas munkával elérték a jogászok, hogy mára már semmihez nem hasonlítható ez a szabadidős tevékenység, sem a vadászati, sem a vadgazdálkodási része. Senki egyetlen szavát nem hiszi többé el a vadászvezetőnek, a kísértőnek, a vadászmasternek, az ellenőrző bizottság elnökének, tagjainak, úgy egyáltalán a vadászoknak.

Tény, ami tény, sikerült lepipálni a legsötétebb diktatúrákat is. A fene nagy polgári demokráciában a hatalom minden jobb és bal lépéséről tudni akar, adatokat gyűjt, írásos anyagokat követel, ellenkező esetben pénzbüntetésekkel fenyeget, amelyet majd a vadászjegybevonás, később a fegyvertartási engedély bevonása és a fegyverek kényszereladása követi. Kész. Így szabályozzák az intim szférámat. Őszintén szeretném hinni, hogy a hatalom attól a mély aggodalmától hajtva írta elő ezeket a teljesen értelmetlen, agyonadminisztrált kényszerpályákat, hogy végre sikerüljön meglőnöm idényenként azt a két nyulat, meg a néhány fácánkakast, amennyi jut, ha elosztjuk a felügyelőség által írásban engedélyezett lelövési tervszámot a fizető tagok számával. Ezt hívják szakszerű vadgazdálkodásnak. Ettől függetlenül és egyébként a tervgazdálkodással távirányított gazdálkodó valójában egy jogi személyiséggel és belső önkormányzattal rendelkező, szuverén társadalmi, vagy gazdálkodó szervezet, ad absurdum közösség.

Akik még nem kapták el az egyre jobban terjedő emlékeztetést, történelmi tapasztalataik alapján tudhatják, hogyan működött a sztalinista jogrend. A legfőbb ismérve az volt, hogy betarthatatlan törvényeket, jogszabályokat hoztak létre, és egy idő után eljutottak oda, hogy bárkit, bármiért és bármikor megbüntethettek, és a játék nem babra ment. Az alattvalókat két nagy csoportra osztották, mert a törvény előtt mindenki egyenlő volt. Csakhogy voltak még egyenlőbbek is. Talán foglalkozási ártalom, de számomra kísértetiesen hasonló ez az egész túladminisztrált agyonszabályozás, amely – úgy tűnik – ma már csak a vadászat területén maradt fenn a maga emészthetetlen valóságában. A 22-es csapdájában vergődünk, holott a láb fogó csapdákat állatvédelmi okokból éppen ebben az új rendeletben tiltották be. Az ember védelméig még nem jutottunk el az evolúcióban.

Sok a vadász – mondják – de mindig elhibázzák őket, mert sohasem velük csesznek ki, hanem azokkal, akiknek vadászjegyük, nyilvántartott fegyvereik, ismert lakcímük és lefoglalható vagyontárgyaik vannak. A vadász ugyanis megússza próbára bocsátással és ha jó a mimikrija és a „próbálkozás” ideje alatt nem sikerül elkapni, újra tiszta lappal indul. Úrnak kell őket szólítani, fennen hangoztatott személyiségi jogaik vannak, nevük már leírhatatlan, csak a monogramjuk jelenhet meg. Joguk van a jó hírnévhez, még akkor is, ha ilyesmiről soha, senki egy szót sem hallott. Ha nem is ebből következik, de sajnos tapasztalati tény ezzel szemben, hogy „jósággal és törvénytisztelettel” viszont manapság semmiféle hírnevet szerezni nem lehet.

Az emlékeztetési gyógyultjai azonban arra is emlékezhetnek, hogy nem is olyan régen a dereguláció volt a divatos jelszó és külön bizottságok dolgoztak éjt nappallá téve a felesleges és a trágyaként összegyűlemlett túlszabályozottság megszüntetésén. Ezért csak úgy melleleg kérdezném meg – ha volna kitől – nem jött el még az idő, nem telt meg a gödör? Én ugyanis úgy érzem, hogy éppen az ellenkező irányba araszolunk, mint ahová kívánnak minket. Ott ugyanis – minden ellenkező híreszteléssel szemben – nem csak a bűnözőknek vannak jogaik. Az ártatlanság vélelme alapvető joga a magyar vadásznak is. Ennek érvényesítéséhez azonban – a hivatásos vadász kötelező „igénybeviteléhez” hasonlóan – és pontosan a biztonságos vadászat érdekében tehát, nem mondhatok le egy jópénzért igazságomat szolgáltató, és minden hájjal megkent prókatorról. Kerül, amibe kerül...

felelős szerkesztő

Újházy György, Cegléd: „... A ceglédi Széchenyi Zsigmond Vadásztársaság és a Ceglédi Vadász Klub elnökeként vadásztársaimmal és barátaimmal számos, a vadászati kultúrához szorosan kapcsolódó sikeres rendezvényt szerveztünk az elmúlt évek alatt, amely kivívta mind a vadászok – de ami ennél fontosabb – a lakosság elismerését is. Ezek a sikerek adták az ötletet ahhoz, hogy vadászati és természetrajzi múzeumot szervezzek, amelynek egy része oktatási stúdióként működhetne és ezzel hozzájárulna a térségben élők rendszeres tájékoztatásához, a térség természeti kincseink jobb megismeréséhez. Erre a célra saját ingatlanomat ajánlottam fel, amely száz négyzetmé-

ter alapterületű. Ebben helyet kaphatna minden a természettel, a vadászattal, a vadgazdálkodással kapcsolatos régi és ma használatos tárgy, eszköz, a vadászható vadfajok preparátumai, diorámák, trófeák és minden egyéb, ami a szemléltetést szolgálhatná. Állandó és időszakos kiállításokat lehetne ehelyütt szervezni és méltó helyet kapnának a művészeti alkotások is. Be tudnánk mutatni a nagyközönség részére továbbá az ehető és mérges gombákat, a gyógynövényeket, a magyar erdők más értékeit, a védett ritkaságokat is. Elképzelésemet a Városi Önkormányzati Hivatal képviselő testülete, az Önkormányzat Humán irodája is támogatja. Az erkölcsi támoga-

tás mellett anyagi támogatást viszont csak igen szerény mértékben tudnak nyújtani. Ezért kérem a Vadászati Kulturális Egyesületet, hogyha ezzel kapcsolatban bármiféle ötlete, javaslata van, segítsen, mert minden támogatást köszönettel fogadok az elképzeléseim megvalósításához...”

Terveit rendkívül nagyra értékeljük, és továbbítjuk az egyesület Kulturális Tanácsához, amely részletesebb megismerés után javaslatokat ad a megvalósításhoz. Számíthat tehát a segítségünkre, amelynek részletezése – természetesen – meghaladja a jelenlegi válaszadás terjedelmét.

AZ APRÓHIRDETÉSEK TARIFÁI:

Az első szó 200 Ft, minden további szó 50-50 Ft + 25 % áfa. A hirdetések levélben, faxon vagy személyesen, minden hónap 10-éig szíveskedjenek leadni.

Ha bármilyen információra van szüksége, hívja a 06-60/327-280-as szerkesztőségi telefonszámunkat.

FEGYVER

Eladó 1 db 8x57 S. A. S. német Mauser 8x64-es Zeiss távcsővel felszerelve, újszerű állapotban. Telefon: 200-3446

Vásárolnék 16-os vagy 12-es külső kaskasos Tulát. Tóth László 06/20/9127-096 munkaidőben.

ZKK 600-as 7x54-es zeiss távcsővel, valamint 16-os Orosz Bokk puska eladó. Telefon: 06/20/9387-603

Tula 16-os kal. kaskasos, friss műszaki-
val, kifogástalan állapotban eladó. Telefon: 06/30/9165-231

Browning B 425 Prestige 12-es bock új állapotban eladó. Telefon: 06/30/9468-516

7,62-es magyar GV friss műszaki-
val csővel eladó. Telefon: 06/30/9468-516

SAKO .30-06-os, 7x50-es MEOPTA céltávcsővel vagy céltávcső nélkül, megkímélt állapotban, valamint TIKKA M 55 222-es 6x42-es Kahles céltávcsővel, levehető szereléssel eladó. Telefon: 06/20/9671-318

2,5–10x56-os Smidth & Bender, féléves céltávcső 1-es szákeresztel eladó. Irányár: 200 000 Ft. Telefon: 06/66/448-235, 06/60/384-642

Csehszlovák vegyescsövű vadász-
fegyver kal. 12/7x65-ös eladó vagy .243-as golyós fegyverre cserélhető. Irányár: 200 000 Ft. Telefon: 292-1884

Vásárolnék 6 vagy 9 mm-es Flóbert puskát. (Nem Keserű gyártmányút). Telefon: 292-1884

Eladó: cseh Mauser 7x64-es, Kales 8x56-os távcsővel. Ferlach-i 16-os, sörétes. Voere 0,22-es. Érdeklődni: 06-24/441-603.

Eladó 1 db 16-os BRNO bock sörétes puska és 1 db 12-es külsőkaskasos Tula. Érdeklődni: 06-30/202-5698.

Eladó 2 db 12/70-es Kettner-Champion bock fegyver, 2 évesek, irányár: 90 000 Ft/db, 1 db 7x64-es CZ 550 luxus tip. fegyver, Seeadler 3-9x56 céltávcsővel és 1 db .223 Rem. CZ 527 típusú fegyver 3-9x42 céltávcsővel. A golyós fegyverek újszerű állapotúak, irányár 170000 Ft/db. Érdeklődni: 06-20/9214-172, 06-30/9950-391-es telefonszámokon lehet.

KUTYA

Hannoveri véreb kiskutyák, vadászó szülőktől, törzskönyvvel eladók. Telefon: 06/89/345-072

Vizslatanítást, munkavizsgára felkészítést vállalok. Mikola Géza 06/96/339-157 Győrújfalú

Fiatalon, eredményesen! Vadászkutyák képzése (fegyelmi, vadászati) képesség- és munkavizsgára való felkészítése. Baranyi Szabolcs, 06/30/9965-198

Vadászkutyák munkavizsgára, valamint vízimunka versenyre való felkészítését vállalom. Szénási János, 06/34/350-464

Kitűnő küllemű és munkateljesítményű szálkás szőrű tacskók előjegyezhetők a Von Alltenburger kennelből. Marosmenti-Rudifogó Miku Soma 2xHPJ fiatal klubgyőztes, 2xR. CAC, 5xCAC, 2x CACIB, 2xHFGY BOB D.K. Európa Kupa győztes, tenyésztésre javasolt kannel fedezetünk. Telefon: Szarka: 06/30/9619-481

Olasz-Jugoszláv vérvonalú fehér-fekete Champion pointer kan fedez. Kölykei eladók. Pósteleki-Fürkészló Kennel. Telefon: 06/60/461-090 Baukóné Bronz-koszorús Mestertenyésztő

Hannoveri véreb 5 éves, beavadászott, aktívan dolgozó szuka eladó. Eredményei: CAC, CACIB, HFGY, elővizsga (Ev), Nehezített csapa-vizsga (Nv), Fővizsga (Fv). eladó továbbá egy egyéves szuka is, nagyon jó adottságokkal. Telefon: 06/30/9018-637

Rövid szőrű német vizsla kiskutyák május eleji elvitellel kaphatók. Apa: Baktai Fekete Ali, anya: Malomközi Méda. ÖTV I. díjas, kitűnő küllemű szülőktől. Cím: Burtics János, Tótkomlós, Vági u. 15. Telefon: 06/20/9829-301

Szálkás szőrű németvizsla kölykök eladók. ára 12 000 Ft. Zádori János hivatásos vadász, Büssü, Kossuth L. u. 55. Telefon: 06/82/974-218

Drótszőrű német vizsla kölykök törzskönyvezve, német szülőktől eladók. Telefon: 06/74/410-151, 06/74/312-552

Rövidszőrű német vizsla kiskutyák, vadászó szülőktől eladók. Telefon: 06/59/323-875 (este)

Vadász-tenyésztőtől 12 hetes Labrador Retriever kiskutyák – törzskönyvvel, beoltva – eladók. Telefon: 226-2905

Nagyon jó vérvonalból származó, kitűnő vadászati és küllemi minősítéssel rendelkező szülőpártól rövidszőrű német vizsla kölykök törzskönyvezve eladók. Érdeklődni: Acsa, Mogyorós u. 26. Telefon: 06-27/328-134, 06-60/623-012.

Jagd terrier kölykök eladók. Érdeklődni: napközben: 06-68/466-103 napközben, 06-68/468-822 este, Deli Zoltán.

ÁLLÁS

Zalalövő Egyetértés Vadásztársaság nagyvadas területére felsőfokú végzettségű, német nyelvtudással és ötéves szakmai gyakorlattal rendelkező fővadászt keres. Saját terepjáró előnyt jelent. Lakás megoldható. Bérezés megegyezés szerint. Jelentkezni lehet Gróf Andrásnál a 92/374-413, vagy a 06/30/9797-140-es telefonszámon.

Olasz nyelvtudással rendelkező 26 éves fiatalember, többéves vadászati tapasztalattal, vadászkiérő-vadászat szervező munkákat vállalna. Telefon: 06/30/2482-118

Agrármérnök erdész, jelenleg vadgazdálkodási szakmérnök hallgató, dunántúli nagyvadas vadászterületen állást keres. B. MgV kategóriás jogosítvánnyal, német nyelvtudással rendelkezem. Zala, Vas, Somogy, Veszprém megye előnyben. Érdeklődni a 92/318-208, és a 06/30/256-6769-es telefonszámon lehet.

Somogy megyei vadásztársaság felvételt hirdet középfokú végzettséget igénylő hivatásos vadász állás betöltésére. Alapfokú német nyelvtudás szükséges. Szolgálati lakást biztosítunk. Telefon: 06/30/9210-171

Hivatásos vadászt keresünk, nagyvadas területre, feleségnek gondnoki állás ajánlattal. Telefon: 06-20/9454-494.

VEGYES

Négyszáz vadászkönyvből válogathat készletünkben! – Ha levelet ír vagy telefonál, címlistát küldünk. Diana Vadász-Horgász Antikvárium 6900 Makó, Zrínyi u. 34. Telefon: 06/62/211-561 és 06/62/213-680

Eladó: Tápióbiicske természetvédelmi területénél (fenyves, fácán, szarvas, őz, nyúl) vadászlaknak is ideális, 2 szintes 68 négyzetméteres alpesi faház. Télen-nyáron lakható, tökéletesen komfortosított. Irányár: 2,8 millió forint. Telefon: 319-1655

Subaru Legacy kombi eladó. 1990-es 1,8, 16 V 4 WD, automata, központi zár, elektromos ablak, tükör, szervó kormány, riasztó, jó állapotban, keveset futott. Ár. 1,3 millió forint. Telefon: 385-3438, 18 és 21 óra között.

Infratávcsövek, infrasugárzók, lézersugárzók, minitávcsövek eladók, megrendelhetők. Telefon: 06/30/205-3714

Afrikai antilop és kafferbivaly trófea gyűjtemény eladó, érdeklődni lehet a 06/30/9211-562-es telefonszámon.

Eladó egy MOM lámpa, akkumulátorral (8 amperórás) töltővel, 25 000 Ft-os áron. Telefon: 06/1/370-1238

Kaszói erdő mellett, téglaház telekkel 1 900 000 forintért eladó. Telefon: 06-34/356-233, 06-34/356-853.

Földtulajdonhoz tartozó vadászati jog (nagyvadas területre) eladó. Telefon: 06-22/354-017

Az állami vadászvizsga kidolgozott szóbeli tételei (504) kérdés megrendelhető a 06/75/313-271, vagy a 06/20/333-2834

HALÁLHÍR

Megrendülten, mély fájdalommal tudatjuk, hogy Kiss Ferenc vadásztársunk, életének 44. évében, súlyos betegségben, hosszú szenvedés után elhunyt. Emlékét kegyelettel megőrizzük. „Diana” Bérkilövő Vt. Marcali

Vadászatók, vadtenyésztők figyelmébe! Tenyésztőtől rendelhető: fácántojás, napos, előnevelt és kész vadászfácán cseh törzsből, valamint napos vadkacsa. Telefon: 06/96/209-128, 06/30/9397-962

Angol rendszerű fácánnevelő, fűtőegységgel, 12 egység eladó. Telefon: 06/89/345-026, 06/60/364-911

Eredményes vadászat Namíbiában! Kisérő személy ingyenes, speciális ajánlat magyar vadászoknak. P.O.Box 80894 Windhoek Namibia Telefon: 00264/62/549-001, fax: 00264/62/549-140, magyar nyelvű információ: 06/89/345-034, 06/60/364-911

Korongdobó gépet hobbi és parcoures kivitelben, összecusukható magaslesekkel hordozható, kocsihoz, valamint famászós kivitelben rendeljen az INTERMAS Kft-nél, szárnyas, szőrmés, befogócsapdák minden méretben. Telefon: 06/66/321-151, fax: 06/66/441-029

Minden típusú terepjáró javítása 4 WD Center. Telefon: 06/30/992-1684

Kapcsolatot keresek magyar vadászokkal, csülkös vad vadászatára, esetleg bérlétrezással, vadászterület átvételre vagy lelövési lista vásárlással. A választ németül kérem. Joachim Mölch, Fahrstr: 9 56333 Wittingen, Germany Telefon: 00/49-2606-962360, fax: 00/49/2606-962361

Jövönk záloga a kultúra

VADÁSZLAP: Nem sok ez egy kicsit...?
BÉKÉS SÁNDOR: – Drága emlékü nagyapám szokta mondani: mindenkinek annyi dolga van, amennyit csinál magának. Nos, nekem mindig sok dolgom volt. De egyben szerencsém is, hisz eddigi életem során mindig azt csinálhattam, amit szerettem.

VADÁSZLAP: Nemrégiben jelent meg a „Puskával, tollal” című köteted. Nem a megszokott vadászkönyv – és nemcsak azért, mert egy profi újságíró írta...

BÉKÉS SÁNDOR: – Ezeknek a történeteknek – mint minden vadásztörténetnek –, az erdők, mezők a helyszínei, valójában azonban nem a térben, hanem bennem, magamban zajlanak. A természettel való találkozás minden alkalma és minden perce – a vadászat pedig különösképpen –, alkalom a meditációra. Akiben túlteng az önbizalom, aki úgy érzi, hogy hatalma van a dolgok felett, nos, az üljön ki egyszer egyedül a leveleket hullató bokrok alá, szemben egy előregedett erdővel, melyben állva hálnak meg a fák... És aki úgy érzi, hogy neki semmi sem sikerül, neki már vége, nos, az is tegye ugyanezt. Mert az erdő magányában előbb-utóbb mindenki számára egyértelművé válik, hogy mi a fontos és mi az, ami teljesen felesleges. A természetben a legkisebb bogár, a legjelentéktelenebb fűszál is az életről mesél, amely örökké változik, amelynek millió arca van és amely éppen ezért örök és legyőzhetetlen. Az én számomra az erdő, a magasles magánya mindig is egyfajta terápia volt.

VADÁSZLAP: Ezzel szinte valamennyien így vagyunk. Vagy mégsem? Újabban ugyanis a vadászat is „racionalizálódni” látszik – sokak számára csak a vadúzás fontos, az erdőzúgást – a pénz és a minden áron való eredmény mámorában – egyszerűen meg sem hallják...

BÉKÉS SÁNDOR: – Nehéz lenne megmondani, hogy valójában milyen változásokat hozott a vadászat „átstrukturálódása”. Egyrészt nemzedékváltás zajlik – nagy öregjeink szép lassan itt hagynak bennünket –, másrészt erőteljes létszámnövekedés zajlik. A „felhígulásnak” ezernyi jelét tapasztaljuk. És mégis óvakodnék az úgynevezett újvadászok valamiféle megbélyegzésétől. Ez igazságtalan lenne, hisz köztük vannak a mi utódaink, sőt a jövő „nagy vadásza” is. Sajnos, társadalmunk egészét érinti az értékválság. Túrelmetlenek vagyunk. Adj uram Isten mindent – de azonnal...! A múlt csak keveseket érdekel. Nem ismerjük egymást. Nincs időnk beszélgetni. A vadászok fatüzelésű kályhái helyett gázkonvektorok ontják a meleget. Ez persze önmagában még nem lenne baj, de oly kevesen ülnek ma már a tűz mellé, hogy véleményt és gondolatot cseréljenek! A legnagyobb veszélyt én ebben látom. Meg kell szoknunk, hogy immár gazdagok is szép számmal vannak közöttünk. Ez nem tragédia, ellenkezőleg! Divattá lett, hogy minden negatív jelenségért az „újjgazdagokat” okoljuk. Ez önbecsapás. Valamennyien változtunk – és ezeknek a változásoknak egy része nem vált a javunkra...

Békés Sándor azt mondja: ha címere lenne, egy toll és egy puska díszelne a közepén. Újságíró, televíziós ismereteket oktató óraadó főiskolai tanár, vadgazdálkodási szakmérnök, az OMVK Baranya megyei területi szervezetének alelnöke, vadásztársasági elnök. 2000. február 22-e óta a Vadászati Kulturális Egyesület alelnöke, a Kulturális Tanács elnöke...

VADÁSZLAP: Mi a teendő...?

BÉKÉS SÁNDOR: – Ami mindig is volt: figyelniünk kell egymásra. A politikusok azt mondják: minden a polgárosodáson múlik. Mások azt, hogy a civilszerveződéseké a jövő, ami egyébként ugyanazt jelenti. Nos, mindez a vadászatra is igaz. A „vadászatra jogosultakból” – mert most ez a hivatalos megnevezés – társaságokat, kollektívákat, közösségeket kell formálni. A közösség ugyanis nem egyszerűen emberek egy csoportja. A közösség egy olyan különleges csoport, melyet a közös érdekek mellett, közös szokások, hagyományok, rituálék és ideák kapcsolnak egybe. És közös erkölcsi normák!

VADÁSZLAP: Azaz a vadászetika és a vadászati kultúra...

BÉKÉS SÁNDOR: – Igen. Jövönk záloga a kultúra. Eljött az ideje, hogy rádöbbenjünk: ami a mi számunkra szenvedély, sőt hivatás – az a többség számára fenntartásokkal kísért és nap mint nap megkérdőjelezett tevékenység. Vadászni muszáj – mintahogy hajózni is –, de nem mindegy, hogy hogyan. A vadászatot mielőtt meg kell szabadítani minden brutalitás mozzanatától. Mintahogy a vadászokat is. A „hősvadászat”, a közönségesség, a fegyverrel való bármilyen visszaélés, ma már elfogadhatatlan a többség számára. A vadászatot valóban azzá kell tenni, amire a XXI. században hivatott és ez nem több és nem kevesebb, mint az aktív természetvédelem. A vadászati kultúra sokak számára fából vaskarika. Pedig nem az. Az egyetemes emberi kultúra szerves és elidegeníthetetlen része, mely a vadászat gyakorlásának mikéntje mellett mindenekelőtt a vadász és a természet, a vadász és a vad, a vadász és a többi vadász, illetve a vadászok és nem vadászok kapcsolatainak milyenségét minősíti. A vadászetika pedig mindennek a kontrollja.

VADÁSZLAP: „Vadászetika” című könyvecskéd az I. Vadászati Kulturális Konferencia alkalmából jelent meg, 1996-ban. Milyen visszhangja volt?

BÉKÉS SÁNDOR: – Nem váltotta meg a világot, de panasza sincs okom. A vadászetika az elmúlt években téma lett, ahogy mondani szokták. Hódmezővásárhelyen a szakmérnök-jelöltek számára tananyag, sőt tananyag lett a vadászejelöltek számára is, a közelmúltban megjelent „Vadásziskola” című kötetben ugyanis önálló fejezetet kapott a vadászati kultúra és a vadászetika. A VKE Etikai Bizottsága – dr. Bod Lajos, dr. Bán István – veled együtt – és jómagam –, egy lehetséges etikai kódex tervezetét is elkészítette több mint két éve. De

mások is, egyre többen, foglalkoznak a témával. A vadászetika még nincs a vérünkben, de legalább már beszélünk róla...

VADÁSZLAP: A Vadászati Kulturális Egyesület idej, tisztújító – közgyűlésén végén a Kulturális Tanács elnökévé választottak. Milyen tervekkel, elképzelésekkel kezdted a munkát?

BÉKÉS SÁNDOR: – Szerintem három nagy feladat áll a magyar vadászat felelősei előtt. Az első és legfontosabb: stabilizálni kell végre a jogi, szervezeti és egyéb viszonyokat. A vadnak és vadásznak egyaránt nyugalomra, kiszámítható jövőképre van szüksége. A második feladat: reálisan tájékoztatni a társadalmat a vadgazdálkodás és vadászat küldetéséről, értékörző és értékvédő felelősségéről. És a harmadik: integrálni a vadászatot abba a kultúrkörbe, melyet a természetvédelem, a honismeret, a hagyományörzés, az ismeretterjesztés, az erkölcsi nevelés és a szabadidő hasznos eltöltése együttesen alkot. Szélesre kell tárnunk az ajtót, ablakot. A vadászat nem lehet „gyanús” kevesek, színpad mögötti magánügy. Meggyőződésem egyébként, hogy a vadgazdálkodás és vadászat területén, azaz vidékfejlesztési tényező is, de az ezzel kapcsolatos lehetőségeket még nem gondoltuk végig. És különösképpen nem tudatosítottuk. Mindez, persze nem egyedül a VKE feladata, de úgy gondolom, hogy szerepünk azért az úgynevezett „nagy ügyek” megoldásában is lehet. Konkrétan én mindenekelőtt abban szeretnék segíteni, hogy a vadászat különböző szervei, szervezetei között erősödjön az együttműködés. A VKE sokak szemében amolyan elavult partizán, aki csak „robbantgat”... Néha valóban pukkan néhány petárda, de a lényeg a VKE kreativitásában, örökös kezdeményező képességében és egyre bővülő vidéki hálózatában van. Ezek fantasztikus értékek.

VADÁSZLAP: Kiket hívsz, kiket vársz a Kulturális Tanácsba?

BÉKÉS SÁNDOR: – Együttműködő partnerként mindenkit, szervezőként, a Tanács felkért tagjaként pedig a kulturális élet különböző szegmenseinek a jeles képviselőit. Az irodalom, a képző- és fotóművészet, a történelem, a hagyományörzés, a sajtó, az előadóművészet, az öltözködés, a gasztronómia elismert szakembereit szeretnék egy csapatba szervezni. Neveket ma még nem tudok mondani, mert még nem került sor a személyes megkeresésekre és felkérésekre. A lényeg a sokszínűségben rejlik, a hangsúly pedig a csapaton van. Ennek a csapatnak egyébként a II. Vadászati Kulturális Konferencia előkészítése és megszervezése lesz a legelső és legfontosabb feladata, melyet 2001-ben tervezünk lebonyolítani. Az én számításom szerint az új évezred első éve 2001 lesz – ezért is javasoltam a küldöttgyűlésen, hogy legyen a következő év az etika éve. Ha az első év az erkölcs jegyében telik, talán hasonlóak lesznek az azután következők is...

VADÁSZLAP: Mit jelent ez konkrétan?

BÉKÉS SÁNDOR: – Mindenekelőtt az, hogy a Kulturális Konferencia egyik központi kérdése a vadászetika lesz. Aztán: cikkek és kiadványok sorát tervezzük, hogy minden megyében szervezzünk fórumokat, melyeken a vadászati kultúra és etika aktuális kéréseiről beszélgetünk. Erőfeszítéseket teszünk annak érdekében, hogy a sajtó rendszeresebben, elemzőbben és tárgyilagosabban foglalkozzon a vadászat és vadgazdálkodás kérdéseivel. nemzedéki találkozók szervezésére is gondolok...

VADÁSZLAP: Energikus vagy és elégedett. Mondhatjuk azt, hogy Békés Sándor egy boldog ember...?

BÉKÉS SÁNDOR: – Úgy érzem, rendben vannak a dolgaim kívül is belül is. Két nagy, családias fiam van, két csodás unokám. Mint újságíró éppen március 15-én tüntetett ki a Magyar Köztársaság Elnöke személyes nagybecsülése jeleként az Elnöki Arany éremmel. Idén hatvan éves leszek és most megpróbálom szintetizálni eddigi pályafutásom tanulságait és eredményeit. Ennek része a jövő újságíróinak okítása is. Vadászati tisztségeim több örömet okoznak, mint mérget. Egy gyenge adottságú, városközeli területen vagyok elnök, de az eredményeink sokkal jobbak az adottságainknál. A Kamara Baranya megyei szervezetében annak megalakulása óta a vadászati kultúra áll a tevékenység középpontjában. Életre hívtuk az alkotó vadászok – írók, fotósok, festők –, baráti körét, kiadjuk a megye Millenniumi Almanachját. A vadászkiértés mozgalom központja ugyancsak Baranya. Mindezt csak azért mondom el, hogy megerősítem: mindenkinek annyi dolga van, amennyit csinál magának. És aki dolgozik, annak előbb-utóbb eredményei is vannak. Én mindenkivel keresem a kapcsolatot, a barátságot, de távol tartom magam azoktól, akik csak panaszkodni tudnak...

H. Zs.

SZERKESZTŐSÉGÜNK INGYEN ÉS BÉRMENTVE MEGNYITOTTA SZÓKIMONDÓ ROVATÁT, MELYBEN VÉLEMÉNYEKET, ÁLLÁSPONTOKAT, SÉRELMEKET, JAVASLATOKAT... ÉS MINDEN OLYAN ÍRÁST KÖZLÜNK, AMI A MAGYAR VADÁSZOKRA, SZERVEZETEIKRE, A VADÁSZATRA ÉS A VADGAZDÁLKODÁSRA JELLEMZŐ. NÉV NÉLKÜL, VAGY NÉVVEL ELLÁTVA VÁRJUK A LEVELEKET ÉS E-MAILEKET. ÍRÁSAIKON JELEZZÉK, SZÓKIMONDÓ ROVAT. LEVÉLCÍMÜNK MAGYAR VADÁSZLAP 1245 BP. PF: 1209. E-MAIL: VKE.VADASZLAP@MAIL.MATAV.HU

FALRA HÁNYT BORSÓ!?

A szólás, miszerint lepereg róla, mint a falra hányt borsó, a közel ötvenezres taglétszámot magába foglaló vadásztársadalom alkalmassági vizsgálatának esetében is helytálló. Ugyanis 1992 óta, a demokrácia vívmányaként kortól függően időszakos alkalmassági vizsgálaton kell részt venni a vadászoknak. Korábban erre nem volt szükség, hiszen amikor valakit egy vadásztársaság a tagjai közé fogadott, s a Belügyminisztériumhoz küldött hivatalos írásával fegyver vásárlására és tartására ajánlotta, már minden olyan követelménynek megfelelt, amire egy kezdő vadásznak szüksége volt. Mivel régi jól bevált, megszokott dolgon változtatott a törvényalkotó, ezzel csupán azt bizonyította, hogy halvány sejtelmek sem voltak a vadászok társasági, társadalmi és területi életéről. Nézzük, hogyan történik most a rendelet végrehajtása a gyakorlatban. A vadász elmegy a körzeti orvoshoz és megkezdődik időpocsékoló kálváriáját, megkapja a különböző szakrendelésekre szóló beutalóit, melyek nagy része sokszor csupán formalitás, vagyis kár az időért és a papírért. Mire végigjárja a különböző osztályokat és összeszedi a leleteket, már azt is megbánta, hogy vadásznak jelentkezett. Ezt követően a BRFK-n szintén félfogadási időben a megfelelő nyomtatvány kitöltésével és az 1000 Ft-os okmánybélyeg befizetésével megkapja a szabadjelzést és egyúttal a következő tortúra időpontját. Most következzen egy kis számtan a saját számításaim alapján. A vizsgálatosorozaton a

vadász eltöltött minimum 4 munkanapot, ami 50 ezer vadász esetében átlagosan kétévenként számolva 200 ezer kiesett munkanapot (évente 100 ezer) jelent. Az intézményeknek, orvosoknak, köztisztviselőknek 13 órájába kerül egy-egy vadász vizsgálati ideje, ami éves szintre vetítve 32500 munkaórát jelent, melyet a valóban beteg és vizsgálatokra rászorulóktól rabolnak el. Ezeket az adatokat érdemes forintosítani és akkor máris kiderül a rendelet anyagi kára. Aki nem hiszi, járjon utána... Nem beszélve a sok bosszúságról, mérgelődésről, átkozódásról, komolytalanságról, melyek közé tartozik a vadász „ivarszervi” vizsgálata is. Kérdés, hogyan képzelték el ezt férfi és hogyan nővadászok esetében, ezenkívül van-e még olyan beosztás hazánkban, ahol ezt alkalmazzák?

Most pedig nézzük azokat a vélt, vagy valós magyarázatokat, melyek okokat szolgáltatnak az említett rendelkezés megalkotására.

1. A vadászbalesetek elhárítása és a biztonságosabb vadászat. Nos a halálos balesetek között szerencsére a vadászbalesetek szerepelnek a legkisebb számmal. Hosszú évekre visszatekintve a legtöbb az egy éven belül négy eset – persze ez is sok –, de igen gyakran egyáltalán nem fordult elő halálos baleset.

2. A kérelemre kifizetett ezer forint az üres államkassza javára. Bár tudjuk, hogy a pénz kell, de akkor miért ilyen drágán és esztelenül töltjük meg? Ha pedig ennyire kell, akkor – anélkül hogy további pénzszerzési ötletet ad-

nánk – sokkal gyorsabb, egyszerűbb és ésszerűbb lenne a vadászjegy kiváltásakor a biztosítással együtt ezt a pénzt befizettetni.

3. A nagyszámú vadásztársadalom létszámcsökkentése is lehetséges ok. Ennek az elgondolásnak furcsa hátulütője, hogy általában azok az öreg vadászok esnek ki ilyenkor a létszámból egészségügyi, anyagi és érhető érzékenységi okokból, akik a vadászatot, a vadász kultúrát és a vadászetikát a fiatalabb nemzedéknek tovább tudnák adni. Ha tényleg sok a vadász, akkor fölvételi tilalmat kellene elrendelni, amíg telítettség van a tagságban.

4. Elképzelhető, hogy e rendeletnek a hajtórugója nem más, mint személyes ellenérzés, irtózat, idegenkedés, gyűlölet, esetleg bosszú, mely a vaddal, vadászattal, vagy a vadászokkal kapcsolatos tevékenységre utal. A három logikusan értelmezhető pont után ez a magyarázat ugyan nem kézzelfogható, mindenesetre az érzelmi oldalról való negatív közelítést sugallja. Ezt mi vadászok ép ésszel felfogni nem tudjuk, szerintünk ez a megmagyarázhatatlan rendelkezés óriási anyagi és erkölcsi kárt okoz személynek és társadalomnak egyaránt.

Hiszem és bízom benne, hogy sikerül felhívnom azok figyelmét erre az ésszerűtlen kormányerejű rendeletre, akik hallgatnak a józan ész szavára, ugyanakkor van lehetőségük változtatni azon. Akkor pedig levelem már nem annyit fog érni, mint a falra hányt borsó.

Sok vadásztársam és a magam nevében,
Tóth József

Vadászat és (vagy) autóverseny?

Vadászat és autóverseny két külön fogalom. Vajon mégis összeegyeztethető?

Nem könnyű feladat, hiszen a természet rendje alapján a különböző vadfajok az év szinte minden terminusában, saját környezetüknek megfelelő életvitel szerint élnek. Így tavasz idején – fészkelési időben –, az állatoknak nagyobb nyugalomra van szükségük. Nem valószínű, hogy az erdőkben folyó vadgazdálkodást pozitívan érinti a különböző zajos tevékenység. Egy olyan területen, ahol a sűrű erdőkben vadlegelők, etelők, kerítések és még sok minden egyéb segíti és biztosítja a területen élő állatok biztonságát és megélhetési körülményeit, hogyan lehet az év egyik legfontosabb időszakában embereket tömegesen beengedni, egy autóverseny ürügyén?

Sajnálatos dolog, hogy az erdő és vadvédelem néhány száz ember szórakozása esetén háttérbe szorul. A vadásztársaságok talán rá vannak szorulva az autóverseny szervezőinek pénzére? Fontos, hogy minden évben a vadászterületen száguldozzanak az autók? Ez az „őrült” gyorsasági szakasz idén már harmadszor valósul meg a bajnai és a süttöi erdőzet területén. Az erdő és az állatok nem tudják megvédeni magukat, ez in-

kább azoknak a feladata lenne, akik a versenyt engedélyezték.

Jaj nektek állatok 2000. április 8-9-én!

Egy állatbarát

Információnk szerint 2000. április 7-9-e között egy Kft. szervezésében került megrendezésre a VIII. Champion Aszfalt Rally, mely az országos bajnokság 1. fordulójára. Móni István a cég képviselőjében, mint a verseny szervező bizottságának tagja, a következőket mondta el.

– Valóban több éve érinti az Esztergomból induló verseny a bajnai és a süttöi erdőzetet. A bajnai gyorsasági szakasz mintegy 25 km, míg a süttöi kb 5 km-t foglal magába. Ugyanakkor eddig még soha semmilyen kárt nem okoztak az autók az állatokban és a természetben. Minden engedélyt gondosan jó előre beszereztünk nem csak a helyi gazdaságtól, hanem a Duna-Ipoly Nemzeti Parktól is. A versenyen indulók között pedig vannak vadászok is, akik tisztelik az erdőt és szeretik az állatokat. A tavalyi versenyen például ifj. Tóth János – aki maga is vadász – útjába került egy szarvas, mire ő természetesen megállította autóját és megvárta míg a büszke agancsos kitért útjából.

Kiss Gábor

PÁLYÁZAT

A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Vadgazdálkodási és Halászati Főosztálya állást hirdet köztisztviselői munkakörre, a vadászati, és vadgazdálkodási szakirányítás területére, azonnali belépéssel, a köztisztviselői törvény szerinti illetménnyel.

A munkakör betöltésének feltétele:

- erdőzeti és faipari egyetem erdőmérnöki karán vagy az agrártudományi egyetem mezőgazdaságtudományi karán szerzett végzettség, vagy az állatorvostudományi egyetemen, illetve mezőgazdasági főiskolán szerzett végzettség akkor, ha vadászati-vadgazdálkodási tárgyból vizsgát tartalmaz,
- valamilyen idegen-nyelvből legalább középfokú állami nyelvvizsga,
- a szakmában vagy az államigazgatásban eltöltött legalább 5 éves gyakorlat.

A döntésnél előnyt jelent a vadgazdálkodási szakmérnöki diploma.

Jelentkezni részletes szakmai önéletrajz és a szakképzettséget, nyelvismeretet igazoló oklevelek másolatának 2000. május 1-ig, az FVM Vadgazdálkodási és Halászati Főosztály Pintér Károly főosztályvezető részére történő megküldésével (1055 Budapest, Kossuth L. tér 11.) lehet.

Információt Pintér István főosztályvezető-helyettes ad a 301-4038-as telefonon.

NYÍRFAJD (LYRURUS TETRIX)

A nyírfajd – vadászati vélemény szerint – a siketfajddal együtt az Alpok, Közép-Európa és Erdély egyik legszebb madárfaja, a fajdfélék (Tetraonidae) családjába tartozik. Szép magyar népies előnevét a nyírfaerdők élőhelye után kapta. Erdélyben a román népi elnevezése „nyírfa kakas”, a germán népek szintén ugyanígy, „Birkhahn”-nak nevezik. A Linné-féle tudományos, latin „lyrurus” neve a líra, a régi lantból ered, ugyanis a felnőtt kakas hosszú farktollai homorúan, lant formában ívelnek felfelé, amely gyors felismerésének egyik legszembetűnőbb jele.

Igazi hazája a Skandináv-félsziget és az Orosz Föderáció európai részének hatalmas kiterjedésű síkvidéki lapos nyíreseiben található és kedveli a mocsarakat is. Jelen van – kis elszigetelt állományokban – a Brit-szigeteken, Norvégiában, az Alpokban, Németország északi vidékein, a Balkáni-hegységben és a Kárpátok egész vonulatán. Nem él nyírfajd az Ibériai- és az Appenini-félszigeten és Franciaországban sem.

Élőhelye az Alpok környékén és Közép-Európában, így Erdélyben, a hegyvidéki fenyő- és elegyes lombdők, a borókás-törpefenyős alpesi legelők alsó határáig tart. Kedveli a nedves altalajú, tőzeges, csapadékos bő vidéket, főleg az áfonyában gazdag részeket. Szépsége, életmódja vonzó vadfajdá teszi, de sajnos állománya mindenütt fogyatkozóban van, főleg az intenzív erdőgazdálkodás miatt. Erdélyben állománya 600-800 példányra tehető, a Keleti-Kárpátokban, a Máramarosi és a Radnai-havasok a fő élőhelyei, itt található az erdélyi állomány kétharmada. Az erdőt járó kirándulók is észreveszik a felröppenő nyírfajdot a Radnai-havasokban, főleg a Borsa és Visó forrásvidékén, a Kirlibaba és Kisbérc hegyekben, a Máramarosi havasokban és a Nagy-Szamos legfelsőbb vidékén. Szigorúan védett faj csaknem mindenütt, kivétel az Orosz Föderáció, ahol engedélyvel, de anélkül is vadásszák.

A nyírfajd formája a siketfajdéra hasonlít, de annál kisebb és a lantszerűen szétálló farkvégei attól azonnal megkülönböztetik. Az ivari kétalakúság mind színben, mind nagyságban feltűnő a nyírfajd esetében is. A kakas testhossza 52-60, szárnyhossza 30-34, farokhossza 20-22 cm, súlya 1-2 kg. A tyúk testhossza 41-43,

szárnyhossza 25-28 cm, farokhossza 18-19 cm, súlya 0,8-1 kg. A csüd 4,5-5, a csőr 1,4-1,7 cm. A nagysága hozzávetőlegesen megegyezik a fácánéval.

Az öreg kakas színe fekete, kékes-fémes árnyalattal, a szárnya tövével fehér folttal, azon fehér és barna sávokkal. A farka alatti tollain is vannak fehér sávok, azok főleg repülés közben észrevehetőek. A fark 18 tollból áll, a megnyúlt szélsők kifelé hajolva képezik a lantformát. A csőr és a karmok barnás-fehérek, a csüd végig tollas, szürkés-fehér. A szem fölött feltűnő vörös folt, úgynevezett „rózsa” látható, ez a tyúknál kisebb. A lábujjakon – annak felületét növelendő –, téli szarus szegélylemezek alakulnak ki, ezek nyáron a kemény talajon lekopnak, majd újránőnek. A szemének szivárványhártyája barna. A nyírfajd tyúk „fogoly színű”, barnás-sárgás alapon feketén, sötétbarnán-fehéren harántsávzott, mintázott. A torkon és az alsótesten a rajzolat ritkább, rendszerint egyszínű, szennyesfehér. A tyúk és a fiatalok farka kevésbé kimetszett.

A nyírfajd többnejűségben él, a dűrgési időszakban a kakasok jellegzetes násztáncot lejtnek.

ILLUSZTRÁCIÓ: MESZLÉNYI ATTILA

Ilyenkor a kakasok az erdőkben a nagyobb tisztásokat keresik fel, ahol a tojókkal egymást jól láthatják. Ilyen helyeken folyik a kakasok küzdelme a tojókért, a kakas a dűrgés kezdő fázisakor sziszeg, csuhukol, tollait felborzolja és légszákját felfújja, hogy jobban imponáljon a tyúknak, s egyben megijessze a fiatalabb, gyengébb kakas-konkurensket. A dűrgés végül gurgulázó hangokba megy át – amely 100-150 méterre is elhallatszik – és ez többször is ismétlődik. Ez ingerli a többi kakast, amely végül küzdelemhez vezet, a

harc kimenetelét éberrel figyelő tyúkok szeme láttára. A kiválasztott tyúkokkal a párzás rövid ideig tart.

A tyúk mindig a földön fészkel. Kezdetleges fészket a földbe kaparja, s ezt száraz fűszálakkal béleli. Évente egyszer fészkel, és csak a tyúk kotlik. Sárgás-okkerbarnás, sötétebb pettyekkel tarkított, 8-14 tojást rak le, ezek méretei 49,5x36,5 mm. A kotlás ideje 26-28 nap. A csibék egyszerre kelnek ki. Anyjuk társaságában főleg hangyákkal, azok tojásaival s más aprótestű rovarokkal táplálkoznak. Főleg anyjuk társaságában, csapatokat alkotva, főként reggel és délután táplálkoznak, de mindig nappal. Éjszakára felgallyaznak. Kedvelt területét a nyírfajd betartja, arra féltőn vigyáz. Az idősebbek a rovarfogasztó szokásukat megtartva később egyre jobban áttérnek a növényi eredetű táplálékra, áfonyára, szederre, boróka bogyóra, nyír rügyére, éger és mogyoró barkájára, fenyő rügyeire, növények magvaira és a fiatal levelekre. A hangyák és a hangyabábók fogyasztása egész életükben kedvelt szokásuk. A gilisztákat és kisebb csigákat is eszik, főként az öregebbek.

A háziállatok legeltetése a hegyi fennsíkokon, a nyájak kutyái zavarják élőhelyét. Az ellensége a róka, a vadmacska, a hiúz, a nyuszt, sőt helyenként a farkas is.

Ahol engedélyezik a kakasok korlátozott vadászatát, dűrgéskor vadásszák, és kisbű golyós fegyverekkel ejtik el. A nyírfajd húsa rendkívül ízletes ételkülönlegesség. Faroktollait trófeaként tisztelik, kalapdíszként is mutatósak, de közkedvelt vadászemlék a nyírfajdkakas egész alakos kikészítése, esetleg aggatéknak, fatáblára.

Kászoni Zoltán

Bélyegsarok

Az 1979-ben kibocsájtott Védett állataink című sorozat után 1980-ban forgalomba került az a színvonalasan kivitelezett, hat értékből álló *Védett vízimadarak* című sor, mely Varga Pál nagyszerű munkája. Nyári lúd, Bakcsó, Kanalasréce, Fehérszárnyú szerkó, Búbosvöcsök, Gólyatöcs látható a sor egyes példányain. A sikert aratott bélyegsorozatot a későbbiek során számos azonos témájú követi majd.

29

MAGYAR POSTA

40

MAGYAR POSTA

2

MAGYAR POSTA

60

MAGYAR POSTA

4

MAGYAR POSTA

1

MAGYAR POSTA

6

VIGYÁZAT ÉLETVESZÉLY!

A „májusi őzbak” az a vadfaj, amelynek vadászata során a legtöbbször a terepjárót használjuk. Az autós barkácsolás ma már elfogadott vadászati mód. A törvény szerint egyértelműen, csak autóról szabad lövést leadni, tehát autóból – ablakból – nem szabad, és nem is illik lőni. A platós terepjáróknál ezzel nincs is semmi probléma, de a zárt autóból ki kell szállnia a vadásznak, sőt a legtöbbször ki kell ugrani, és azonnal keresni kell egy jó „pozíciót”, ahol jól fel tudja támasztani a lövés előtt a fegyverét. Ez legtöbbször az autó valamelyik stabil része,

pl.: a motorháztető, gallytörőrács, stb.

Figyeljünk a balesetveszélyre, nehogy a vadász a jobb ol-

dalon kiszállva, az autó hátsó hátsó részéhez támassza fel a fegyvert, és a volánnál ülő vezető feje fölött akarjon átlőni a vetésen

álló őzbakra. Különösen nagy a veszély abban az esetben, ha a terepadottságok a kísérő felőli oldalra lejtnek. Ilyenkor a vadász az izgalomtól nem veszi észre azt, hogy a puszkacsó belóg az autó tetejébe, és amíg ő tisztán látja a céltávcsőben az őzbakot, addig az ún. holtter miatt a puszkacsó pontosan a kísérő fejére irányul. Ha ilyenkor elcsattan a lövés, kész a tragédia. Az autóból kiszálló vadászra ezért mindig nagyon figyeljen a kísérő és ha kell, figyelmeztesse a balesetveszélyre.

Agyaki Gábor

A MILLENNIUM JEGYÉBEN

Ünnepélyes keretek között tartotta meg az Országos Magyar Vadászkamara Vas megyei Területi Szervezete éves küldöttgyűlését, Szombathelyen, február 28-án. A rendezvény célja az volt, hogy a vadászidény végeztével, az új évezred beköszöntével köszönetet mondjunk azoknak a vadásztársaknak, szervezeteknek, cégeknek és magánszemélyeknek, akik munkájukkal, tevékenység-

gükkel, támogatásukkal segítették a Vas megyei vadászatot, vadgazdálkodást. A rendezvény ünnepi kürtszó nyitotta meg, majd László Győző elnök tartott rövid köszöntőt. A vacsorát megelőzően dr. Orbán Péter országos rendőrfőkapitány tartott pohárköszöntőt, és együttműködéséről biztosította mind az OMVK-t, mind pedig annak Vas megyei szervezetét.

Millenniumi emlékérmét kapott: **dr. Heltay István, Pechtol János, dr. Orbán Péter, dr. Bene László, Tóth Istvánné, dr. Őri László, Sóttonyi László, Bogács László, Schrödl László, Homonnay Zsombor, Banga Lajos, dr. Eröss Jenő, Kálmán György, Gál Gyula, Öhm Károly, Varga László, Sebestyén László, Sommer Elemér, Dabis Gábor, Simon Szabolcs,**

Szántóné Balázsfalvi Klára, Farkas József, Gagyí István, Jagadics Péter, Kardos Zoltán, Keresztúri Csaba, Kondor Imre, Lengyel László, Németh József, dr. Nikl János, Orbán Attila, Piri Tamás, Ruisz László, Szalay Árpád, Hantó János, Iszak István, Simon Zoltán, Takács Viktor, Nagy Attila és László Győző.

Simon Szabolcs

CSAK EGYET KELL BETENNI

TÜSKE

Sok mindenből, de – hála Istennek – már az elejtett nagyvad csülkében „az önzáró vadazonosító jelzőből”, népszerű nevén a krotáliából is. Csupán emlékeztetőül érdemes áttekinteni és leszűrni az elmúlt évek embertani kísérleteit, amely során – ha beismerték, ha nem – végül csak az lett, amit mindjárt az elején javasoltunk. Talán a biológiai sokféleség adta a zseniális ötletet a krotália ügyi „sokféleséghez”, mert rajtuk aztán kipróbálták mindent, amit ebben a műfajban círázni lehet.

Legelőször volt rendelet, de nem volt krotália. Amikor egy – a vadászok védőszenájának hangzatos nevét használó káefté – jó pénzért és érdekvédelmileg messzeföldről ránk hozta, kiderült, hogy a krotália nem zár. Miután köztudott, hogy az a legjobb üzlet, aminek megvásárlására mindenkit a törvény kötelez, akárcsak a zenebohóc esetében, akitől már minden hangszer elvettek, kiderült, hogy „van másik”. Ezután feltéve, de a vadászvizsga okán meg nem engedve, vadfajonként és féleségenként más-más színűeket kellett választani és bekattintani. Ehhez jött

később az a felejthetetlenül zöld színű mesterséges trófearendítő, amelytől a külföldi bérvadászok kaptak gutaütést a terület fotózásakor. Arról már nem is szólva, hogy használati utasítás hiányában és megyénként változóan vagy levették az őzagancs mérésekor vagy simán beleérték a műanyag fityegőt. Egy érmes baknál az a néhány gramm műanyag ára több volt, mint az aranyé. Etikailag szempontból sem volt elfogadható, mert ha nem tudnák, az agancs nem karácsonyfa, a területen fekvő vad testét pedig csak az utolsó falat és a sebtöröt illetheti. Ez ugyanis ravatal, s nem kirakodó vásár.

Mindezekből a ma már anekdotának tűnő esetekből, fantasztikus vadászélmények születtek. Ha többen mentek ki egy este vadászni, szinte biztos, hogy annak jött ki a disznó, akinél szarvastehén krotália volt és fordítva, egészen a belebolondulásig. Az orvvadászat pedig, amiért az egészet ránk mérték, jottányit sem csökkent, sőt soha nem látott mértékűre növekedett. Így aztán csak azok esetében tudunk (példának ugyan még korántsem mondható, de már akár egyfajta elma-

rasztaláskezdeménynek becézhető) büntetésekről, akiknek a papírjaik egyébként rendben voltak, és a kamara „rendes” tagjai. A kívülállók próbára bocsájtással ússzák meg.

Most azonban már a józan paraszti ész kitérésének vagyunk a tanúi. Végre egy lött vadba, egyet kell tenni! Van rajta egy hatjegyű szám, azt kell ráírni a löjegyzekekre. A zárterületen elejtettek ugyan külön egy „Z” betűt kaptak, hogy azért emlékezzünk a régi szép kísérletekre. Lehet, hogy sokan meg fognak sértődni, de ténykérdés, hogy érdekvédelmi, érdekvényesítő szervezeteink mindezek ellenében nem hallatták hangjukat.

Lapunk hasábjain azonban számtalanszor megtettük ezt helyettük, köszönet nélkül, társadalmi munkában és láthatóan nem eredménytelenül. Csak azért vesztegetünk erre szót, hogy a „fegyvertény” ne csak mások, a mi évvégi „beszámolónkba” is bekerüljön, mert az emlékeztetkésés, az új „morbus hungaricus”, sorra szedi védtelen áldozatait.

HoZso

Özönvíz Borsodban

Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, a Tisza-menti vadászterületek mellett a Bodrogköz a leg súlyosabban érintett ár- és belvív sújtotta terület. A társaságok között is legnehezebb a Bodrog Vt., a sárospataki Kossuth Vt., valamint a kenézli Dózsa Vt., helyzete. Területük jelentős részét víz borítja. A vadelhullási adatokról csak az ár levonulása után tudnak beszámolni. Az élő Bodrog partján a Depónia dombok kezdenek benépesülni. Az egyikén hét, a másikon egy őzet láttak a vadászok. ezeken a mintegy 5-6 méter széles és 300 méter hosszú vadmentő dombokon a hivatásos vadászok csónakból etetik szemes és szálas takarmányokkal a vadat. A tavalyi árvíz idején tapasztalták, hogy a mentett vad éppen az erős territoriális ragaszkodása miatt a biztos, ám számukra ismeretlen területre kerülve, visszavetették magukat a vízbe, vagy az erős stressz miatt a parton pusztultak el. Vadászok megfigyelései szerint az ár levonulása után sem váltanak vissza az ártérre. Egyfelől a visszamaradt sár miatt, másfelől

az árvíz által kiszorított élőhelyeken maradnak. Különösen nagy veszélyt jelentett a Ronyva-zugis szükségeltartó megnyitása. A gát átvágásával víz alá kerültek a környező mezőgazdasági területek, egészen Sárospatakig, így több kilométerre kényszerül a vad elvándorolni a megszórt élőhelyéről.

A vetéseken összeverődött csapatokat fokozott figyelemmel védik a vadászok, sőt a helyi Zemplén TV-ben is felhívták a lakosság figyelmét, hogy ne háborgassák az őzeket.

Kétségtelen, hogy az őzbak vadászat lehetőségeit nagyban növelte az április 15-ére előre hozott vadászati idény kezdete és a nem kívánt árvíz, mert így olyan öreg, selejt bakok is terítékre kerülhetnek, amelyek a dzsungelszerű ártérben ez idáig nem kerülhettek szem elé. A kiváló képességű, érett bakok elejtése azonban nagy veszélyt jelent az őzállomány minőségét javítani kívánó Bodrog-menti vadásztársaságok számára. Kritikus az apróvad helyzete is. A legnagyobb veszteség a mezei nyúl állományát érte, de

megfogyatkozott és egyre kevesebbet látni a pénzmapocokból is. A rendkívüli állapot haszonélvezője a vízivad. Ahol tegnap még vetés zöldellett, most récék sokasága úszkál mindenfelé. Vadászati korlátozásokat egyelőre mégsem terveznek a megye ezen térségében. Az érintett vadásztársaságoknak ugyanis szükségük van a vadásztatásból származó bevételre, mert a tavalyi ár- és belvív okozta károk enyhítésére az anyagi tartalékaikat visszaforgatták a vadgazdálkodásba. A vadászati tilalom elrendelése alapjaiban veszélyeztetné a vadásztársaságok fennmaradását. Tájékoztatásul: a tavalyi felmérés ár- és belvív okozta kárainak adatai: mezei nyúl: 6765, fácán: 435, őz: 653. Veszteségként szerepel még a vadászati teríték, valamint az elmaradt szaporulat kiesése is. A víz által elsodort etetők, szórók, magaslesek, vadföld, vadgazdálkodási berendezések összes kárértéke meghaladta a 33 millió forintot.

Handa György Zsolt
Nyékládháza

Árra méreg, méregre ár

Folytatódott a Szatmár-Beregi részen az országba belépő folyók szennyezés sorozata. Január végén jött be az ország egész területét rettegésben tartó cian vegyület szennyezés. Néhány vészterhes nap után kezdte az ország közvéleménye értékelni, felmérni a szennyezés hatásait. Tudósok, pártok képviselői próbáltak felelősöket keresni, valamint a Környezetvédelmi Minisztérium illetékeseinek munkáját bíráltni. Az ország közvéleménye a TV 2 Napló című műsorában a szavazásukkal alkottak véleményt. Az eseménysorozat folytatódott, a Kraszna folyó festék szennyezésével, ami bizonyos hígulás után már szinte „veszélytelenül” folyt a Tisza felé. Folytak a károk felmérései, különböző nyilatkozatok láttak napvilágot. Ki ilyen, ki olyan szemszögből próbálta magyarázni saját igazát. Itt a térségben élő embereket nem kérdezték meg, nem ajánlottak a halászatból vagy a falusi turizmusból megélni próbáló kisvállalkozóknak valami jövedelem-pótlást. A megyei önkormányzat ugyan készített kárfelmérést ar-

ról, hogy milyen károk érték a folyó közelében élő lakosokat, de idény előtt még csak találgatások kerülhettek az ívekbe. Még mindig nem lehet tudni, hogy ki a felelős a szennyezésekért: Románia vagy az ott tevékenykedő ausztrál cég? Ezen még vitatkoznak. Lehet, hogy egyszer majd eldől ez a kérdés és majd az unokáink erkölcsi kártérítést kapnak. Az, hogy az ország egyik legnagyobb munkanélküliségével küszködő területen élő lakosság megélhetése miként alakul majd ezután, ez nem lehet vitatéma. A térségre jellemző gyümölcs-, zöldség-, gabonatermelés, a falusi turizmus piaci értékesítése, ezeken keresztül a családok megélhetése kétséges és továbbfolytatódik a térség elszegényedése. Lehet vitatkozni, lehet érveket felhozni, cáfolni, de addig nincs miből a boltba menni, nem vita kellene itt, hanem gyors segítség! Haladunk az EU felé és közben halljuk, mondjuk, hogy egy szomszédos ország felelőtlen gazdálkodói egy európai nagy folyót és annak környékének élővilágát

teljesen kiirtják. Emberek tízezeinek megélhetését, az élővilág létét kockáztatják. Mi még tiltakozni sem igazán tudunk, mert udvariasan mosolyogva nyeljük a „mérget”. Ugyan itt a méreg a folyókban, de mosolygunk, nehogy rossz színben tűnjünk föl, mint EU belépők. Miközben zsörtölődünk, megint csak jött egy „ajándék” Romániából. Most nem cian, „csak” nehézfém vegyületet hozott ránk a folyó. Ez szinte „európai szennyezés”. Nem azonnal öl, hanem a folyó medrében és most az ártérből kilépő folyó az ártér környékét mérgezi. Végül is rendesek is voltak az ukrán szomszédok, mert szóltak, hogy 20.000 tonna szennyező anyag van a Tisza medrében, vagy 40 kilométeren elnyúlva. Nincs nagy gond – mondják – mert a Duna-deltában már a szennyezés a megengedett értékre letisztult. Csak az a baj, hogy éppen minálunk. És ez mind semmi, mert most még itt az évszázad legnagyobb árvize...

Erdélyi István

Új szabálysértési jogszabályok

A szabálysértési jog megújítását jelentő, az 1968. évi I. tv. helyébe lépő, a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény és az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28) Korm. rendelet 2000. március 1-jén lépett hatályba.

A szabálysértésekkel kapcsolatos jogszabályok modernizálása mindenképpen időszerű volt, hiszen a harminc év alatt bekövetkezett változások most jelenhettek meg új tényállások és új, az „inflációt követő” mértékű bírságok formájában.

A jövőben a szabálysértési hatóságok a jogosulatlan vadászókkal szemben az 1999. évi LXIX. törvény alábbi rendelkezései szerint járnak majd el.

JOGOSULATLAN VADÁSZAT

149. §

(1) Aki

- a) idegen vadászterületen,
- b) tiltott helyen vagy időben jogosulatlanul, vad elejtésére használható és arra alkalmas állapotban lévő eszközzel tartózkodik, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.
- (2) Aki vadászjegyet nélkül vagy pedig úgy vadászik, hogy nem felel meg a vadászat gyakorlására megállapított feltételeknek, százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.
- (3) Az a vadász, aki tiltott helyen vagy időben, továbbá tiltott vadra vagy tiltott módon vadászik, százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.
- (4) Aki a vadászatról szóló jogszabályok megszegésével vadászatot, százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

F. I.

A FÁCÁN RÓL AZ ÉV

Felejthetetlen gyermekkori emlékeim közé tartozik atyám egyik, igen gyakori vendége, Albert bácsi, aki az 1930-as években a főispánék vadászterületén volt hivatásos vadász. Mindig csodáltam eleganciáját, mert mindig és mindenkor úgy nézett ki, mint akit dobozból húztak ki. E bámulatnak igen hosszú regéje lenne, de e cikk szempontjából azért fontos, mert ez a csodálat fertőzött meg egy életre, és ez a fertőzőség diktálja, illetve kötelez arra, hogy a „Vadászkönyv” 2000. évi kötetében leírtak némely sorait segísem, illetve kiegészítsem. Sajnálatos módon ebben olvasható (113. oldal), hogy hagyjuk meg a jobbító elképzeléseket, de kritikusán hagyjuk el azokat, amelyek nem illeszthetők be szemléletünkbe. Szerintem le kellett volna írni, mi az a jobbító elképzelés és melyek azok, amelyeket el kell hagyni, ugyanis ettől lenne érthető.

Oseink – akik a legdurvább és legkegyetlenebb korszakokban is élni akartak – alkottak, dolgoztak, családokat összetartottak. Mindig abban a reményben éltek, hogy jönnie kell egy emberségesebb, igazságosabb világnak. Az újabb és újabb nemzedékek egymásután örökölték a csupasz remény ígéretét, mert a hétköznapok nagyon ritkán váltották be a várakozást, mint ahogyan az évkönyv sem váltotta be a hozzá fűzött reményeket.

Most az évezred küszöbén minden magyar vadásznak – kivétel nélkül – egyet kellene értenie abban, hogy a következő évezredben csak azok az országok fogják az értékek túlnyomó részét előállítani, ahol a szellemi értékekre építve irányítják termelésüket. Kicsi országunk kevés természeti kincsel rendelkezik, és ezt a keveset is, mint amilyen a vadállományunk, egy kimondottan kiművelt és kiművelhető emberfőkből, vadászokból álló társadalomra kell bízunk, és semmi esetre se engedjünk kontárokot a szakmai döntésekbe beleszólni. A tudás, a széles látókörű és mélyreható szakmai tudás értéke felbecsülhetetlen, és mindezt az ország, a társadalom és az egyének javára teljes mértékben ki kell használni. Azoknak a vadászoknak a szavát kellene követni, akik a nagy szakmai kérdésekre is választ tudnak adni, utat mutatnak, és főként gyakorlati tapasztalatok révén segítséget nyújthatnak a fiatalabb nemzedéknek. Az évkönyveinkből ezt hiányolom a legjobban.

Részletes leírás ugyan olvasható volt a hazai fácánállomány történetéről több mint egy évszázad távlatából, hány darab fácán volt az évi letermelés és a becsült állomány, továbbá mikor mennyit növekedett vagy esett vissza, illetve mennyit csökkent. Napjainkban e vadfaj állománya – személyes véleményem szerint – siralmas állapotban van. Azért hogy jelenlegi „gazdálkodási” állapotából országsszerte meginduljon az eredményes tenyésztés, ahhoz a tenyésztési folyamat műveleteit kellene leírni, úgyhogy a gazdálkodók tökéletes rálátással tudják azokat alkalmazni.

Igen komoly hibának tartom továbbá, hogy mi, magyarok még mindig „kellő” távolságot szeretünk tartani egymástól. Nem tiszteljük egymást, és azt várjuk, hogy valaki minket megsegítsen, vagy (e viselkedé-

sünkért?) tiszteljen. Megfeledkezünk arról, hogy előbb adnunk kell, és csak azután várhatjuk, hogy mi is kapjunk valamicskét.

Szerintem a fácántenyésztés tekintetében a 120 évet több részletben kell taglalni, nem szabad egybemosni. Úgy mint az előbbi századforduló, ugyanis más és más nevelési, tenyésztési módszereket kellett a fácántenyésztőknek átélni. A kezdeti évszázad magyarjai, vadászaik, akik a folyamatos túlélésre berendezkedett átlagos emberek voltak, akiknek a neve nem került be a történelemkönyvekbe, mindig tiszta forrásból – a természetből – merítettek.

A kezdeti időszakban – egészen az 1938-as évig – csak a kotlósok segítségével végeztek mesterséges fácánnevelést. A II. világháború után, amikor egy igen legyengült állományt vett át az utókor, de az – amíg csak a kotlósok segítségével folyt a nevelés – lassan ugyan, de fejlődött. Ez tartott egészen addig, amíg a géppel keltetett nagy tömegű tollal borított húscombócokat ki nem rakták a meglevő vadon, vagy félvadon nevelt fácánok közé. Meg kívánom jegyezni, hogy fél évszázados vadász múltam során soha nem voltam híve e húscombócok tenyésztésének. Ebben a hitemben nem voltam egyedül az országban, hiszen megerősítettek ebben olyan nemes lelkű és nagyra becsült barátaim is, mint dr. Studinka László, aki e tenyésztési módszerek soha nem volt híve.

Mindehhez tudni illik, hogy a gépből keltett fácáncsibék igen nagy értékűek addig, amíg kikelnek a tojásból. Ezek a gépben keltett csibék semmiben sem különböznek az anyamadár által keltetett csibéktől, amelyek az árok partján látják meg a napvilágot. A csibék további életét azonban az a tény alapvetően meghatározza, hogy anyamadár neveli-e őket fel vagy sem. Az anyamadár (legyen az fácánytűk vagy bármely más mostoha) által nevelt csibék egy olyan család tagjaiként nőnek fel, ahol az anyamadártól elsajátítanak minden fontos, a túléléshez szükséges ismeretet. Ez egyszerűen illusztrálható egy egyszerű kísérlettel, hogyha meglátunk egy anyamadarat néhány napos csibéivel, gyorsan szaladjunk közelükbe, illetve pontosan arra a helyre, ahol megláttuk őket. Az anyamadár vergődve fog elszállni, de a 3-4 napos csibékből a fűben igen nehéz lesz meglátni még akár csak egyet is. Már ezalatt a kis idő alatt is annyit megtanultak, hogy hogyan kell elbújni. Ez is mutatja, hogy mennyire fontos az anyamadár szerepe és hogy a természet rejtelei milyen csodálatosak.

Értelemszerűen következik ebből, hogy abban a pillanatban, amikor kikeltek a csibék, kétféle válnak útjaik. A géppel keltetett csibéket, ha egy jó mostoha alá rakjuk minél hamarabb, amely anyai gondoskodással neveli fel őket, nem sokban különböznek a szabad természetben lévő anyamadár csibéitől.

A másik lehetséges út az, hogy a géppel keltetett, de anya nélkül a csibékből tollas húscombócokat nevelünk. Ez – szerintem – a lehető legrosszabb megoldás, azokkal egyáltalán nem szabad foglalkozni. Az ilyen csibék ugyanis soha nem fognak úgy viselkedni, mint a vadon vagy félvadon ne-

velkedő testvéreik, azok teljesen „hülyék” maradnak, hiszen semminemű anyai nevelést nem kapnak. Ezekről csak egynéhány megfigyelést írok le. Természetesen, sokat lehetne írni róluk, de erre fecsegni az időt még nagyobb kár, mint a papírt és tintát. Ugyanis ezek a fácáncsibék az eléjük rakott élelem és víz fogyasztásán kívül semmit nem tudnak, de nem is tudhatnak, mert nem tudnak kitől tanulni.

Nyírlugosi szolgálati időm alatt a Mezőhegyesi Állami gazdaságból állományjavításra 100 kakast és 300 fácánytűket vásároltunk. Kibocsátásuk két, igazán ideális helyre történt, a november végi időszakban. Teljesen véletlen volt, hogy az egyik kibocsátó hely központjában egy szélesebb nyiladék volt, mely egyben az etetőhelyként szolgált. Föltűnt, hogy akárhányszor megjelentem a nyiladék végén, a fácánok fele azonnal eltűnt, míg a másik részük nyugodtan eszegetett, kapirgált tovább, mintha semmi nem történt volna. Ha feljűk mentem, igen közel engedtek magukhoz (2-3 méterre), egyáltalán nem féltek.

Elgondolkodtatott a látvány és rájöttem, hogy a mezőhegyesiek nekünk olyan szállítmányt küldtek, amelynek fele vad, a másik fele nevelt fácán volt. Tekintettel erre a megállapításra úgy döntöttem, hogy komoly megfigyelést kell végezni a tekintetben, hogy milyen lesz későbbi viselkedésük és mennyi fog elpusztulni belőlük a tél folyamán? Az ügyet fontosnak ítélttem, ezért utasítást adtam a hivatásos vadászaiknak, hogy a kibocsátó helyek és azok környékét rendszeresen ellenőrizzék. Ha elpusztult állatot találnak vagy annak nyomait, jegyezzék fel, hogy számszerűen tudjuk, mennyi pusztul el belőlük tavaszra. Fogtak ott meg gyerekeket, akik botokkal vadásztak a szélesebb fácánokra. Mire kitavaszkodott, 132 darab fácán pusztulásáról adtak a vadőrök jelentést, hogy ezeken kívül mennyi tűnt el nyomtalanul, azt nem lehet tudni.

Bessenyei Béla, tiszánánai hivatásos vadász a kibocsátó helyen talált egy igen szelíd tyúkot 6 csibével. Tíz nap múlva igen közel az előbbi helyhez újra találkozott velük, akkor már csak 3 csibéje volt, de ezután soha többet nem látta őket. A másik ilyen esete az volt, hogy a fészken ülő anyafácánt kézzel megsimogathatta. Néhány nap eltelté után a fészket szétzúrtva találta, csak egy tojcsomó árulkodott az eseményekről. Biztosra vehető, hogy ez a tyúk is mesterségesen nevelt fácán volt, mert sem a félvadon nevelt, sem a vad fácán idegei nem bírják az ember közelségét.

1964 tavaszán már világosan láttam, hogy csak a kotlóssal történő nevelés az egyedüli olyan tevékenység, amely segítségével lehet az állományt úgy szaporítani, hogy az nem megy a minőség, vadász rovására sem. Nem voltam meglepődve az elmúlt évek eredményeivel, a telep kicsinek bizonyult. A telephez 600 méterre volt egy 120 méter hosszú, igen gazos fasor, amelyhez párosult egy 300 négyszögöles elhagyott gyümölcsös, melynek keleti sarkán volt egy igen nagy emésztő gödör, tele vízzel. Ezt az ideális helyet szemeltem ki kísérleti nevelésre a már megszokott kotló-

sokkal. Természetes dolog, hogy akkor még nem tudtam, hogy ez a kísérlet nem a megszokott kotlóssal történik majd. A nagy gödör szélét körbekaszáltattam 5 méter szélességben teljesen tisztára, amit később is kaszálni kellett, mert igen hamar felverte a gaz. Erre azért volt szükség, mert világossá vált előttem, hogy a megfigyeléseket csak a vízre járás ideje alatt lehet majd végezni, és más lehetőség erre nincs.

Az egész nevelési területen a gazosban is kaszáltattam 4 négyzetmétert minden nevelő lánának, összesen tíznek. Alig fejlődött be a nevelő elkészítése, néhány nap múlva jött a telepre az egyik hivatásos vadász azzal, hogy nem tudott hozni csak japánytűk kotlóssokat, amivel szemben – a nevelés szempontjából – semmilyen kivételvalóm nem volt. Még aznap este meghozott négy darab törpe tyúk kotlóst. A telepen dolgozó asszonyt, aki állandó alkalmazásban állt, megkértem, hogy olyan nevelőládákba rakja, amelyek fenekéle deszkával szegezett és éjszakára tegyen alájuk szénát és a rossz, kivált tojásokból, 6-8 darabot.

A telepen hivatásos vadászok felügyeltek éjszakánként. Az ügyeletes segítségével még aznap este kirakták a szabadba a csibetető deszkákkal együtt, azért, hogy szokja meg a tyúk a deszkákat is, és alatta a tojásokat a lánában. Három nap múlva a keltetőben kikelt az egyik gépben 30 darab fácáncsibe. Megkértem a gondozót, várjon estig, hátha kel még több is és ha lenne 40 darab, mind a négy törpe tyúk alá rakjon 10-10 darabot. Sem többet és sem kevesebbet. Lásza el őket élelemmel és vízzel, ha több csibe lenne, rakja azokat a nagy kotlóssok alá. Hangsúlyoztam mondtam neki, hogy nem mondom még egyszer, hogy csibét tyúk alá mindig csak este kell, illetve akkor a legjobb lerakni.

Köztudott dolog, hogy a kikaszált tojások nem jó arányban és nem egy időben kelnek. Ezért várható volt, hogy hamarosan kelni fog több is. Azzal a vadászzal, aki a négy darab törpekotlóst hozta, elmentünk arra az udvarra Poroszló községbe, ahonnan a törpe kotlóssokat hozta, hátha tudunk még hozni. Az az udvar – mely egy idős házaspár tulajdona volt – tele volt mindenféle baromfival. Beszélgetés közben látom, hogy az egyik csibekotlós nekimegy a másiknak. Kérdelem a háziasszonyt, hogy ez a madár miért verekszik. A válasz természetes volt, félti a csibéit és azok közelébe nem enged másik tyúkot. No, ez kell nekem, gondoltam, és nyomban kérdezem nem ad-e még el kotlóssokat. A háziasszony azt felelte, hogy biztos hogy van még, csak hát azok tojásról az mind tönkre fog menni. Tojásostul megveszem amit találunk mindet. A háziasszony beleegyezett, csak hát meg kell keresni őket, hogy hol ülnek a tojásukon.

Másnap tojásaikkal együtt öt kotlóst hozott a hivatásos vadászom, amelyeket tojásostul beraktak a fenékel ellátott nevelőládákba, kint a szabadban csibedeszkákkal együtt. Most már 9 törpe tyúk volt. Néhány nap elteltével minden tyúk alatt 10-10 darab, azaz összesen 90 darab csibével. Amikor meggyőződtem arról, hogy a tyúkok el-

EZRED KÜSZÖBÉN

fogadták a csibéket, valamennyit kivettem ládástól egy este a fent említett helyre. Négy nap múltán a nevelőládák ajtaját megnyitattam úgy, hogy a kótlások is ki tudjanak jönni, hogy vigyék a csibéket oda, ahová éppen akarják. Egy hét múlva összededtem a ládákat és az etetést még egy héttig alkalmaztuk. De csak mindig sötétben és nem a ládához etettünk, nehogy véletlen megzavarjuk őket, hanem a gazos szélébe. Szinte biztosra vettem, hogy a távolabb lévő élelemre is ráviszi a mostohájuk a csibéket. Igen körültekintő megfigyelés folyt, úgy ez évben, mint a következőben, amikor már fogoly csibéket is raktam ki ugyanazzal a módszerrel, és csak törpe kótlásokkal.

Az eredmény csodálatos volt, vad volt minden csibe, senki meg nem mondta volna, hogy nem vadfácán nevelte fel őket. Ha ezt a telepet megközelítettem, pláne ha a vizsla is velem volt, ezek a japán tyúkok olyan rikácsolást csaptak, mint annak a rendje. Erről az egész kísérletről egy egész füzetet lehetne írni, ha azt akaránk, hogy minden tevékenység pontosan dokumentálva legyen.

Soha azelőtt nem foglalkoztam japán tyúkokkal, mindössze annyit tudtam, hogy léteznek. A kísérlet ideje alatt, amely két évig folyt, csak a törpe tyúkokkal foglalkoztunk. Viselkedésük, bámulatos anyai ösztönük arról győzött meg, hogy a baromfiak közül ez a fajta a legvadabb és legjobb anyja, melynek részleteivel külön kellene foglalkozni. Ezek után az volt a tervem, hogy létesítsek egy japán (törpe) baromfi-farmot, amit én már sajnos nem tudtam megvalósítani.

Tapasztalataimból kiindulva hangsúlyozottan kérek minden vadásztársat, hogy tegyenek le arról a módszerről, hogy a falvakban válogatás nélkül összeszedjenek kótlós tyúkokat, mivel azok géppel kelletett állatok, és nem kapnak anyai nevelést. Azok túlnyomó része igen rossz anyja, kevés eredményt lehet velük elérni. Agyonverik a csibét vagy amikor megindul a kelés, kihúzzák a csibéket a tojásból, stb. viszont a bantam tyúkkal való nevelést megoldani nagy tömegben csak úgy lehetne, ha saját magunk megfelelő mennyiségű japán (törpe) baromfi állományt tartunk. A törpe állományhoz csak annyi kakast hagyjon, amennyi a későbbi állomány fenntartásához szükséges. Az összes többi kakast ki kell heréltetni kappannak és a kappanok ugyanolyan anyai gondoskodással nevelik a csibéket, mint a tyúkok.

Amikor megjöttek a napos fáncsibék, valamennyi tyúkot és kappant állatorvossal be kell oltatni és este olyan nevelőládákba rakni, melynek feneke és előlről ajtaja van, hogy a későbbiekben lehessen szállítani és kinyitni. A fent leírtak szerint az előre elkészített bázisokra kell helyezni. Néhány nap múlva a tyúkot nyugodtan ki lehet engedni és tovább tájára sem kell menni. Azok a vadásztársak, akik mindezt nem hiszik próbálják ki, és majd meglátják, micsoda (fél)vad fáncsánokat lehet ezzel a módszerrel nevelni. Meg kívánom jegyezni, hogy az így nevelt fáncsánokra nem is illik rá a félvad elnevezés, jóval több a félvadnál. Ezzel a módszerrel

csodálatos, minden fáncsán vadász álmainak netovábbját jelentő vadfácánokat lehet nevelni. Feltétlenül szükséges tehát az országban a voileres fáncsántartás, amely ellátja az egész országot naposcsibével. Fontos, hogy a gépből kikelt csibék minél hamarabb tyúk alá kerüljenek. Maximum 15-16 óra múltán, mert akkor már feltétlen enni-inni

rodalom átdolgozását, vagy azokból olyan részek kihagyását, amelyek már a mai koroknak nem felelnek meg. Ugyanis közelmúltunk vadász-szakirodalmára olyan rétegek rakódtak, amelyek ma már egyáltalán nem tartoznak a lényeghez, pusztán csak ahhoz a korhoz kötött, és ennél fogva nem felel meg a jelen és a jövő kívánalmainak.

szükséges a csibéknek. Úgy is raktam csibéket tyúk alá, kint a nevelőhelyen, hogy az nem este történt, hanem még világosban, késő délután, hogy a csibék a kirakáskor tudjanak enni. De ez mindenkor nagyban függ attól, hogy mikor hozzák a csibéket.

Mindezek után visszatérve a vadászévkönyvünk soraihoz, véleményem szerint kevés szó esett az apróvad-élőhely kialakításáról, pedig ez is egy külön leírást érdemelne. A tudományos megállapításokra bizonyára nagy szükség van, de gyakorlati útmutatással többre mennének a vadászok, mint a százalékok elemzésével. Kritikusan kellene jó néhány dolgot kezelniük, melyek közül csak kettőt emelnék ki. Az egyik, a hivatásos vadász és vadászmester képzés. Igen fontosnak tartanám a vadász-

A másik a dúvad gyérítés, amelynek tekintetében ma már ott tartunk, hogy az apróvadász területeken szinte mindent felfalnak a ragadozók. Jó volna a természetvédők tudomására hozni, hogy ezelőtt 30 évvel még szép számban élő énekes madarakat napjainkban a teljes kipusztulás fenyegeti, vagy már egyik-másik egyáltalán nem is létezik. Körülbelül tíz esztendeje nem láttam sem őzapó, sem függőcinege csodálatosan megépített fészket, mert ha tavasszal volt is, később mind ki volt belezve. Ha már az őzapónál és a függőcinekénél tartunk, jó volna megkérdezni a természetvédőket, melyikük látta, hogyan tanítja meg kicsinyeit mindkét énekes madár arra a művésien megépített függő csoda létrehozására, amelyet otthonuknak építenek. Nagyon fé-

lek attól, hogy ezeket a következő utókor már nem csodálhatja meg, mert a fészkek-rablók teljesen kipusztítják őket. Ez is igen komoly kérdés, feltétlenül nagyon fontos elbírálás alá kell, hogy kerüljön.

A magyar puszták védelme egyenlő a magyar föld egyik legértékesebb nemzeti kincsének védelmével, amelyek mind a magyar táj szépségéhez tartoznak. Feltétlenül foglalkozni kell a nemesen értelmezett vadgazdálkodásnak és hazánk minden szárnyas és emlős ragadozójának védelmével. Ezek kétségtelenül állatvilágunk részei, és fontos, hogy megőrizzük a jövő nemzedék számára, de csak a szükségesre korlátozott számban.

Külön kívánom felhívni arra vonatkozóan a figyelmet, hogy a ragadozókat sem lehet egy kalap alá venni, mivel vannak előkelő és félelmetesen veszedelmes fészkek-rablók. Ilyen a róka, a dolmányos varjú, a szarka, a szajkó, amelyek napjainkra rendkívülre szaporodtak. Személyes meggyőződésem, hogy a szarkát és a dolmányos varjút annyira utálják az „előkelő rablók”, hogy inkább éhesen maradnak, de nem kalandoznak velük.

Szinte mindegyik téma, amelyet a vadászévkönyv felölel, egy-egy füzetnyi leírást igényelne és érdemelne, de itt leírom mindent képtelenség. Ugyanúgy, mint a hivatásos vadász értéktartó munkája, vagy a vadvédő-sűrűk, csenderesek, erdősavók tökéletes apróvad-élőhely kialakítása. A mezei nyúl állomány fejlesztésének kérdései stb., ez mind-mind megérdemelne egy misét és – tegyük hozzá – az is, hogy vajon gyakorlati tapasztalatokkal rendelkezők tanítják-e vagy csak egyszerűen leadják-e az anyagot.

Külön öröm számomra, hogy kismértékben ugyan, de azért tükrözi a vadászévkönyv azt a furcsa rejtett terrort, amely a fáncsántenyésztés, illetve fejlesztés ágazatát nem kis mértékben sújtja. Ez a terror beláthatatlan következményekbe hajszolta a vadgazdálkodókat. Hajszja az aranyért, áhitat a pénzért és mindazok az ördögös műveletek, ha nem vigyázunk, kiveszik a természetből áhitott kincsünket.

Remélem, hogy vadászati értékeink védelmében továbbra is megmarad vadászati vezetőinkben a szűnni nem akaró buzgalom és tenni akarás. Munkájukhoz kívánok kelendő összefogással kitartást, erőt, egészséget, azért hogy nemzetünk vadászai emelt fővel tudjanak majd belépni az Európai Unióba.

Szabó István
nyugalmozott fővadász
Tiszanána

(Úgy gondoljuk eljött az ideje annak, hogy végre azok is szót kapjanak, akik a gyakorlatban is bizonyítottak. A hatvanas évek elején, amikor Szabó Istvánt fővadásznak nevezték ki a Füzesabonyi Állami Gazdaság vadászterületére, az egész területen egy kakast és három tyúkot „számoltak”. Néhány év múlva már külföldieket fogadtak fáncsánvadászatra és hamarosan az ország egyik legkiválóbb apróvadász területeként vált ismertté itthon és külföldön egyaránt. A szerk. megj.)

HARSANJON A KÜRTSZÓ

Több, mint félszáz hivatásos és sportvadász végezte el a Baranya megyei Vadász Kamara szervezésében a vadászakörös tanfolyamot a Mecsekben, Hotel Kövestetőn, márciusban. **Szilágyi Lajos** kürtművész a zenetanár és **Agyaki Gábor** tanfolyamvezető „tanársegéd” szinte a lelkét is kitette azért, hogy a hallgatókat beavassa a vadászakörös titkaiba. Eleinte – természetesen csak őrá hangzavart sikerült produkálniuk a lelkes hallgatóknak, de már a második, harmadik napon fokozatosan egyre többen tudtak már néhány hangzatos szignált is kicsalni ördögös hangszereikből. A kezdeti sikerélmények – a tanítók szigorú kritikái és türelmes magyarázatai után – mindezek sokaknak szó szerint szárnyakat adtak és már egyre biztosabban beletaláltak a cifrázottabb kürtjelekbe is. A résztvevők hajnalban és este szalonkahúzáson vettek részt, a végére több, mint egyhamaduknak kedvezett is a szerencse. Agyaki Gábor, a tanfolyam vezetője mindezek mellett minden napra, estére gondoskodott érdekes és gazdag vadászati kulturális programokról. Kamarakiállításal, író-olvasó találkozóval mutatkoztak be a baranyai alkotó vadászok, a kürt szerepéről, a teríték készítéséről tartott előadást **Buzgó József** a SE-FAG Rt. vadászati vezetője, a va-

dászakörösokról, az olvasásról **dr. Bod Lajos**. Lebilincselően érdekes volt **Fillár István** színművész-vadász irodalmi összeállítása Áprily Lajos és Fekete István műveiből. A vadászati jog útvesztőiben adott rendkívül hasznos eligazítást **dr. Bilonka Béla** és tanulmányi kiránduláson ismertette meg **Falk Konrád** az FM Hivatal Baranya megye osztályvezetője, **dr. Monostori László** ágazatvezető a Bólyi Mg. Rt. vadgazdálkodását, **Jung Jenő** fővadász pedig a MEFA Rt. híres sellyei vadászterületét mutatta be. Nem is lehetett ez másként, hiszen a kürtölés tudománya iránti igény túlzás nélkül igen jelentős lépés a hazai vadászati kultúra terén, sőt annak akár egyfajta fokmérője is lehetne. Mindenképpen külön köszönet jár a „jágereit” küldő erdőgazdaságoknak, valamint kiemelten a Somogy megyei Vadász Kamarának, amelyek vállalták az egyhetes bentlakásos tanfolyam nem kevés teljes költségét a hazai vadászati kultúra fejlesztésének érdekében. Jó volt látni, hallani az utolsó napon a hallgatók vizsgakonzertjét, amelyben ugyan itt-ott volt még egy-egy bicsaklás, fals fogás, de a résztvevők megszerezték azokat a biztos alapokat, amelyre az otthoni szorgalmas gyakorlás épülhet. A többi rajtuk múlik.

H.

HIVATÁSOSOK TOVÁBBKÉPZÉSE PEST MEGYÉBEN

A legnagyobb vadászlétszámú Pest megye hivatásos vadászai – külön az apróvadások, külön a nagyvadások – részére rendezett a megyei vadász kamara továbbképzést Gödöllőn. **Szabó Zoltán**, a FM hivatal osztályvezetője, a gímszarvas szakszerű selejtezéséről, **Szemethy László** a vad-disznó-gazdálkodásról, **Péterváry Gábor** a vaddisznós kertekről, **dr. Ákoshegyi Imre** a vadgazdálkodás állat-egészségügyi helyzetéről tartott előadást. **Pintér István** főosztályvezető-helyettes a hazai vadgazdálkodás makrogazdasági helyzetét ismertette, részletesen elemezve az egyes nagyvadfajok helyzetét és tervezési irányelveit. A legnagyobb érdeklődést azonban kétségkívül a vad-disznó zártterületi tartásával kapcsolatos előadás váltotta ki, tekintettel arra, hogy az egyre szaporodó disznóskertek egyesek szerint kényszermegoldások, mások pedig a jövő útját, egyfajta alternatív gazdálkodási formát látnak benne. Az előadó, Péterváry Gábor, a Gemenc Rt. vadászati vezetője a hivatásos vadászok részére első sorban a gyakorlati kérdésekre igyekezett választ adni személyes, ilyen irányú tapasztalatainak bőséges tárházából, amely egyaránt

kiterjedt a tartás-, a tenyésztés-technológiai és az ökonómiai kérdésekre. Sokan éppen az igénybevehető támogatások okán, egyfajta bomba üzletnek tartják a zártterületi vadtartást. A valóság azonban az, hogy csak olyan területeken sikerült gazdaságossá tenni, ahol mód és lehetőség nyílik a szabadterületen befogott és külön fölnevelt malacállományból történő időszakos föl-töltésre. Sokan mindezekkel nem számolnak, és ennek folytán nem tudják gazdaságossá tenni a disznóskertet. Az egyre több kert mindezeket kívül jelentősen növeli a kínálatot az adott kereslettel szemben, amely előbb utóbb óhatatlanul áresést eredményez és tovább ronthatja a gazdaságossági mutatókat.

Bizonyára nem véletlen, hogy a legtöbb kérdés Péterváry Gáborhoz érkezett a délutánra már jelentősen csökkent számú hallgatók körétől. A résztvevőkkel a szünetben beszélve egyhangúnak tűnt az a vélemény – más meggyék tapasztalatai alapján is – hogy a kötelező szakmai továbbképzések során bármennyire is pillanatnyilag érdekesnek is tűnhetnek a kutatások témái, inkább a gyakorlatban közvetlenül föl-

használható ismeretekre volna szükség. Végül is a vadőrök körántsem „kis vadbiológusok”, hanem kemény napi munkát végző szakemberek, akiket különben bármennyire is érdekelnek a globális összefüggések, országos grafikonok, tendenciák, cselekedniük lokálisan kell. Mindezek azonban nem derülnek ki egyértelműen az országosan tapasztalt tendenciákból, és kevésbé jönnek elő azok a napi gondok, amelyekkel szembe kell nézniük. Nem vezet az semmi jóra – mondják tapasztalataik alapján – hogy esetleg bizonyos kérdésekben több információval, ismerettel rendelke-

nek, mint az őket közvetlenül irányítók. Kívülről ugyanis – úgy tűnik – meglehetősen könnyű összetéveszteni a tudást az „okoskodással”, amely esetenként súlyos konfliktusokhoz vezethet. Összességében tehát a továbbképzési rendszer szükséges és jó, azonban feltétlenül további finomításokra szorul. Elsősorban azokra a kérdéskörökre kellene koncentrálni, amelyek napi gondokat okoznak. Ilyenek a vadász visszaszorítása, a kártevők apasztása, a kulturált vadászkíséret kérdései, de még hosszan lehetne sorolni.

Homonnay

MÉLYEN TISZTELT „R” ALÁÍRÁSÚ ÚR!

Mea culpa, de az ön kiletét kedvelt lapom, a Nimród vadászújság nem tudta, avagy nem akarta számomra felfedni. Hiába no, a meglepetés kamatozik! S bár sejtetem sincs, ki Ön, John Bock (Böck János) „r” szignóval jegyzett és ismertett könyvét (Az Alföldtől az USA-ig, Alaszkáig és vissza) mégis sikerült beszereznem és elolvasnom. Annak ellenére, hogy ugyan „a szöveg szakmai ellenőrzése kívánivalókat hagy maga után” Ön szerint is, engedje meg állítása átfogalmazását: Ez a könyv nem a mi könyvünk, nem az Igaz Vadász könyve. Inkább a vadászok szégyene.

Ugyan jó minőségű a papír, szép színes felvételekkel tarkított, magánkiadásban készült, sok pénzébe kerülhetett szerzőjének, ám ép ésszel olvasva, a mai vadászati irodalom egyáltalán nem kívánt „meséje”. Tudom, bizonyára mindig is lesznek hiszékeny olvasók és hamis írók, ám ennyire hülyének nézni az olvasót, mint ahogyan azt Bock úr teszi, valóban megdöbbentő és elszomorító.

Anélkül, hogy a részletekbe bocsátkoznék, pusztán néhány teljesen hihetetlen, aggodalomra okot adó dologra hívnám fel szíves figyelmét.

Széchenyi Zsigmond az amerikai kontinensen csak Alaszkában vadászott, nem voltak más „amerikai vadászatai”. Ezért hogyan élhetnének mai napig is emlékei az indián rezervátumokban, „amerre ő járt”? Ez nem csak számárság, ez szemem szedett hazugság!

Bock úr nemcsak „bejárta azokat az ösvényeket, amelyeken ő (Sz. Zs.) az amerikai vadászatai alatt végigment, sőt túlhaladta”. Egy magyar közmondás szerint az öndicséret bizony bűdös!

A térképet kezembe véve, egyszerűen lehetetlen dolognak bizonyult végigkövetni rajta a könyvben vázolt vadászati útvonalát. Földrajzilag teljesen képtelenség, annál inkább alkalmas viszont a tátott szájú olvasó megzavarására. A Matanuska völgyébe soha sem lettek orosz bevándorlók telepítve!

Nota bene! Az alaszki vadász-törvény vastag betűvel írja, és írta mindenkoron: „Egy nem alaszki lakos (amerikai állampolgár) aki barna /grizzly medvét, kost, kecskebakot akar löni, köteles jogosított vadászvezetőt fogadni, vagy a vadászat alatt együtt lenni egy alaszki lakossal, aki 19 évnél idősebb és az másodfokon belüli rokona. A külföldi vadász (nem amerikai állampolgár!) akármelyik nagyvadra kíván vadászni, köteles jogosított alaszki vadászvezetőt alkalmazni. Bock úr így többszörösen megszegte az ország törvényét, s vendége is orvvadászatot folytatott, mert jogosított vadászvezető nélkül vadászott nagyvadra! Legalábbis a könyv szerint. Óriási szerencsénk, hogy nem kapták el őket.

A törvények nem ismerése viszont nem számít enyhítő körülménynek!

A 65-67-ik oldalon olvastak inkább egy szexmagazinba való, de nem vadászakörösbe.

A 68-ik oldalon ismét megszegték a vadásztörvényt, mert úttestről tilos a lövöldözés!

Na és hát Washington államban bocsokkal tartó anyamedvét löni, mi több, grizzly medvét „löni”: etikátlan és abszurd. Talán inkább a fekete medve „cinnemon bear” változata lehetett!

A belezés, a bika bakkal, s a bak bikával történő örökös keverése már pusztán csak hab a tortán.

Hát bizony ez a „remekmű” nem szolgálja a magyar vadászok nevelését, tanítását. Annál inkább félrevezetésüket, becsapásukat. Nagy kár, hogy a Bock familia eme tagja nem járt úgy, mint vadászó ősei, akik fegyvereit a hatóság elkobozta.

Tisztelt „r” úr! Bizony ez a kiadvány csakis igénytelenek számára íródott. Osztom az Amerikában élő tisztességes magyar vadászok ugyanilyen véleményét és tisztelettel kívánok Önnek sokkalta nagyobb odafigyelést a vadászati könyvek olvasásakor főként, ha arról még írni is akar.

Argali

FeHoVa 2000

A Budapesti Vásárközpontban március 23–26. között, három másik társrendezvényvel együtt – Sport 2000, Budapest Boat Show, Utazás 2000 – rendezték meg a 7. Fegyver, Horgászat, Vadászat Nemzetközi Kiállítást, melyet **dr. Szabadi Béla**, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium politikai államtitkára nyitott meg.

Az utóbbi két évben – mióta a Hungexpo Rt. szervezi – elsősorban a hazai vadászati lehetőségek átalakulása révén, a FeHoVa új szerepet tölt be, de a régi tematikával. Az F és F2 pavilonban, a vadgazdálkodás és a horgászat átfogó bemutatóján, mintegy 2600 négyzetméteren, idén 115 kereskedő, gyártó és forgalmazó hozta el termékeit, szolgáltatásait. A kiállítók mintegy hatvan százaléka a vadászathoz, erdészethez kapcsolódott. Bemutakoztak az erdőgazdaságok, a vadászati felszereléseket, fegyvereket, kiegészítőket, szakkönyveket, ruházatot, dísz tárgyakat,

iparművészeti vadászati és erdei termékeket gyártó, a szervezett vadászutakat, turizmust kínáló cégek, a trófeakikészítés, felszerelések, preparátumok és bőrök kikészítésének mesterei, valamint a szaktanácsadással szolgáló vadászati szervezetek. A rendezvény szakmai támogatója, az FVM ismét önálló standot állított, mely erdei életképével üde színtöltő volt a pavilonnak. A kísérő események közül említhető a „Vadgazdálkodás a Millennium jegyében” címet viselő szakmai fórum. A közönségprogramok nagy élményét jelentette a világrekord trófeák és a régi vadászok könyv bemutatója. A flóbert-pisztoly és légpuskalövészet, valamint a vadászakutya-, solymász- és íjász bemutató is tömegeket vonzott. A színpadon naponta, Vámos Magda irányításával, a Zimányi László által vezetett Indiform ruhakölteményeiben fellépő csinos manőkenek dobták fel a hangulatot. A divatbemutató szereplői nem csak a vadász szíveket dobogtatták meg, sikerük a ruhák mellett természetesen a szép női idomoknak is szólt.

Az országos szarvasbögő-versenyre kilencen neveztek. Az utánpótlással a legkülönbözőbb korúak próbálkoztak több-kevesebb si-

kerrel a sok bögést megért zsűri előtt. **Dr. Feiszt Ottó**, a Zalaerdő Rt. vezérigazgatója vállalta a játékmester szerepét és irányította a versenyzőket, akik közül a legélethűbbnek minősített bögőhangot **Homolya László** adta

elő Szoborról, aki megérdemelt jutalomként egy távcső boldog tulajdonosa lehetett. Második helyen **Pintér Miklós** végzett Érdről, nyeregye a Gemenc Rt. vadász ajándékcsomagja lett, míg a képzeletbeli dobogó harmadik fokára a **85 éves Brodák Józsi bácsi** állt Komáromból, jutalma stílszerűen egy kürtölő vadász szobor. Az állathang felismerő verseny egy háromtagú szakmai zsűri előtt zajlott. Legügyesebbnek a Budaörsről érkezett **Szép Ábrahám** bizonyult, második **Mózes János**, harmadik **Máj Péter** lett. A Természet és Én pályázatra nagyon sokan jelentkeztek, itt volt a zsűri dolga a legnehezebb. Az ember és természet legátfogóbb prezentációja nem véletlenül aratott nagy sikert.

A színpad mellett lévő Vadászati Kulturális Egyesület színes, látványos standjánál szinte

minden arra járó érdeklődéssel csodálta **Németh János** agancsfaragó művész gyönyörű alkotásait. A gyerekek körében a Fauna Fabrika Kft. összerakó fajtékai arattak osztatlan sikert. A felnőttek az első „A Vadászok bora”, Országos Borverseny díjazott termékei közül válogathattak. A különböző vadfaj emblémával ellátott üvegek igen szép szám-

ban fogytak, árusításuk nagy örömet szerzett a gasztronómiai inyceneknek. A legnépszerűbbnek a vízi vad kategória bizonyult. A vásár négy napja alatt sokan új előfizetőként rendelték meg a Magyar Vadászlapot. Az ol-

vasók hasznos tanácsai pedig nagymértékben segítik a szerkesztőség további munkáját. A Természetvédelem jegyében zajló idei FeHoVa-t a Millenniumi Vadászati Bizottság a szakma egyik legfontosabb eseményének tekinti, mert a vásári látogatók összlétszáma meghaladta a 110 ezret, akiknek nagy része meglátogatta a vadászati kiállítást is.

KGB

A természet és én Ifjúsági pályázatának eredménye

Festmény

- I. kat.** 1. Kovács Andrea, 2. Markia Nóra, 3. Szalai Veronika, **különdíj:** Ilkanyets Valéria,
II. kat. 1. Tóth Tibor, 2. Ungor Noémi
III. kat. 1. Csécseiné Gyenes Emese

Grafika

- I. kat.** 1. Fehér Dóra, 2. Nagy Boglárka, 3. Antal Gábor
II. kat. 1. Somlai Eszter, 2. Matyinkó Alinka, 3. Tongori Szilvia,
III. kat. 1. Borsy Adrienn, 2. Feledi Attila

Fotó

- I. kat.** 1. Wilhelm David, 2. Hámosi Dániel
II. kat. 1. Gárdi Tamás, 2. Reith Gábor
III. kat. 1. Nagykutasi Viktor

Vers

- I. kat.** 1. Jagados Richard, 2. Szabó János, 3. Búzás Zsófia, **különdíj:** Vörös Veronika, Gerse József, Beledi Attila, Palotai Éva
II. kat. 1. Czomba Zoltán
III. kat. 1. Sulyák Tamás, **különdíj:** Szemere Brigitta

Próza

- I. kat.** 1. Szabó Ágnes, 2. ifj. Jung Jenő, 3. Braun Melinda, **különdíj:** Nyéki Gábor, Horváth Gábor, Nagy Tamás, Kormos Ádám, Vajnárovc Dávid, Fekete Réka, Agárdi Anett, Galgóczi Erika, ifj. Faller László
II. kat. 1. Varga Zoltán, 2. Gottschall Mária, 3. Zöldvári Ákos, **különdíj:** Béres Miklós, Lengyel Melinda, Bán Rita, Sinka Katalin, Dózsa Éva, Tar Mária
III. kat. 1. Fikner László, 2. Kis Balázs, 3. Rerczula József, **különdíj:** Sike Csaba, Nagykutasi Viktor

Mire szabad vadászni?

Májusban: őzbak

Júniusban: őzbak

Egész évben vadászható: vaddisznó kan, süldő, malac – üregi nyúl – róka – pézsmapocok – nyestkutya – aranyakál – mosómedve – dolmányos és vetési varjú – szarka – szajkó.

Az 1996. évi LV. törvény paragrafusai értelmében vadászni csak a csillagászati napkelte előtt egy órával kezdődően és a csillagászati napnyugta után egy óráig szabad. Éjszaka a vaddisznó és a róka vadászatának kivételével tilos a vadászat. Éjszakai vadászatnál a fényező használata a vaddisznó által okozott vadkár elhárítása vagy megelőzése céljából, különösen indokolt esetben a hivatal engedélyezi. Tilos a vad elejtésénél elektronikus optikai, illetőleg akusztikai eszközt használni. Továbbá: a vadászat gyakorlása során tilos az öntöltő sörétes vadászlőfegyverben egyidejűleg 3 darab löszernél többet tartani.

MÁJUS						
Tavaszező, avagy Pünkösdi hava						
A hó napja	A hét napja	A Nap kelte nyugta		A Hold kelte nyugta		Fázisa h m
1.	Hétfő	4 27	18 56	3 35	15 34	
2.	Kedd	4 26	18 57	4 00	16 47	
3.	Szerda	4 24	18 59	4 27	18 03	
4.	Csütörtök	4 22	19 00	4 57	19 20	● 5 12
5.	Péntek	4 21	19 02	5 31	20 38	
6.	Szombat	4 19	19 03	6 12	21 52	
7.	Vasárnap	4 18	19 04	7 01	23 00	
8.	Hétfő	4 16	19 06	8 00	23 57	
9.	Kedd	4 15	19 07	9 06	--	
10.	Szerda	4 14	19 08	10 17	0 45	D 21 01
11.	Csütörtök	4 12	19 10	11 29	1 24	
12.	Péntek	4 11	19 11	12 41	1 56	
13.	Szombat	4 10	19 12	13 51	2 24	
14.	Vasárnap	4 08	19 13	15 00	2 49	
15.	Hétfő	4 07	19 15	16 07	3 13	
16.	Kedd	4 06	19 16	17 14	3 36	
17.	Szerda	4 05	19 17	18 19	4 02	
18.	Csütörtök	4 03	19 18	19 23	4 29	O 8 34
19.	Péntek	4 02	19 20	20 24	5 00	
20.	Szombat	4 01	19 21	21 21	5 36	
21.	Vasárnap	4 00	19 22	22 13	6 17	
22.	Hétfő	3 59	19 23	22 59	7 04	
23.	Kedd	3 58	19 24	23 39	7 57	
24.	Szerda	3 57	19 25	--	8 54	
25.	Csütörtök	3 56	19 27	0 14	9 55	
26.	Péntek	3 55	19 28	0 44	10 59	C 12 55
27.	Szombat	3 55	19 29	1 11	12 05	
28.	Vasárnap	3 54	19 30	1 36	13 13	
29.	Hétfő	3 53	19 31	2 01	14 23	
30.	Kedd	3 52	19 32	2 26	15 36	
31.	Szerda	3 52	19 33	2 54	16 53	

JÚNIUS						
Nyárelő, avagy Szent Iván hava						
A hó napja	A hét napja	A Nap kelte nyugta		A Hold kelte nyugta		Fázisa h m
1.	Csütörtök	3 51	19 34	3 25	18 11	
2.	Péntek	3 50	19 34	4 02	19 29	● 13 14
3.	Szombat	3 50	19 35	4 48	20 42	
4.	Vasárnap	3 49	19 36	5 44	21 47	
5.	Hétfő	3 49	19 37	6 49	22 41	
6.	Kedd	3 48	19 38	8 01	23 24	
7.	Szerda	3 48	19 39	9 16	23 59	
8.	Csütörtök	3 48	19 39	10 30	--	
9.	Péntek	3 47	19 40	11 42	0 29	D 4 29
10.	Szombat	3 47	19 41	12 51	0 55	
11.	Vasárnap	3 47	19 41	13 59	1 19	
12.	Hétfő	3 47	19 42	15 05	1 42	
13.	Kedd	3 46	19 42	16 10	2 07	
14.	Szerda	3 46	19 43	17 14	2 33	
15.	Csütörtök	3 46	19 43	18 16	3 02	
16.	Péntek	3 46	19 44	19 15	3 35	O 23 27
17.	Szombat	3 46	19 44	20 09	4 14	
18.	Vasárnap	3 46	19 44	20 57	4 59	
19.	Hétfő	3 46	19 45	21 40	5 50	
20.	Kedd	3 47	19 45	22 16	6 46	
21.	Szerda	3 47	19 45	22 47	7 46	
22.	Csütörtök	3 47	19 45	23 15	8 48	
23.	Péntek	3 47	19 45	23 40	9 52	
24.	Szombat	3 48	19 45	--	10 58	
25.	Vasárnap	3 48	19 45	0 04	12 05	C 2 00
26.	Hétfő	3 48	19 45	0 28	13 15	
27.	Kedd	3 49	19 45	0 53	14 28	
28.	Szerda	3 49	19 45	1 21	15 43	
29.	Csütörtök	3 50	19 45	1 55	17 01	
30.	Péntek	3 50	19 45	2 35	18 17	

A nyár kezdete 21-én 2 óra 48 perckor (KözEI)

A nyári időszámításnak megfelelően a lenti időpontokhoz egy órát hozzá kell adni.

ÁTMENŐ KÉPÜNKÖN: HÓMEZŐBEN
BLAUMANN ÖDÖN
 FELVÉTELE, I. DÍJ ÉS
 A VKE KÜLÖNDÍJAL ÉRTÉKELT ALKOTÁSA

Mire szabad vadászni?

Májusban: őzbak

Júniusban: őzbak

Egész évben vadászható: vaddisznó kan, süldő, malac – üregi nyúl – róka – pézsmapocok – nyestkutya – aranyakál – mosómedve – dolmányos és vetési varjú – szarka – szajkó.

Az 1996. év LV. törvény paragrafusai értelmében vadászni csak a csillagászati napkelte előtt egy órával kezdődően és a csillagászati napnyugta után egy óráig szabad. Éjszaka a vaddisznó és a róka vadászatának kivételével tilos a vadászat. Éjszakai vadászatnál a fényező használata a vaddisznó által okozott vadkár elhárítása vagy megelőzése céljából, különösen indokolt esetben a hivatal engedélyezi. Tilos a vad elejtésénél elektronikus optikai, illetőleg akusztikai eszközt használni. Továbbá: a vadászat gyakorlása során tilos az öntöltő sörétes vadászlőfegyverben egyidejűleg 3 darab löszernél többet tartani.

MÁJUS						
Tavaszező, avagy Pünkösdi hava						
A hó napja	A hét napja	A Nap kelte nyugta		A Hold kelte nyugta		Fázisa h m
1.	Hétfő	4 27	18 56	3 35	15 34	
2.	Kedd	4 26	18 57	4 00	16 47	
3.	Szerda	4 24	18 59	4 27	18 03	
4.	Csütörtök	4 22	19 00	4 57	19 20	● 5 12
5.	Péntek	4 21	19 02	5 31	20 38	
6.	Szombat	4 19	19 03	6 12	21 52	
7.	Vasárnap	4 18	19 04	7 01	23 00	
8.	Hétfő	4 16	19 06	8 00	23 57	
9.	Kedd	4 15	19 07	9 06	--	
10.	Szerda	4 14	19 08	10 17	0 45	D 21 01
11.	Csütörtök	4 12	19 10	11 29	1 24	
12.	Péntek	4 11	19 11	12 41	1 56	
13.	Szombat	4 10	19 12	13 51	2 24	
14.	Vasárnap	4 08	19 13	15 00	2 49	
15.	Hétfő	4 07	19 15	16 07	3 13	
16.	Kedd	4 06	19 16	17 14	3 36	
17.	Szerda	4 05	19 17	18 19	4 02	
18.	Csütörtök	4 03	19 18	19 23	4 29	O 8 34
19.	Péntek	4 02	19 20	20 24	5 00	
20.	Szombat	4 01	19 21	21 21	5 36	
21.	Vasárnap	4 00	19 22	22 13	6 17	
22.	Hétfő	3 59	19 23	22 59	7 04	
23.	Kedd	3 58	19 24	23 39	7 57	
24.	Szerda	3 57	19 25	--	8 54	
25.	Csütörtök	3 56	19 27	0 14	9 55	C 12 55
26.	Péntek	3 55	19 28	0 44	10 59	
27.	Szombat	3 55	19 29	1 11	12 05	
28.	Vasárnap	3 54	19 30	1 36	13 13	
29.	Hétfő	3 53	19 31	2 01	14 23	
30.	Kedd	3 52	19 32	2 26	15 36	
31.	Szerda	3 52	19 33	2 54	16 53	

JÚNIUS						
Nyáreelő, avagy Szent Iván hava						
A hó napja	A hét napja	A Nap kelte nyugta		A Hold kelte nyugta		Fázisa h m
1.	Csütörtök	3 51	19 34	3 25	18 11	
2.	Péntek	3 50	19 34	4 02	19 29	● 13 14
3.	Szombat	3 50	19 35	4 48	20 42	
4.	Vasárnap	3 49	19 36	5 44	21 47	
5.	Hétfő	3 49	19 37	6 49	22 41	
6.	Kedd	3 48	19 38	8 01	23 24	
7.	Szerda	3 48	19 39	9 16	23 59	
8.	Csütörtök	3 48	19 39	10 30	--	
9.	Péntek	3 47	19 40	11 42	0 29	D 4 29
10.	Szombat	3 47	19 41	12 51	0 55	
11.	Vasárnap	3 47	19 41	13 59	1 19	
12.	Hétfő	3 47	19 42	15 05	1 42	
13.	Kedd	3 46	19 42	16 10	2 07	
14.	Szerda	3 46	19 43	17 14	2 33	
15.	Csütörtök	3 46	19 43	18 16	3 02	
16.	Péntek	3 46	19 44	19 15	3 35	O 23 27
17.	Szombat	3 46	19 44	20 09	4 14	
18.	Vasárnap	3 46	19 44	20 57	4 59	
19.	Hétfő	3 46	19 45	21 40	5 50	
20.	Kedd	3 47	19 45	22 16	6 46	
21.	Szerda	3 47	19 45	22 47	7 46	
22.	Csütörtök	3 47	19 45	23 15	8 48	
23.	Péntek	3 47	19 45	23 40	9 52	
24.	Szombat	3 48	19 45	--	10 58	
25.	Vasárnap	3 48	19 45	0 04	12 05	C 2 00
26.	Hétfő	3 48	19 45	0 28	13 15	
27.	Kedd	3 49	19 45	0 53	14 28	
28.	Szerda	3 49	19 45	1 21	15 43	
29.	Csütörtök	3 50	19 45	1 55	17 01	
30.	Péntek	3 50	19 45	2 35	18 17	

A nyár kezdete 21-én 2 óra 48 perckor (KözEI)

A nyári időszámításnak megfelelően a fenti időpontokhoz egy órát hozzá kell adni.

ÁTMENŐ KÉPÜNKÖN: HÓMEZŐBEN

BLAUMANN ÖDÖN

FELVÉTELE, I. DÍJ ÉS

A VKE KÜLÖNDÍJAL ÉRTÉKELT ALKOTÁSA

magyar **VADÁSZLAP**

Milliók értékű vadászkönyvek

A Rákóczi úti Ulysses Galéria 32. aukciója március 17-én sok érdekeséget és meglepetést ígért a licitálásra érkezett vendégek számára. Apponyi Henrik „Úti és vadásznaplóm” (1931), valamint Bánó Jenő „Bolyongásaim Amerikában” (1906) című könyve nagyon gyorsan, míg a korabeli aranyos vászonkötésű „A Róna és az erdő” (1902) Bársony Istvántól nagyon izgalmas csatában 4500 Ft helyett 10500 Ft-ért kelt el. Hasonló sikert aratott Bársony többi eladásra szánt könyve is, a „Magyar földön” és a „Víg világ”. Bársony egyik legjobb könyve az igen ritkán hozzáférhető rendkívül olvasmányos, humoros „Mulattató vadászrajzok” (1905) pontosan a 8 ezer Ft-os kikiáltási ár duplájáért cserélt gazdát. Dr. Bertóti István: „Vadgazdálkodás és vadászat” (1956) című, gazdag fotóanyaggal illusztrált, első kiadású könyvét 3200 Ft-ért vitték el. Ez a könyv azonban azóta újabb hat kiadást ért meg. Az első nem magyar szerző, Chalmers R.A. magyar fordítású műve, a „Walesi Herceg Kelet afrikai vadászútja” korábban majd mindenütt megtalálható volt, most azonban már ritkul, így igen kelendő lett, nem véletlenül verték fel az árát 1500 Ft-ról a négyszeresére, vagyis 6000 Ft-ra. Sokak kedvenc könyve, az igen olvasmányos „Vadászsákmány” (1940) Csathó Kálmántól 4500 Ft-ért, „A Hortobágyi puszták és élete” Ecsedi Istvántól 7000 Ft-ért került eladásra. Homoki Nagy István ritkaságai közül most a „Szárnyas vadászmesterek” (1947) került igen gazdag fotóanyaggal ellátva kalapács alá. Vevője csak 5500 Ft-ért tudott hozzá jutni. Id. és ifj. Jilly Bertalantól, „A vadászak utolsó idomítása” (1957) mostanában igen aktuális téma, talán ez is közrejátszott abban, hogy többen is pályáztak erre a könyvre. Megvenni azonban természetesen csak egy valaki tudta, igaz ő közel négyszeres áron, vagyis 5500 Ft-ért. Ilosvay Ferenc munkája, a „Jó vadászatot!” (1943) kiváló mű most két példányban is megszerezhető volt. Érdekeséggé vált, az egyik kikiáltási áron 3000 Ft-ért, míg a másik majdnem dupla áron, 8500 Ft-ért kelt el. K. Rhédey Zoltántól, a „Verébtől a szarvasbikáig” (1943), talán eredeti papírborítója miatt is sikeres volt, csupán 8500 Ft-ért kaphatta meg a licitnyertes. Igazi vadászkönyvek következtek a nagy utazó, Kittenberger Kálmán írásai közül. A legtöbb példányban piacra került, „Vadász- és gyűjtőúton Kelet-Afrikában” (1927) 4000 Ft-ért, valamint „A megváltozott Afrika” (1934) 6500 Ft-ért, igen gyorsan vevőre lelt. Aki még nem tudta, Kolossy Gábor írásából most megtudhatta 4500 Ft-ért, hogy „Betyár a magyar vizsla”. Igen kedves olvasmányos mű Lakatos Károlytól a „Vadászhit. A magyar vadászbabonák és hiedelmek kultusza” (1910), mely e témakörben szinte az egyetlen létező kiadvány. Következtek Maderspach Viktor könyvei, melyek közül a „Medve!”, és a két példányos, hangzatos címet viselő „Páreng-Retyezát” (1935) mondás, (Hegység Erdélyben) volt sikeres. Marosi Arnold könyve, a „Természet élete” (1914) 1200 Ft-ért, majd Molnár Gábertól „RY-KE” (1944) 6000 Ft-ért fogyott el. Nadler Herbertet jól ismerik a vadászok, írásai szellemesek, hitelesek és olvasmányosak. „Vadásznapok, vadászévek” (1937) című sok mindent sejtető munkájáért 6500 Ft-ot fizettek. Ismét igazi vadászkönyvekért lehetett a tárcsákat emelgetni. Reminiczy Károlytól a „Bemutatom a vadászokat” (1941), mellékelve a „Kassai vadászhistoriák”-kal, 4500 Ft helyett 10500 Ft-ért lett megvéve. Két híres szerző, Szederjei Ákos és Studinka László apróvad gazdálkodást bemutató szép munkája a „Nyúl, fogoly, fácán” (1957) 6500 Ft-ot ért ezen a napon. Széchenyi Zsigmond sorozattal folytatódott az árverés utol-

só szakasza. Az „Elefántország. Afrikai vadászjegyzetek” (1934), mindössze 8500 Ft-ért, a Hengergő homok (1936) már 9000 Ft-ért, a Nahir I-II. (1941) pedig 14 ezer Ft-ért lett eladottnak nyilvánítva. Bár kevesebb írás foglalkozik a vadászélményekkel, mint a horgásztörténetekkel, mégis igen jól érezhető Szurmay Sándor írásainak olvasásakor a kettő egymáshoz való hasonlósága. A „Vadász emlékek, horgászélmények” (1937) végül 6500 Ft helyett 10500 Ft-ot ért, míg

a legutolsó vadászattal foglalkozó könyv, Tersánszky J. Jenő „A vezérbika emlékiratai” (1938) hosszú licitálás végén 6500 Ft-ért cserélt gazdát. Érdekes volt még egy 1895-ből származó anekdóta könyv, „Újévi üdvözet” címmel. A nap legdrágább könyve címét elnyerő mű ezúttal a 88. tételként terítékre kerülő VIETZ F.B. „Icones plantorum medico-technologicarum” címet viselő, WIEN 1806-os kiadás jelzéssel. A 105 db kifogástalan állapotú színes rézmetszetes képet is tartalmazó remekmű 175 ezer Ft-ért lett a legtöbbet kínáló. A könyvek összárverési forgalma meghaladta az egymillió Ft-ot. Következtek a Részvények és Érték papírok. A mindössze 26 tétel között voltak igen értékesek is, így az 1874. Magyarország Jelzalogos Urbéri Váltási Kötvény egyes számú katonája ötven forintról, a kikiáltási árért, azaz 70 ezer Ft-ért értékesedett. A papírpénzek közül a Hadifogoly táborigényelt 71 ezer Ft-ért adták el, míg az 1914-ből származó 10000 K Hadikölcsön pénztárjegy (Minta) 20 ezer Ft-ért indulva egészen 100 ezer Ft-ig meg sem állt. A biztosítási papírok közül legértékesebb, a Triesti Biztosító 10 db különféle kötvényt tartalmazó csomagja lett 9500 Ft-ért. A fotók közül az értékeseknek tűnők nem fogytak el, mert a 300 ezer Ft-os kikiáltási árat mindenki sokallta. Így csupán egy MÁV 701 mozdonyt és egy 5 darabos akt csomagot vásároltak meg. Végére maradtak a vegyes papírrégiási tételek és a számológépek, melyek között egy térkép és egy boros címke csomag volt a legkelendőbb. Mindössze 24 tétel maradt eladatlan az árverés végén az Ulysses Galériában. A liciten elkelték összértéke 2 millió 393 ezer 850 forint. Legközelebb másfajta könyvek és más érdekességek várják az árverésre érkezőket.

Kiss Gábor

Ki fizet a végén?

Az autó-vad ütközésekkel kapcsolatos ítélkezési gyakorlat alappilléret jelentő Legfelsőbb Bírósági ítélet – ahogy arról legutóbbi lapszámban már hírt adtunk – idén januárban megszületett. A határozat részletes indoklása finomítja a helyzetet, és részben kedvezőbb a vadászatra jogosultak számára, ugyanis különbséget tesz az autópályán és az autóúton, valamint az egyéb közúton bekövetkező autó-vad ütközések között.

Az ítélet indoklása szerint a másodfokon eljáró bíróság helytállóan fejtette ki határozatában, hogy a vadászatra jogosult fokozott veszéllyel járó tevékenysége körében **nem minősíthető rendellenességnek az a körülmény, hogy a vad a közúton feltűnik és ott áthalad.** A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint azonban ez az általános megállapítás az autópályán az autóra nem vonatkozik. Úgy tűnik tehát, hogy az ítélkezési gyakorlatban a vadászatra jogosult felelősségét alapvetően a **gyorsforgalmi utakon történő ütközéseknél állapítják majd meg, egyéb közutak esetében a vadászatra jogosult mentesülhet a felelősség alól.**

A Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati ítélete indoklásában álláspontját a KRESZ (1/1975, (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet) abszolút és relatív sebességhatárokat meghatározó rendelkezéseire alapította.

A jogkérdés tehát – úgy tűnik –, eldőlt. Most már csak arra vagyunk kíváncsi, hogy az autópályák építőinek és fenntartóinak felelőssége szóba kerül-e, és a most már az M1 és az M7 autópálya mentén is elkerülhetetlenül felépítendő vadvédelmi kerítések költségeit rá tudják-e terhelni a vadászokra.

Faragó

Baranya legjobbja

Baranya megye dél-nyugati részén, a Szigetvár, Szentlőrinc, Magyarmecske háromszögben található kiváló őzes területek, már az őz-bak idény első napján kapitális bakkal örvendeztették meg a vadgazdákat. Április 15-én,

az Okormenti Vadász Egyesület területén esett az a kiváló őz-bak, amelynek súlya 658 gramm, CIC pontja 181,55 pont. Vadászüdv' a boldog elejtőnek Horst Maischnek, és kísérőjének, a kép jobb oldalán látható Csankó József vadászmesternek.

Agyaki

A GYÖNGYGOLYÓRÓL

Nem is olyan régen, egy jó évtizeddel ezelőtt még igencsak nehezen lehetett golyós fegyverre engedélyt kapni, és a kínálat sem volt éppen bősz. A vadászok zömének maradt a sörétes, gyöngygolyóval töltve, ha vaddisznóra akart vadászni. Azokban az időkben a pontosabb lövés elérése érdekében szereltek fel jó néhány sörétest távcsővel. Sok vadász a Baikál egycsőűt nevezte ki golyósnak, nem is véletlenül, hiszen szépen lőtték a gyöngygolyót. Sajnos a hátránya ezeknek a fegyvereknek mindig is a felhasználói lehetőség volt, hiszen csak disznót volt szabad elejteni és a lőtávolság is korlátozott volt.

Aztán jöttek a változások, és ma már mindenki tarthat golyós puskát, nincs korlátozva a fegyverek száma sem, és ma már bőszéggel lehet is válogatni közöttük. A gyöngygolyó azonban többet tud, mint a mai vadászok gondolják. Ahogy golyós puskákhoz hozzájutunk, a jó öreg „sörétlocsolókra” már

csak az apróvadászatokon volt szükség. Azt, hogy egykor milyen hasznos és hatékony lehetett egy-egy disznóhajtáson, azt jóformán mindenki elfelejtette. Főként bent a hajtásban. Sokszor előfordul, hogy a hajtásorba beosztott vadászársak is a golyóst viszik, ráadásul a távcső is fent van, pedig a sűrűben az csak inkább akadályoz. Sokkal hasznosabb olyankor a megszokott sörétes, amellyel mindig is kisebb távolságra, mozgó vadra lövünk. Valamikor ritkán, vagy alig lehetett megfelelő töltényt készíteni. Ezen a leleményes vadászok úgy segítettek, hogy maguk öntötték a lövedéket. Folyt a kísérletezés eleget, s valóban jó néhány sörétes puskacsőve ezt meg is bánta. Mégis az idős vadászok módfelett szerették, ismerték előnyeiket. Különböző öntőformákat alakítottak ki, a gömbölyűtől az ún. füttyülős golyóig. Időnként nem csak a megfelelő mennyiségű vagy minőségű lőpor került az így előállított tölténybe. Szerencsére erre ma már

nincs szükség, a kereskedelemben bőven lehet vásárolni megfelelő jó minőségű gyöngygolyót. Különböző gyártmányok és magok között lehet válogatni. A skála széles, hiszen egy-egy kaliberhez akár 8-10-féle kész löszert is be lehet szerezni. Ahány gyártmány, annyiféle kialakítás. Van olyan mag, amely tiszta ólom, és bordázott a felülete, vagy mint a Solengo lövedéknél látható, rézmag van beépítve, hogy még nagyobb legyen az expanzió, a sokkhatás. Más esetben magát a lövedéket vonták be egy műanyag burkolattal. A fejlesztések mind azt célozták, hogy egyre jobb löképet, szóráskepet kaphassanak és nem utolsó szempont az sem, hogy szeretett sörétesünket disznóvadászatra is használhassuk. Ma már léteznek olyan sörétesek is, amit kimondottan a gyöngygolyó lövésére fejlesztettek ki. A csövíük lehet sima, szűkítés nélküli, de létezik már huzagolt sörétes cső is. Mindenesetre a lőszervásárlásakor érdemes inkább a tel-

jesítményre, nem pedig az árra összpontosítani, és ha lehet, akkor a különböző gyártmányú töltényeket a lőtéren igyekezzünk kipróbálni. Előfordulhat, hogy az egyiket jól lövi a puska, de a másik fajtát teljesen bizonytalanul, vagy a dupla csőelrendezésű fegyverknél a két cső akár kétféle löszert lő csak egy helyre. Nem szabad meglepedni azzal, hogy majd a vadászaton meglátom, hogy milyen a töltény. Ki kell próbálni először lőtéren és csak azután szabad a vadon, a vadászaton használni. A régiak ezt tették, és ami bevált, attól nem tágtottak.

Érdemes tehát újra fölfedezni, megismerkedni a sörétes fegyverből kilőhető golyókkal, hiszen sok örömet és nagyon sok bosszúságot is tudnak okozni, semmivel sem lenézettebbek, mint a huzagolt csöví fegyverből kilőhető lövedékek. Sőt bizonyos esetekben és körülmények között biztosabb a siker is.

Bischof Ferenc

ÚJFENT AZ ÚJRATÖLTÉSÉRŐL

Apáink, nagyapáink nem morfondíroztak ezen, ők töltötték a löszereiket, mint ahogyan azt a mai napig teszik a nálunk fejlettebb vadászati és társadalmi kultúrával rendelkező országokban. Akkor nálunk miért nem lehetett a löszerek újratöltéséről beszélni, hiszen a fejlett országok köre felé igyekezzünk: a múltban ismert politikai okai voltak. A jelene biztató, hiszen tudomásom szerint sokan fáradoznak azon, hogy ismét engedélyezzék a lehetőséget, így bízom benne, hogy nálunk is szép jövő vár az újratöltésre.

Minden fegyvert forgató embernek valahol a vérében van ez a vágy, hogy maga által összeállított töltényt használjon. Öregebb vadászársak sokat meséltek a saját töltésű, „füttyülős golyóról”, amellyel nem csak disznót lőttek. Más nem lévén, a szarvasokat is ezzel kellett elejteniük. Eltérő műfaj, de áhitattal figyeltük a moziban, ahogyan a zsarufilmekben a 357-es Police Pythonba saját töltésű löszereket helyezett a főszereplő. Az újratöltés körülbelül a vágy szintjén maradt jó néhányunknál. Szerencsére voltak, akik kitanulták az újratöltés fortélyait. Nem legálisan, de bátran próbálkoztak, és sokan magas szintre jutottak, ebben a nem is könnyű tudományban. Vaskos irodalom áll rendelkezésre a témakörben egyetlen hibával, mégpedig azzal,

hogy tudomásom szerint nincsen magyar nyelvű kiadvány a hogyan és mikéntől. Elzárva a lehetőséget ezzel az idegen nyelveket nem beszélők előtt. Gondolom a hozzáértők hamarosan közzéteszik majd tapasztalataikat írásos anyagként, nekünk laikusoknak is érthető módon. Az újratöltés eszköz költsége a rendelkezésemre álló katalógusok alapján körülbelül egy közepes árú puskával egyezik meg. A vadászboltok tölténykínálata ma már szerencsére jónak mondható, így mindenki kiválaszthatja a maga kedvenc löszereit. Jobbnál jobbak állnak rendelkezésre. Felvetődik a kérdés, minek egyáltalán az újratöltés? Magam is így álltam a kérdéshez, annak ellenére, hogy bennem élt az újratöltés nosztalgiaja. A sors viszont összehozott valakivel, aki ennek a műfajnak magas szintű mestere. A véleményem azóta megváltozott, töltéspárti lettem. Nem az anyagi oldalról érdekelt a dolog, bár megjegyzem, 2-3-szor olcsóbban lehet tölteni a bolti árakkal összevetve, példának okáért a 375 H and H magnum töltényemet. A töltés nyújtotta lehetőségek többet jelentenek számomra az általam használt kaliberű fegyveren belül, mint az említett anyagok. Nagy izgalommal és bevallom, kissé bizalmatlanul vártam a pillanatra, amikor kiröppent a puskacsőből az első újra-

töltött töltényem lövedéke. Egy barátom segédkezett a célba lövéseknél. RWS löszerekhez szokott szemem kétkedve fürkészte az újratöltött löszereimet. Mind az ő, mind az én bizalmatlanságom csak akkor múlt el igazán, amikor száz méterről 2,5 centiméteres körön belül csapódtak be a 19,4 grammos és a 17,5 grammos Hornady lövedékek. Jobb szóráskepet produkáltak, mint a gyári töltények. Kezdtük mind nagyobb tisztelettel illetni készítőjüket. Érdekességképpen megjegyzem, hogy kipróbáltunk 14,3 grammos Hornady maggal újratöltött löszereket, amelyek nagyon magasra repültek a tábla tetejébe, de gyönyörűen középre. Később töltési technikával sikerült a 17,5 grammos lövedékek találati pontjával tökéletesen összehozni. Ez önmagában is figyelemreméltó dolog.

A 17,5 grammos Hornady maggal szerelt töltény, Kemira lőporral, és csappantyúval 850 m/s-os sebességet ér el a csőtorkolatnál. Ez 6321 Joule kezdeti energiát jelent. 100 méteren még 5000 Joul a lövedék becsapódási energiája! A szentendrei lőtéren tesztelve, több hozzáértő tanú szeme láttára 100 és 200 méter között nem volt nagyobb esése a lövedéknek 4 centiméternél. Ekkora tömegű lövedéknél ez azt hiszem csodálatos teljesítmény. Lövedéksebesség-mérő műszerrel ellenőriz-

tük a gyári löszereket, és az újratöltötteket. Azt tapasztaltuk, hogy jelentősen nagyobb volt a sebesség eltérése a gyári löszereknél, mint az újratöltötteknél. Így utólagosan igazolódott, miért lettek jobbak az újratöltöttek szóráskepei. Sok töltényt ellőttem, hogy bizonyosságot nyerjek az újratöltött löszerek megbízhatóságáról. Céltáblára való lövéseknél a ballisztika terén egyértelműen bebizonyosodott számomra. Szerencsére a vadászati gyakorlatban is sikerült kipróbálnom az eddig általam nem használt Hornady maggal szerelt újratöltött löszereket. Szarvasra és vaddisznóra kiváló lövedékhatást tapasztaltam.

Tehát bátran ajánlhatom minden magyar vadász számára az újratöltést. Megfelelő eszközökkel, kellő irodalmi ismerettel, és gyakorlattal a gyári löszerekkel vetekedő minőségű, ám jóval olcsóbb töltényeket nyerhetnének azok, akik erre időt, pénzt és energiát fordítanak. Természetesen meg kell várni, hogy a jogalkotás is engedélyezze. Remélem erre hamarosan sor kerül, hiszen a magyar vadászok sem érzik magukat rosszabb felkészültségűnek a világ más tájain élőknél. Várjuk, hogy a sorompót végre felhúzzák és halad-hassunk a fejlett civilizációk felé, ahol a magyar vadász is egyenlő jogokat élvezhet majd európai társaival.

Zentai Béla

AZ IDEI MATULA TÁBOROK

A nyári Matula táborok szervezésének célja, hogy a gyermek- és ifjúsági korosztály megismerhesse a vad- és természetvédelmet és lehetőséget nyújtson a gyakorlati tapasztalatokon alapuló ismeretszerzésre, az önművelésre. Az elmúlt évben örömmel tapasztaltuk, hogy egyre növekszik az igény a gyerekek nyári táboroztatására. Van olyan táborunk is, ahol már minden hely betelt, nincs jelentkezési lehetőség. Ez is azt bizonyítja, hogy a szülők bizalmát megnyertük, a gyerekek is megszerették a vonzó

programokat. Az elmúlt évi tapasztalatok alapján szerveződtek a régi táborok, de vannak új lehetőségek is. Akadnak már egész éves szakmai tevékenységre épülő programok, egyre jobban sikerül összehangolni a szakmai és pedagógiai célokat, amelyek a tanulók, a gyerekek önmegvalósítása során előtérbe kerülnek, és saját környezetük természeti értékeit megismerik, megóvják. Ennek során a helyi, és a környezeti problémák ismeretében egyre több a szabadban, a terepen végzett tevékenység.

MATULA, ERDŐKERÜLŐ TÁBOR

A tábor színhelye a seregélyesi erdei iskola. Részvételi díj összege előreláthatólag 16 000 Ft. A tábor időpontja: július 24-től augusztus 2-ig. Jelentkezni és érdeklődni július 1-től lehet Krizsány Annánál személyesen a dunaujvárosi Intercisa Múzeumban (Városház tér 4.) vagy telefonon a 06/25/411-315, 06/25/408-970

IFJÚ NIMRÓD TÁBOR

A tábor a természet és vadászat iránt érdeklődő 10-15 éves gyerekek részére szervezik.

A tábor helyszíne: Szentés, a Széchenyi ligeti strand területén. A tábor időpontja: július 16-23. Jelentkezni 2000. június 30-ig lehet. Bővebb felvilágosítás: Mészáros György táborvezetőnél, 6600 Szentés, Óbester telep 38. Telefon: 06/63/312-058 és 06/60/478-657.

IFJÚ KÉPZŐMŰVÉSZETI ALKOTÓTÁBOR

A tábor helyszíne: Kétegyháza, András Kasztyó Művésztelep. A tábor időpontja: július 3-16. Szervező: Ungvári Mihály 5729 Kőtegyán, Kossuth u. 88. Telefon/fax: 06/66/278-354, 06/66/278-196. Jelentkezni és érdeklődni: minden nap 18 óra után Hargittainé Megyeri Valériánál lehet, címe: 5741 Kétegyháza, Battyhány u. 12. Telefon: 06/66/256-062.

VADÁSZ, TERMÉSZET ÉS KÖRNYEZETVÉDŐ NAPKÖZIS TÁBOR

Szervező a Ceglédi Várkonyi István Általános Iskola és a Vadászati Kulturális Egyesület Pest megyei Szervezete. A program alsó tagozatos tanulók számára készült. A tábor színhelye: Várkonyi István Általános Iskola 2700 Cegléd, Széchenyi tér 1. Jelentkezés és érdeklődés: dr. Surányi Dezsőné táborvezetőnél, telefon: 06/43/311-191

KÉPZŐMŰVÉSZ ÉS LOVASTÁBOR

A tábor helyszíne: Arany-tó rekreációs bázis, 2713 Csemő, Irsai út 12.

23 ha-os erdős magánbirtok Budapeستől 70 kilométerre, szállás Árpád-kori földházban és sátrakban. Időpontok: július 2-8, 15-22, július 29.-augusztus 5-ig. Jelentkezési határidő: június 10. A tábor díja: 19 000 Ft (szállás, napi háromszori étkezés). Jelenkezni és érdeklődni: Sebők Attila táborvezető, okl. testnevelő tanárnál lehet a 2713 Csemő, Irsai út 12. sz. alatti levelezési címen, vagy telefonon: 06/53/707-649

VADÁSZ TÁBOR

A táborozás pontos időpontja még nem ismert, szervezés alatt áll. Időtartama: egy hét. Helyszíne: Acsádi Vadász ház, részvételi díj: 10 500 Ft. jelentkezési határidő: július 10. (A részvételi díj minimum 50 %-ának befizetésével.) Jelentkezni és érdeklődni lehet: OMK Információs

Szolgálatnál személyesen, Szombathely, Simon I. u. 4. Telefon: 06/94/509-380

TERMÉSZET- ÉS ERDŐVÉDELMI TÁBOR

A tábor helyszíne az Erdei Művelődési Ház Visegrádon, a Mogyoró hegyen. Időpontja: májustól-szeptemberig folyamatosan. A részvételi díja a napi háromszori étkezést, a szállás- és programköltségeket tartalmazza. Jelentkezés és érdeklődés: Békefi Andrásné a 06/26/398-227-es telefonon.

BERTÓTI ISTVÁN KISVADÁSZ ÉS TERMÉSZETBARÁT TÁBOR

Jelentkezés és bővebb felvilágosítás: Szelídi Vadásztársaság, Dunapataj, Telefon: 06/78/425-068, Bévárdi Pál: 06/60/382-304

Várjuk továbbra is azok jelentkezését, akik vállalnák táborok szakszerű szervezését és szívesen részt vennének a VKE Matula programjában. Segítségét nyújtunk a programok összeállításában, szervezésében és lebonyolításában. Kérjük a megyei ügyvivők, a vadásztársaságok segítségét, hogy minél több helyen tudjuk a vadász szülők gyermekeinek, az érdeklődőknek táborokat szervezni.

Mészáros Iván
a VKE alelnöke

Oktatási, Ifjúsági ügyvivő
Telefon: 06/59/312-898, 06/30/2073-260

A Német Vizsla Klub idei verseny- és vizsganaptára

Képesség vizsga		
időpont	hely	felelős
május 6.	Budapest	Morvainé Tóth Éva
május 13.	Mezőtúr	Kovács József
május 20.	Nyíregyháza	László Zoltán
május 20.	Vésztő	Csüllög István
május 27.	Kecskemét	Nagy István
KV-ÖTV mezei-vízi vizsga, fő tenyész szemle		
Augusztus 12-13.	Dunaföldvár	Eppel János
CACIT mezei-vízi verseny		
Szeptember 22-24.	Vásárosnamény (Bereg-Expo)	László Zoltán és dr. Szászi Ferenc
ÖTV		
augusztus 26.	Nagysallér	Récsei József
szeptember 9.	Mezőtúr	Kovács József
szeptember 16.	Csepreg	Császár Róbert
szeptember 30.	Vésztő	Csüllög István
szeptember 30.	Baja	Szikinger János
október 7.	Soponya	Miklós Tibor
október 14.	Heves	dr. Harangozó Imre
Mindenes vizsla vizsga		
október 28.	Szekszárd	dr. Szászi Ferenc

MKVSZ versenynaptára, 2000

május 13-14.	FITASC Kupa	Conopiste	Cseh Koronglövő Szövetség
20-21.	Mentor Kupa	Balatonfűzfő	Mentor Kft.
27.	Nánási Kupa	Hajdúnánás	Hajdú Lövész Egyesület
28.	Délibáb Kupa	Bugac	Délibáb KLE
június 3.	Krieghoff Kupa	Mikebuda	NEFAG Rt.
4.	NEFAG Kupa	Mikebuda	NEFAG Rt.
9.	Erdőgazdaságok Lőversenye	Keszthely	BEFAG Rt.
10.	Hagyma Kupa	Makó	Csongrád m. VK.
11.	Tűri Kupa	Mezőtúr	Caprabo Kft.
17.	Szevlép Kupa	Csongrád	Arany-Tölgy Koronglövő E.
18.	Ormánsági Erdész Kupa	Körösnepuszta	MEFA Rt.
24.	Felkészítő verseny (OB)	Balatonfűzfő	Mentor Kft.
24-25.	Ausztria Nagydíj	Schrack	WJÓ
július 2.	Viharsarok Kupa	Köröstarcsa	K. Petőfi Vt.
1-2.	Mecsek Kupa	Rückerakna	MEAF Rt.
8-9.	Vadász Skeet	Hajdúnánás	MKVSZ
13-16.	Országos Bajnokság	Wr. neustadt	FITASC
22.	Golden Taube Kupa	Ásotthalom	Golden Taube
23.	Magyar Kupa II. forduló	Ásotthalom	MKVSZ
29.	Pankota Kupa	Csongrád	Arany Tölgy Koronglövő E.
30.	Vadász-Háromtusa Országos Bajnokság	Csongrád	MKVSZ

KÖSZÖNNI KI TUD?

Annak, aki huszonhét éve járja egy vadászterület ösvényeit, szinte minden négyzetméterhez fűződik egy-egy emlék, élmény. Ráadásul aki erdészként is ugyanazon a területen dolgozik, ennyi idő alatt az erdők fejlődését is láthatta. Pista barátomat a távolváltókra irányítva, négy területrészen cserkeltem végig úgy, hogy a több száz hektáros erdőtömbön belül visszakerültünk a kiindulási helyen parkoló autómhoz. Emlékeim úgy jöttek elő, mintha egy különös időutazáson vennék részt.

ÉSZAKNYUGAT

Ölbő pusztá mögött a hetvenes évek közepén láttam három darut pihenni a sivár, nagy homokmezőn. Főnökömnek még meg tudtam mutatni, de a faluból kicipelt fotóst már nem várták meg. Egy őzhívásra emlékszem, a sebést követő utánkeresést egyedül végezve, az elejtőt még telefonon értesíthettem ugyan a bak terítékre kerüléséről, látni azonban nem volt módja, mert a minden gondot elsimító kasszasuhintás megfosztotta a trófeabirtoklás örömeitől. A mélygödör-fúrásos módszerrel, csúcsrügyes karódugvánnyal ültetett erdőben erdőfelügyelő barátom egy műszaki átvétellel nehezített őzbakhívás alkalmával a sutát borító selejt bakot a szerelmes együttléte követő harmadik percben hozta terítékre. Itt löttem egy tizennégy éves korúra becsült bakot is úgy, hogy vendégünk az előző napon lőtt bakját követő ünnep után hajnalban nem tudott felkelni. Cserkelve a Szederfás dűlő helyén kotort árokhoz értem, majd a víztárolón túl a nyáras kipusztult foltjain, tisztásain vetett vadföldéken át hangulatos fácskázások, eredményes őz- és szarvas-lesek emlékei jönnek elő. Alighogy belépek a tízéves akácosba, a váltón meglátam a hullatott őzagancsot. Párját keresve az emlékezetes vaddisznóhajtáson miniszteri ki nevezését váró Schamsula úr és kísérei nem sok esélyt láttak jó és eredményes vadászatra, de a nap végén – becsületükre – elismerték, hogy a terület gazdája csak jobban tudja, hova érdemes puszkásokat állítani. Hofi, az ismert humorista sem tagadta meg önmagát, mert egy jobb első lábán, régi lövéstől sérült süldőt utánozva, a vadászaton végig csipkelődő, mókázó, szórakoztatón jó humorú művész mindenkinek mutatta, mit is jelent a kacska láb. Tudjátok, így kér, könyörög, koldul a süldő. Képzeltétek mi lehet a helyzet Bábolnával, ha már a vad is kéri.

DÉLNYUGAT

A Kőrises felé cserkelve láttam magamat húsz évvel ezelőtt, amikor a Kincsesnél legelő dámmal találkoztam. Az erdő sarkánál egyszer szarvasrudli kellős közepén találva magamat, életem legöregebb tehenét és gyönyörűen márványosra koptatott gyöngyfogat köszönhettem a különleges alkalomnak. Nem messze ettől a helytől Bencze professzor urat segítettem őzbak lövésében, szó szerint, hiszen a biztos golyólövéshez nekem kellett támasztékká formálódnom. A kificamodott testhelyzetnek és a pontos lövés eredményeként az üzekedést ép-

pen bevezető öreg, visszarakott, különös ágformát mutató bak trófeája azóta is sokszor emlegetett élménye a professzor úrnak. Egy különösen csapadékos évben volt főnökömmel, Szuly Tamással mozgattuk a kőrises erdőrészt, amikor a csizmaszáron majdhogynem becsapó vízben óvatosan lépegetve különös látványban volt részem. Egy tőkés gácsér tölem kb. tíz méterre érthetetlenül verte a vizet, lassan balra távolodva. Ugyanakkor a vízen jobbra látom a tojó által vezetett kiskacsák által rajzolt V alakot. A fiókák féltésének különleges élménye lett akkor az enyém. Az égeresben lépkedve eszembe jut annak a húszas bikának a képe, ahogyan méltóságteljes tartással, hihetetlen méretű agancsával finoman együvé terelve háremét, átváltott az akkor csak térdig érő csemetésen. A találkozásra megbeszélte hídától pár méterre, az árokparti váltóról vettem fel egy jól láthatóan golyó-lövéstől letört agancs-szárat. A középgág felett ellőtt villás torzót forgatva eszembe jut, hogy furcsállottam bögéskor a bika elugrását tizen-valahány évvel ezelőtt.

DÉLKELET

Várom, hogy Pista óvatosan a kijelölt lesre érjen. Én kerülve, dél felől, a cseresen és a nyárason, majd az akácson át jutok el a kiszemelt leshez. A nyárfákat nézve jut eszembe, hogy leszerelésemkor, tavaszon telepítettük ezt az erdőt, huszonnégy éve. A korábban tavaszi keverékkel elvetett táblában hetvenkettő őszén hallottunk és láttunk a területen először bőgő szarvasbikát. Mellette, a cseresben sokszor ugrattunk disznót. 1976-ban a munkakönyvem is majdnem ugrott, de végül csak a port rázta le magáról.

Hírhedten a trófeát semmire nem becsülő pártfőember azon a hajnalon minden bakot kicsinek talált, vagy a takarásra hivatkozva elengedte lövés nélkül. Eligazításom szerint mindenképpen lövetni kellett őzbakot. A cseres mellett a kelő nappal szemben autózva a tavaszi keverékről ugrott meg egy őz. Az elugrás helyére gurulva, távcsővemért nyúlva megijedtem a puska dörrenésétől. Vendégem önállóan döntött és lőtt is, majd még kétszer, míg végre a kis testű, de páratlan tizenhatos, 580 grammos agancsot viselő, sokáig a világranglista 34. helyén álló bakot helyben marasztalta. Főnökömtől Burgert is megtudta az elejtés körülményeit, így a fényképezőgéppel készített fotó mellé nem kaptam könyvjutalmat, csak letöltést. Sétám közben találtam egy kiszáradt fűzfát. A harkályok sokáig jól éltek belőle, de láttam kései laskagombát is rajta, melyből egy kis fáramászás árán rakhattam táskámba az egy főzetre valót a lépes méz mellé, melyet előtte szedegtettem ki az odúból. Elmentem az alatt az öreg magasles alatt, aminek a padlója szakadt be alattam egy havas, hideg téli vadászalkalmával. Ez a lesbalesetem a második volt, megúsztam, csak a lábamat húztam néhány napig. A már levágott erdő sarkán találtam egyszer egy vaddisznó ellető vackot. A jágerkenderert vattaszerűvé rágta a koca. Kedves és életem alakulásában meghatározó erdőszel, Háber Lászlóval lövtem itt egy ér-

mes bikát. Nála töltöttem Galyatetőn a kötelező előgyakorlatos évet és a városi kamasz próbálkozásait Laci bácsi kemény kézzel, szüleimmel egyeztetve nyesegette, sikerrel. Kapcsolatunk az évek során nagyon erős és igazi barátsággá nemesedett. A szalonkázások, fácskázások, löhető muflon keresése, őzbakozások mind szorosabbá fűzték a több évtizedes szakmai ismeretséget. Ma már az ő drillingjével járom a határt a vadászaton. Laci bácsi szemével simogatja öreg, de kiválóan lövő puszkáját.

ÉSZAKKELET

Az autó mellett nincs értelme vadra várni, Pistának a párhuzamosan futó nyiladékon kell sétálnia. Kicsit előre engedem, így jobbak az esélyei.

A víznyomott lapon haladva jut eszembe, hogy itt löttem Bottos Tibold erdész kolléga a terület legnagyobb agyaru vadkanját. Az elejtő már nem él, felelőtlenül száguldozó autós fiatalok ütötték el. Vajon hol lehet az a nagy agyar? A korábbi erdő fái láthatták első őzbakom halálvágóját 1978 augusztusában. Sötét színű, égeren tisztított, ághiányos, visszarakott, tíz évnél idősebbre becsült agancsa sugja el, hogy Tamástól kölcsönbe kapott síp hangja csalta a puszkám elé. A Keskeny-tározó mellett erős nyárfák állnak, jó a talaj. A kotrógép depóit annak idején nem terítették el, így a vadváltókkal keresztül-kasul rajzolt, fekvésekkel díszített dombocskák színesítik az egyébként sík terep képét. Egy fa tövében fehér koponyát veszek észre. Vaddisznókan, egyik kisagyara még benne van az állkapocsban. Kilenec vagy tíz éve este löttem egy disznóra itt, a most talált csontoktól ellentétes irányban kerestem hiába. Nagyobb köröket téve talán megleltem volna. Pista még nem jár messze, odaintem, nézegetjük, ő fejét csóválva. A nyiladékra kísértélva leteszem a fejet, az autóval majd erre jövünk. Barátom elindul a megbeszélte irányba, pár lépéssel lemaradva követem. Az autóban mesélem el Pistának, hogy 1972 tavaszán Árkosi Zsolt erdőszetvezető Wartburgjával vitt körbe leendő munkahelyemen, jó érzékkel a vadászati lehetőségeket hangsúlyozva az érettségi előtt álló technikus jelöltnek. Abba a homokdombba, melyet most aszfaltút vág ketté, úgy behajtott, hogy az autót ásnia kellett. Barátommal szinte egyidőben még egy nyulat kiugrasztottunk vackából, értünk oda autómhoz. Az emlékekből mazsolázva, anekdotázva, jó hangulatban érkezünk haza.

A néhány nap múlva lezajlott események és az azóta eltelt egy év különös megvilágításba helyezi ezt a napot. A közel harminc évi szolgálat után szakmai indokokat nem említve, eltanácsoltak első és egyetlen munkahelyemről. Volt munkatársaim azóta sem tudtak elköszönni, pedig jó példa volt előttük, hiszen magasabb beosztásba került, nálunk nevelődött fiatal szakembert, egészségében megrokkant vadórt vagy nyugdíjas kort elért kollégákat illendő módon, szépen elköszöntöttük.

Lukáts Péter

Magyarország a vadgazdálkodás területén felkészült az EU-csatlakozásra. Csupán néhány apró jogszabály-módosításra lesz szükség, mivel az etikai normákat, a vadászható fajok körét, valamint a vadászati módokat tekintve is készen állunk a csatlakozásra. Legalábbis ezt hangsúlyozzák az utóbbi hetekben adott nyilatkozataikban a szakemberek, akik szerint például a Millenniumi Vadászati Bizottság egyik legfontosabb feladata, hogy reális képet alakítson ki a közvéleményben a vadászárról.

„Magyarország vadgazdálkodása világszinten is elismert” – hangsúlyozta a Napi Magyarország hasábjain megjelent Vadászni muszáj című interjúban Pintér István, az FVM vadgazdálkodási és halászati főosztályának helyettes vezetője. A szakember szerint „példaértékű az állomány szabályozás, az állománykezelés, s a törvényi és a védelmi rendelkezéseket is betartják. A Kárpát-medence kiváló életfeltételeket nyújt a nagyvadfajok számára, így a természeti adottságoknak köszönhetően kiemelkedő minőségű szarvasbikák kerülnek terítékre. Márpedig a minőségért a főként német nyelvterületről érkező vadászok jelentős összegeket hajlandók fizetni. Ez az a természeti és egyben gazdasági érték, amelyet mindenképpen meg kell őrizni –

mondta a főosztályvezető-helyettes, hangsúlyozva, hogy mindez egyrészt a vadvédelmi kötelezettséget, ugyanakkor tízezer embernek munkát adó, tízmilliárd forintnyi bevételt termelő ágazatot is jelent. Pintér István kifejtette, hogy az unióban a nemzetközi egyezményekkel nagymértékben azonos természetvédelmi előírások léteznek, amelyek szabályozzák a vadon élő állatok és növények, illetve élőhelyeik védelmét. Magyarországon a vadászható fajok listája teljes mértékben megfelel az egyezményekben megfogalmazott elvárásoknak. Az EU-csatlakozást megelőzően csupán néhány elenyésző jogszabály-módosításra lesz szükség, mint például ami az élő vad hálóra vonatkozó tilalmára vonatkozik. Pintér úgy véli: az etikai normákat, a vadászható fajok körét, valamint a vadászati módokat tekintve is készen állunk az EU-csatlakozásra.”

„A Millenniumi Vadászati Bizottság egyik legfontosabb feladatának tekintik, hogy reális képet alakítson ki a közvéleményben a vadászárról.” – Ezt Fáczy Ödön, a testület titkára nyilatkozta a Kisalföldben Reális kép a vadászárról címmel megjelent írásban. „A szélesebb közvéleményben legtöbb esetben az a kép él a vadászárról, hogy az egyenlő a gyilkossággal és a vadászok gyilkosok. Ezt szeretné a bizottság megvál-

toztatni, hiszen a vadászokra szükség van ahhoz, hogy a természet egyensúlya fennmaradjon az erdőkben – hangsúlyozta a főtitkár.”

Felmérést végeztetett az Országos Magyar Vadászkamara sportvadászok körében. Az átlagvadász keveset költ címmel a Zalai Hírlapban megjelent összegzés szerint „Az átlagos magyar vadász középfokú végzettségű, 31-50 év közötti, városi férfi, aki legalább egy évtizede hódol szenvedélyének.” A válaszokból az is kiderül ugyanakkor, hogy „a magyar vadászok között lényegesen magasabb a diplomások aránya, mint a társadalom egyéb rétegeiben: minden harmadik vadásznak felsőfokú végzettsége van. A közvéleményben kialakult általános kép szerint a hobbi a tehetősebb emberek sportja. A felmérés azonban cáfolja az általános vélekedést, mivel a sportvadászok huszonöt százaléka – bevallásuk szerint – évente csupán huszonötezer forintot költ szenvedélyére, s ötven ezer forintnál is csak harmincegy százaléka áldozhat többet minden esztendőben. A magyarok egyébként rutinos vadászoknak számítanak, mivel a megkérdezettek ötven százaléka már több mint egy évtizede jeleskedik a vadállomány ritkításában. Az érdemet némiképp csökkentik, hogy a vadászok 40 százaléka hetente, kéthetente ragad pus-

kát, s szabadidejének csak hat százalékát tölti le. A szenvedélyre fordított idő azonban nem mutat összefüggést a szabadidővel, hiszen nem a nyugdíjas, hanem a legfiatalabb vadászok látogatják leggyakrabban az erdőket.”

Orvvadászok az elmúlt három hónapban több mint 2,5 milliárd forintot kárt okoztak a gyulai dämrezervátum vadállományában. Ez derül ki a Népszava Kegyetlen vadászok Gyulajon című tudósításában. Az egy betörés nyomozásakor kiderített bűncselekmény gyanúsítottjai vadhússal is kereskednek. „A nyolcfős társaság három hónapon keresztül különösen kegyetlen módszerekkel folytatott vadászást a Gyulai Erdészeti és Vadászati Rt. kocsolai területén. Az állatokat addig üzték, míg azok az erdészet drótkerítésének nem rohantak. Akkor lebunkózták az elkábult vadakat, torkukat elvágták, majd a helyszínen kizsigerelték. A vadhúst ezután ismeretségi körük révén, illegálisan értékesítették. A vizsgálat megállapítása szerint az állatvédelmi törvény előírásait is megszegő kegyetlen vadászoknak 23 dämtehén és két bika esett áldozatul. A bünszövetségben elkövetett lopás büntetési tétele alapján a tettesek akár öt év szabadságvesztéssel is sújthatók.”

Összeállította: K. E.

A RÓKA HÁROMSZOR

A megfejtéseket május 20-ig a szerkesztőség címére kell beküldeni. A könyvnyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

1.	IRAT- KAPOCS MINDEN EMBER EZ	VASI HELYISÉG ERJESZTŐ ENZIM	OSZTRÁK AUTÓJEL	VASÚTI SZEREL- VÉNY	SCHNITZ- LER DRÁMÁJA FAFAJTA	TERMŐ- RÉSZ!	AKVÁRIU- MI HAL NAGYON RÉGI	SATÓBBI RÓV.	TERÉZKE	ÓDON	KÁRT OKOZ
NÁTRIUM								FÉLÁRI			B
		NAPI- RENDE TÉRÉS	ÓR IRÁS TOVA				FINN NÉPI EPOSZ	GONOSZ- LELKŰ EZ PL. A VÍZ			
AZ A MÁSİK	FENTRŐL A MÉLYBE KUTYA- FAJTA					ÉBRED HIM- PELLÉR		BELŰL TŐRIKI NEMET KÉRÉS			KÁLİUM PÁPANÉV
2. (ELSŐ RÉS)							MÉDI NŐVÉRE MELLÉM HELYEZ			KICSİ- NYÍTÓ NŐI NÉV	
EGYESŰLT NEMZETEK SZER- VEZETE			GYOM		HÍRES OLASZ DAL ATHÉNI				PÁRIZSI METRÓ ERZSÉBET KIRÁLYNÉ		
				ANGOL NAGYNÉNI	A TISZA MELLÉK- FOLYÓJA	ALIAS BUD SPENCER (CARLO) RADON					
PEST M. VÁROS LAKÓJA											
3.		SVÁJCI VÁROS BETŰ KIEJTVE					FRANCIA MÉRTÉK KANNÁ- BAN VANI	UGYANAZ, ANGOLUL BELŰL BOLDOG!			
ESETLEG			GÓRÓG KEZDETI MÉTER		LOS ...: VÁROS LAB- KÖZÉPI					MENŐBEN VANI	
2. (MÁSODIK RÉS)								FRANCIA VÁROS LAKÓJA			

Felélesztett múlt – megújuló jövő

Április 2. Nagy esemény volt a Nimród Fotóklub és mindazok számára, akiknek fontos az, hogy a természetfotózás, mint mozgalom a hagyományokat ápoló módon haladjon tovább a jövőbe vezető utakon. Egy kiállítás visszatért, visszatérhetett arra a helyszínre április 2-án, amely több éven keresztül hagyományt teremően adott otthont, reprezentatív helyszínt az ország természetfotósai éves munkáinak.

A „Találkozás a Természettel 2000” című kiállítás megújult találkozássá vált az évezred küszöbén a dicső múlttal, egyben reményeket táplálva a hagyományt továbbvivő jövő iránt.

Manapság nagyon nehéz nívós, versenyképes természetfotó kiállítást tető alá hozni. A Magyar Természetfotósok Szövetsége által kiírt pályázatok és az azokból rendezett

TÖRÖK JÓZSEF: TALÁLKOZÁS II. DÍJ

KOPACZ ANDRÁS: SZERELEM III. DÍJ

hogy a késői meghirdetés és az erős megkötések ellenére is sok szerző sok képe (75/1800) érkezett be. Az anyag minőségéről elég annyit mondani, hogy látva a teljes pályázati anyagot a nyilvános bemutatón, nyugodtan kiadott volna még egy ekkora, ugyanilyen színvonalú kiállítást. Igaza van annak, aki azt mondta: volt abban olyan kép, aminek falon lenne a helye, némely helyett, ami viszont ott van. Nem volt még a fotótörténelemben olyan zsűri, akivel minden pályázó elégedett lett volna!

Meg kell tehát nekünk is és a látogatóknak is azzal elégednünk, ami a falra került és csendben megjegyzem: nincs ok a panaszra. Hiányoztak ugyan a pályázók közül nagy nevek. (Vagy ellőtték puskaporukat az elmúlt ősszel, vagy az eljövendőre tartogatják?) Ennek a kiállításnak azonban talán az a legnagyobb erőnye, hogy egy új generációnak és eddig háttérbe szorult alkotóknak

őszi kiállítások jelentős országos eseménnyé nőttek. Az ott falra kerülő képek állandó minőségi fejlődést jeleznek. A Nimród Fotóklub a Vigadóban megrendezett, 1997-es kiállítás óta figyelemre méltó rendezvényt nem tudott kirukkolni. Az okait nem érdemes firtatni, de a pénzügyi gondok nem csak a mi esetünkben döntöttek. A kényszerűség kiharcolta bennünket a Mezőgazdasági Múzeum patinás falai közül, de arról soha nem mondtunk le, hogy egyszer visszakerülhessünk oda!

Ez a kiállítás tehát mindenképpen mérföldkő a számunkra, és mint ilyen különös szeretettel is pátyolgatjuk. Ezért nehéz arra vállalkoznom, hogy e saját gyereket kritikus szemmel nézve mutassam be másoknak. Nem is tisztom a falra került képeket sem méltatni, sem kritizálni, megtette ezt a zsűri, amikor válogatott, az ő kritikájuk van a múzeum falain. Figyelemre méltó azonban az,

KOVÁCS ATTILA: SZÜRKE VARJÚ ÉS RÉTI SAS I. DÍJ

nyílt itt meg a tér. **Berta Béla, Zsila Sándor, Szócs Dénes, Kovács Attila, Forrány Csaba, Ihász Zoltán** mellett itt vannak az új trónkövetelők. **Suhayda László, Takács Gábor, Antli István, Horváth Csaba, Radics Milán, Püspöki János** képei a megújuló jövőt sejtetik.

Külön akarok szólni az évezred első Nagygyörgy Sándor Díjas fotósáról. **Dr. Vizúr János** kollekcója (és hozzá tehetem eddigi munkássága) igazán méltó volt arra, hogy egy megújult pályázat fődíjjá előlépő elismerését elnyerje. Végig nézve az eddigi Nagygyörgy Díjasok arcképcsarnokán (Mánfai György, Szabó Zoltán, Nagy Csaba, Berta Béla (2), Novák László (2), Zsila Sándor) ez az illusztris társaság nem akármilyen új taggal bővült. Vizúr az a fotós, akinek a természet bármely területe különös érzékenységű mondanivalóban ölt alakot a fényérzékeny anyagon.

A megnyitón megjelent a (régén megszokott) nagy tömeg, a visszavarázsolt ünnepeles hangulat, az elismerő szavak öröme feledtetni tudta azt a gyötrelmes utat, amit meg kellett tennünk az 1995-ös kiállítás óta, ami közben hajszál választott el bennünket az elszürküléstől, sőt a szét hullástól is. Hiszem, hogy Nagygyörgy Sándor szellemisége vezetett bennünket az

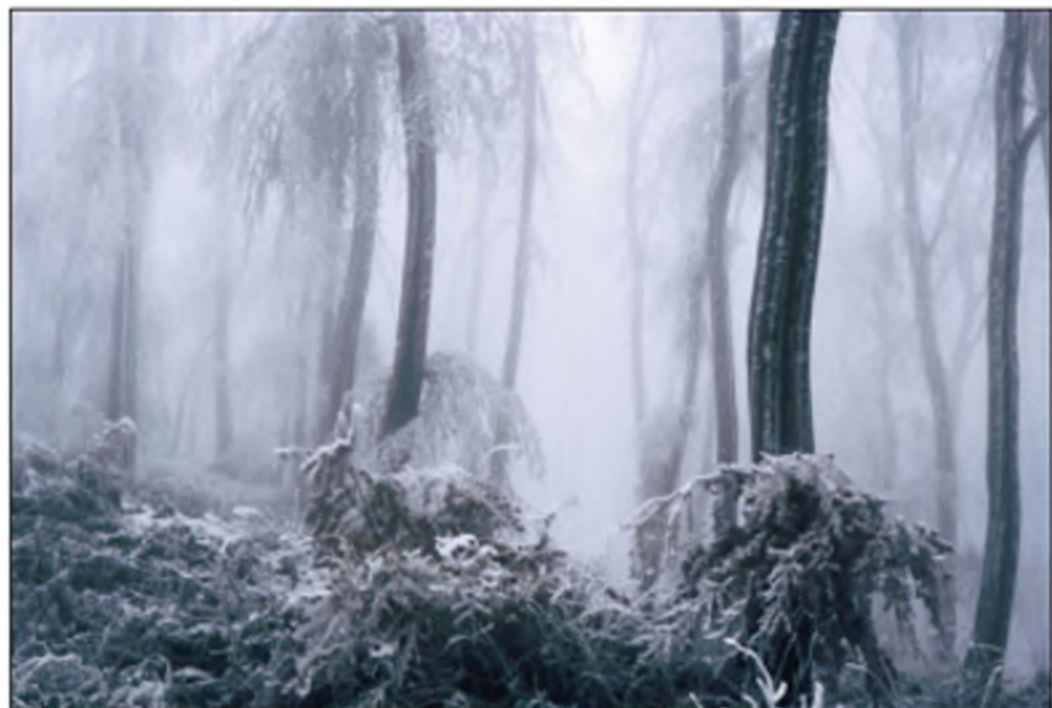

RADISICS MILÁN: TERMÉSZETES GÓZFÜRDŐ II. DÍJ

úton végig, a neki tett ígéretünk, hogy nem hagyjuk szétesni a klubot. Ez a kiállítás bizonyítani tudja, hogy a Nimród Fotóklub még mindig, lecsökkent létszámával, is meghatározó szerepet tölt be a magyar fotográfiai élet természetfotós és általános területén. Abban bizakodunk, hogy a kéz-

zel fogható érdeklődés és siker megnyitja a számunkra az eddig bezárt csatornákat és újra meg tudjuk rendezni tavaszunként ezt a seregszemlét az egészséges versenyt kialakítva, a hazai természetfotózást és a látogatókat szolgálva!

Vajda János

KISS IMRE: TÉLI ERDŐ III. DÍJ

ANTLI ISTVÁN: FUTTÁBAN

SZEGEDI KÁLMÁN: NYÚLPORTRÉ

POLSTER GABRIELLA: NYÚL-LÖVÉS

Kedves Vadásztársaim! Eredeti szándékaink szerint, ebben a rovatban nem kívántunk olyan vadászbalesetekkel foglalkozni, amelyeknél főszereplővé válik a fegyver. Ám, ahogy mondani szokás: csak az ökör következetes. Egyszóval, szó kell, hogy essék a vadász „egészségét” legerősebben, mondhatni, végzetesen fenyegető tényezőről, a nem jó helyen, nem kellő időben, nem a megengedhető módon eldörrenő fegyver tragikus eseteiről is. Jelen rövid írásunk ezért sem fölösleges, hiszen nem lehet elégszer ismételni, figyelmeztetni magunkat az elővigyázatosságra, a fegyelmezett viselkedésre, ez pedig intő példákkal tűnik igazán hatásosnak. Dr. Handlovics Sándor vadásztársunk, az igazságügyi orvostan szakorvosa sajnos hivatalból szintén szomorú balesetet követő vizsgálat résztvevője volt. Anélkül, hogy egyféle „balesetvédelmi oktatásba” kívánánk bevinni a Vadászlap olvasóit, szeretnénk ébren tartani figyelmüket, ösztönözni a szabályok olykor terhesnek tűnő betartására, nem elrettentésül, de okulásul a leírt esetek nyomán.

NEM CSAK A PILLANAT MŰVE

A vadászat természete, eszközei és jellege miatt a legnagyobb elővigyázatosságok ellenére is bizonyos balesetveszélyek lehetőségét hordozza. Hát még akkor, ha a legalapvetőbb szabályokat sem tartják be.

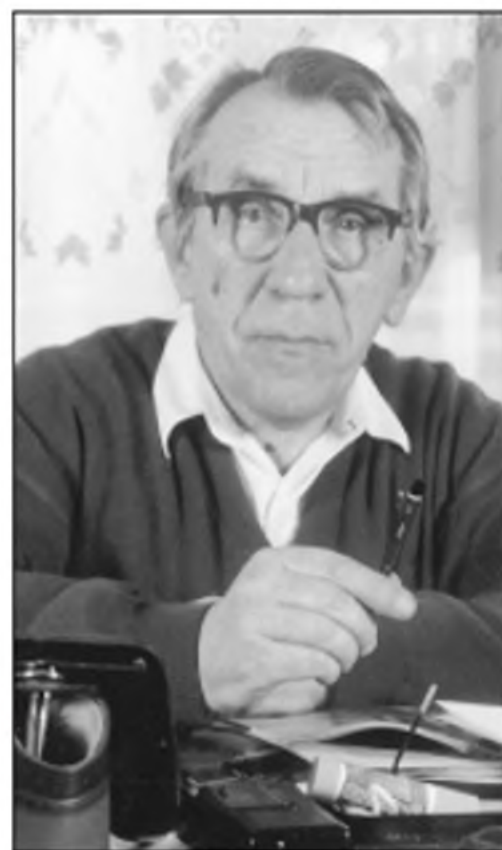
Egy szép őszi napon két idős külföldi vadász fácánvadászaton vett részt, elállóként (mindketten széken ülve), a sok madár közül egy csak az utolsó pillanatban repült fel és a két vadász között próbált elszállni. A kakas nem tudott kellő magasságba felemelkedni, így 45 fokos magasságú fegyveremeléssel sem lehetett volna elejteni. A két vadászt ez nem zavarta, miközben a repülő madár közéjük került egymással szemben, szinte egyszerre adták le az igen csak lapos lövéseiket, amelyek következtében mindkét férfi az arcán súlyos sörétsérüléseket szenvedett.

Egy másik vadászaton szintén elálló, nagyvadász területről érke-

zett vadász elejtett egy fácányútkot, hűséges kutyája néhány másodperc múlva hozta is a madarat, miközben a vadász kissé hanyagul maga mellett, csövével előrefelé, a talajjal párhuzamosan tartotta a fegyvert, már szinte nyúlt a kutya felé bal kezével, amikor a fegyver eldördült és a vizslát a lövedék a nyakán eltalálta. A menthetetlen kutyán pár perc múlva kegyelem lövéssel lehetett csak segíteni.

Töltött, biztosított, lövésre kész vadászlőfegyver helytelen tartása okozta ez esetben a kutya értelmetlen halálát, de már személyi sérülés is bekövetkezhetett volna az oldalt álló vadásztársakat illetően.

Mindezek éppen ellenkezője történt akkor, amikor egy vadászaton a vadász kutya az elejtett vadat parancsszóra nem engedte el, azaz „nem adta oda a vadásznak”, aki ezen felmérésekre, a puska tüszővel a kutyáját fejen csapta, mi-

Mottó: A vadász legnagyobb szerencséje az egészség. A beteg vadásznál csak a beteg vad a siralmasabb látvány.

közben a csőre töltött, biztosítatlan fegyver elsült és a lövés a vadász azonnali halálát okozta. Számomra a legsomorúbb eset egy vadászat lefújása után történt a gyülekezőhelyen, ott, ahol csak üres, megtört fegyverekkel szabad tartózkodni. Az egyik vadász arra szoktatta a vizsláját, hogy ha hívásra nem megy oda hozzá, akkor lő egyet a levegőbe. A lövés hallatára a kutya – valamilyen okból – azonnal visszahozta a gazdájához. Sajnos ebben az esetben is sor került a lövésre, majd ezután a vadász vállára vette a fegyvert

úgy, hogy annak csöve hátrafelé mutatott. Teljesen érthetetlen módon ezután a gyülekezőhelyre ment és együtt értékelték az utolsó hajtás eseményeit. A vállon lógó, egyik csőben még töltött és kibiztosított fegyver azonban elsült és a vadász háta mögött, egy gátra éppen felfelé igyekvő gyermek homlokába csapódva, annak azonnali halálát okozta. Klasszikus példa ez a tragikus véletlenek összejatszására, amely jelen esetben is ezt a szörnyű tragédiát eredményezte.

Ezek a balesetek egy alapvető, a Vadászati szabályzatban külön kiemelt szabályok megsértésére vezethetők vissza. Nevezetesen: „a lőfegyver viselésére, töltésére és ürítésére vonatkozó előírások” maradéktalan betartásának fontosságát és megkövetelését nem lehet eleget hangsúlyozni. A vadászat minden vadásztól felelősséget, és egészséges veszélyérzetet követel meg. Balesetek bekövetkezése esetén igazságügyi lőfegyver- és orvosszakértők bevonásával történik meg a pontos tényállás felderítése. A vadászati baleset előidézője fegyelmi, büntetőjogi és polgári jogi felelősséggel tartozik. A kárért való felelősség körében minden okozott kárt meg kell téríteni, amelyet a balesettel összefüggésben meg lehet állapítani.

U. I.: A mozdonyvezetők, orvosok, autóbussz-sofőrök, stb... és a vadászok tudják, tudniuk kell, hogy az emberben okozott kárt – sem az elszenvetőkét, sem az okozókban esőkét – egyszerűen nem lehet megtéríteni!

Dr. Végh Endre

FÖLD ALATTI ÉLÉSKAMRA

Az Első Magyar Szarvasgombász Egyesület 1997. március 27-én alakult, jelenlegi taglétszáma 212 fő. Kéthetenként szervezett előadásai helyszíne az ELTE Növényélettani Tanszéke, amely egyúttal szakmai támogatást és garanciát is ad az Egyesület tevékenységéhez. Fő tevékenységeik közül kiemelkedik a szarvasgombák gyűjtése és védelme, ezen belül is az ültetvényes technológia kidolgozása, továbbá a szarvasgombákhoz kötődő hazai hagyományok fellelvenítése, ismeretterjesztő feladatok ellátása, szakkönyvek kiadása és részbeni forgalmazása, egyesületi gombagyűjtő kirándulások szervezése, alap-, közép- és felsőfokú tanfolyamok indítása a Környezetvédelmi Minisztérium szakembereivel egyeztetve.

A kitűnő gasztronómiai értéket képviselő szarvasgombák jó néhány faja található Magyarországon, a szem elől elrejtve, a föld alatt. Megtalálásukhoz sokszor szükség van a kifinomult szaglással rendelkező állatokra, melyek megérezvén a nemi hormon illat komponenseit is tartalmazó jellegzetes iny-

csiklandozó illatot, felkaparják és kitérítik a föld alól. A kíméletesebb gyűjtés érdekében az egyesületben szarvasgombagyűjtő kutyák képzését kezdték meg. A kutya szaglóképessége sok tekintetben felülmúlja a disznót. Jelzi gazdájának a föld alatt rejtőzködő éret, konyhai használatra alkalmas kincset és így a megtalált szarvasgomba nem szenved kárt, míg az idősebb példányok talajban hagyása lehetőséget biztosít a szaporodásra. A gombagyűjtő gazdák kutyáikkal együtt, az elmélet és gyakorlat megszerzése után vizsgát tesznek, és igazolványt kapnak. Ezt követően, keresés közben jól látható és hallható jelzésekkel látják el a kutyákat, sőt fontolgatják megkülönböztető mellény használatának bevezetését a tagok számára is. Korábban a hazai szarvasgomba kutatás világhírű volt, gyűjtése elterjedt az egész ország területén. Napjainkban azonban az ültetvényes termesztés számos próbálkozás ellenére sem indult meg. Az egyesület célja, hogy a szarvasgombászat szépségeinek megismerése mellett a gyűjtőkben tudatosítsák a

veszélyeket is. A tagok és a vezetőség egyaránt önkéntesen, társadalmi munkában végzi munkáját. A szarvasgomba gyűjtése környezetvédelmi szempontok alapján kizárólag szabályozott módon, megfelelő képzettség és szakmai végzettség mellett elfogadható.

A fiatal, Első Magyar Szarvasgombász Egyesület gondozásában látott napvilágot a Fekete Gyémánt című szakmai folyóirat, mely fennhirdeti a gombák ezeréves változatlan mítoszát. Az újság szaklapként, de közérthetően és hitelesen szeretne beszélni a szarvasgombák biológiájának legújabb eredményeiről, aktualitásairól, a konyhaművészet fantázia országának remek hódításairól, a szarvasgomba-lovagok nemes tetteiről. Néhány cím a tartalomjegyzék alapján: Terítéken a gasztronómia, Szarvasgombák a tányéron, Kapával a világ körül, Gigászok, Szaglász, Hírek, Aktualitások, Hintón járó triflavadások, EMSZE honlap és még sok más érdekesség. Az újság bemutatkozó számát követően negyedévenként jelenik meg.

Kiss Gábor

Képzőművészeti kiállítás

Valackai Erzsébet festőművész alkotásait bemutató kiállítás nyílik a szentgotthárdi színház aulájában május 9-én, 15 órakor. A tárlat május 22-éig tekinthető meg munkanapokon, 13-17 óráig.

Évszakok, vad- és természetfotó kiállítás

Pincehelyi József képeiből nyílt kiállítás április 6-án a kaposvári Együd Árpád Művelődési Ház galériájában. A kiállítást Békés Sándor, a VKE kulturális Tanácsának elnöke nyitotta meg.

Az erdőgazdák lapja

Igényes kivétel, a kulcsínekben ugyancsak gazdag szaklapot jegyez „Erdőgazda” címmel a lapgazda ME-GOSZ, a magánerdő tulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetsége. A havi lap támogatója a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium. Bár kezünkbe eddig csak a 2. évfolyam 2. száma került, bizonyára sokakat érdekelhet, mert sok vadász rendelkezik magánerdő tulajdonnal, így hozzá is juthat a nem kevés hasznos információt nyújtó szakmai orgánumhoz. Amennyire értékes minden, az erdővel kapcsolatos cikk, hír és információ, annyira félrevezetőek például a (z)senilisen semmitmondó téli vadvédelmi gond(olat)ok, vagy a vadmacska védelmének szándékával írott ismertető, amelyet nem kevesebb mint kettő cit-betmacska képével illusztráltak a jobb félreértés érdekében. A magyar vizslákat ismertető és népszerűsítő a „Fickó nem csak az ágyban jó” címet kapott írás szó szerint „blickfangos”, mert akár egy ivari identitás zavart is sejteni enged. A vizslákat szeretni kell, de ez azért már enyhén szólva zavaros túlzás.

Vizslavezetők Baranyában

Március közepétől egészen augusztusig tart az a vizsla vezető tanfolyam, amely a Baranya megyei vadászkamara szervezésében indult Bóly, Békáspusztai központtal. A tanfolyamra tizenöt ifjú kutyás jelentkezett vizslájával, elsősorban Baranyából, de jöttek Somogyból és Tolnából is. Az első gyakorlati foglalkozáson, amelyet Bóly József nemzetközi hírű küllem és munkabíró, a tanfolyam vezetője tartott, bemutatkoztak a kutyák és gazdáik. A tizenöt kutya méltán reprezentálja a Magyarországon két legnépszerűbb vizslafajtát, hiszen csak a rövidszőrű magyar, és a rövidszőrű német vizslák képviseltették magukat. Dr. Herger László és Bóly József immár második éve szervezi az igen népszerű tanfolyamokat. Változatlan hévvel és olthatatlan szenvedéllyel oktatják a fiatal vizslavezetőket és kutyáikat. A záróvizsgára, amely egyben a vizslák képesség vizsgája is lesz, augusztus első hetében kerül majd sor. Baranyai vonatkozású az a hír is, miszerint a március 26-án, Gödöllőn megtartott országos nehezített vércsapá versenyen, dr. Herger László, Bédai Jenki nevű, rsz. magyarvizsla kanja, 18 kutya között az első helyen végzett.

A. G.

Visszapillantó

Nehezen indult, nyögve folytatódott, és aztán hirtelen vége lett mintha elvágták

volna. Így jellemezte egykor Fekete István az 1938-as szalonka idényt, a Szalonkázások 1938-ban című írásában. Az idei tavasz szintén nehezen indult, és a szalonka híradó szerint március elsején csupán egy pagonyban vettek fel madarat, ez pedig a MEFA Rt. hetvehelyi kerületében volt. Itt az első estén három szalonka esett és több hibázás volt, tehát több madár is húzott. Március 3-áig más területről nem érkezett hír szalonkáról. A hetvehelyi madarak valószínűleg kései visszavonulásából maradtak itt, az ötösüzemi vágásban. Aztán jöttek a hírek az első el-ellánc, vonuló szalonkáról. A klasszikus helyeken, mint Sellye, Dél-Somogy, és Gemenc lassacskán felvették az elsőket és mindenki reménykedett. Ám a március tizenegyedikéi hidegfront, a magasabban fekvő helyekre hóval érkezett, és ez rányomta a bélyegét a következő másfél hét szalonka húzására. Ahogy a frontok jöttek-mentek, úgy változott a látott és felvett szalonkák száma. A nagyon hideg havas időben csak kevés szalonkát „észleltek” a megszállottak. Így jött el az OCULI, és a március 20-21-ei éjszaka, amikor nagyobb tömegben érkezett a madár, mert a következő napokban mindenfelé sok szalonkát láttak. Az ország déli és északi részében egyaránt jó húzásokról számoltak be. Sajnos, mint ahogy az a gyengébb években szokásos ezek az esték sem tartottak sokáig. Két-három nap alatt ellaposodtak, és az újabb hidegfrontok miatt a szalonkavadász csak ritkán érezhette a langyos, déli szelek simogatását. Vártuk a második és a harmadik hullám érkezését, de ez valószínűleg együtt jöhetett, mert április 4-én, „mint ha elvágták volna”. Aztán ha április derekán a vadászember „céhbelivel” találkozott csak számokról esett szó: egy, öt, tíz és hallani tizenháromról, sőt tizenötörről is. Ezek a számok az értékek a kitarásról, a lőtudásról, a szenvedélyről árulkodtak, arról, hogy jövőre talán kiegyenlítettebb lesz a húzás.

Agyaki

Titokzatos sirálypusztulás Nyékládházán

Azt, hogy a tiszai ciánmérgezés okozta a Borsod megyei Nyékládházán lévő bányatavon a sirályok tömeges pusztulását, ma még bizonyítani nem lehet. Tény azonban, hogy a közelmúltban százával érkeztek a sirályok a nyékládházi kavicsbánya tavára, s ahogy érkeztek, úgy pusztultak el, illetve a még élők is folyamatosan hullanak. A Debreceni tónak nevezett bányatavat ugyanis még sosem látott mennyiségben lepték el a sirályok. A part messziről fehérlett a sirálytetemekektől. Az Állategészségügyi Állomás szakemberei a tetemekekből többet összehajítottak, hogy megállapítsák a tömeges pusztulás okát.

A legvalószínűbb, hogy valamilyen mérgezett táplálékot, vagy folyadékot fogyasztottak. A szemtanúk elmondása alapján a madarak igen szomjasnak bizonyultak, amely tipikusnak mondható tünet a mérgezések esetén. A főállatorvos szerint kizárható a cianid mérgezés, mert annak hatása már korábban jelentkezett volna. A nehézfémekre vonatkozóan pedig csak a részletes mérgevizsgálatok elvégzése után kaphatunk választ.

Handa György Zsolt

Valdor országos Grillsütő Fesztivál a Club Aligában, a Magyar Konyhával

Családokat, egyéni indulókat vár a Magyar Konyha szerkesztősége. A Vendég című gasztronómiai szaklap és a Club Aliga közös Valdor Grillsütő Országos Fesztiváljára és a hozzá kapcsolódó II. Magyar Grillsütő Bajnokságra.

Helyszín: Club Aliga szállodakomplexum (8171 Balatonvilágos, Aliga u. 1.)
Időpont: 2000. május 19-20-21.
(Versenynap: május 20.)

Versenyszabályzat hobbisütőknek: egy adag grillétel, szabadon választott húsból, fantáziakörettel és salátával.

Alapanyagot és saját „különbejártú” sütőalkalmatosságot mindenki önmagának biztosítja!

Jelentkezés: Lenzsér Csaba értékesítési igazgató, Club Aliga, fax: 88/480-013, telefon: 88/480-623. A Club Aliga kedvezményes hétvégi szállodaárral okoz kellemes meglepetést.

További információk a Magyar Konyha szerkesztőségében: 239-2511-es telefonszámon.

Vadászklub Fótón

Elsősorban az ősi vadász mesterség bemutatása, elfogadtatása és kultúrájának ápolása céljából tevékeny vadásztársak jelentkezését várja a megalakulás előtt álló Főti Vadász Klub. Más, hasonló, politikamentes szervezetekkel karöltve, a környezet védelmét és a természet megszeretetését tekintti egyik fő feladatnak. Terveik között szerepel más, működő vadásztársaságokkal való jó kapcsolat kialakítása és ápolása, a vadászetika megismertetése és annak betartásának elősegítése. Munkájukban a Vadászati Kulturális Egyesülettel szeretnének együttműködni. Érdeklődni lehet Földi Pálnál 2151 Fót, Bokor utca 4, Tel/fax: 06/27/363-365, Mobil 06/209-414, valamint Szárnyasi Mihálynál 2120 Dunakeszi, Barátság u. 15. Mobil 06/20/9811-624

KG

Szentesi Vadászok bálja

A Pankotai Agrár Rt. étterme adott otthont a szentesi vadászok hagyományos báljának. A Fanfárok vadászklub együttes zenéje köszöntötte a kétszáz fős vendégcsereget. Mészáros György fővadász, a bál, szervezője ismertette a programot és üdvözölte a diszvendégeket: dr. Mucsi Imre FVM helyettes államtitkár, Antal József FVM Csongrádi Megyei FM hivatal vezető, Farkas Sándor országgyűlési képviselő, Szirbik Imre polgármestert. Ezt követően Szél István a Csongrád megyei Földművelésügyi Hivatal Vadászati-Halászati Felügyelőségének osztályvezetője nyitotta meg a bált. A műsor kezdetén Evánics Béla Vadász Himnusz című versét szavalta el. Szalontánc bemutató következett a szentesi vadászok gyermekeinek – Páli testvérek, Badó Zoli, Túri Hajnalka – előadásában. Remek kürt szólásokat halhattunk a Fanfárok előadásában a műsor befejező részében is. Minden inycenc igényét kielégítette a vacsorára felszolgált Vadragu leves, Nimród bőségtál és Bajor desszert. A remek hangulathoz a szentesi Lézer Együttes szolgáltatta a talpalávalót. Éjfélkor a tombolahúzáson különböző vadászati felszerelések és tárgyak voltak a nyeremények, míg a vadászatra jogosultak között a Hubertus VI, az Új Barázda Vt. és a Pankotai Agrár Rt. által felajánlott 1-1 őzbak vadászatát sorolták ki. Fődíj egy szarvasbika vadá-

szata a Kaszói Erdőgazdaság Rt. területén. A vak szerencse többek között egy az előző napon vadászvizsgát szerzett kollegának kedvezett egy őzbak vadászatának lehetőségével. A kulminális élvezetek teljessé tételéhez farsangi és csöröge fánkkal járultak hozzá a szervezők. A február 26-án rendezett eseményen, hajnalig tartó mulatozással zárták a vadászévszót a szentesi vadászok, reménykedve abban, hogy az elkövetkező vadász évadban is lesz okuk és lehetőségük az ünneplésre.

Rendellenes trófeák

Minden bizonnyal az 1998-as FeHoVa országos sikerén és az azt megelőző kiállítások közérdeklődése okán, követendő példát mutatott a Veszprém megyei Vadász Kamara. Pap Gyula elnök ajánlásával jelent meg 3000 példányban, Veszprém megye Rendellenes Trófeáinak Katalógusa. A jól kezelt állományból feltétlenül selejtezni való, vagyis rendellenes minden olyan agancs, szarv, amely eltér a megszokottól, a faj általános jellemzőitől. A vadállomány szabályozása során elsősorban a rendellenes egyedeket kell elejteni, és ez a feladat semmivel sem könnyebb, mint a kapitálisok terítékre hozása. Az izléses, jól szerkesztett kiadványban, a megyében eddig számkorlátlanul rendellenes trófeák képei láthatók. A katalógusban 182 különleges őzagancs mellett 54 különleges gímszarvas agancs, egy különleges dámlapát és 4 vadkanagyt találhatók. Mindegyik kép alatt olvasható az elejtő neve és annak a vadásztársaságnak a megnevezése, ahol terítékre került. Vadászati kultúránk, hagyományaink megjelenési formáit a jövő nemzedék számára is át kell adni, a vadászok egyre népesebb táborát széleskörűen kell tájékoztatni. Többek között e célt szolgálja a most megjelent rendellenes trófeák katalógus is, amelyet nem csak a régi vadászoknak, hanem mindenkinek így az újaknak is figyelmébe ajánlja a vadászövénnyel való elindulásban.

KGB

Hirdetmény

A Magyar Véreb Egylet és az Országos Magyar Vadász Kamara Veszprém Megyei Szervezete véreb fajtabemutatót és országos véreb főversenyt rendez nehezített mesterséges vércsapán a Tapolca-medence VT területén, melynek időpontja 2000. május 27.

Megnyitó: 9 órakor az Artemisz vadászházánál, amely a Tapolca Veszprém útvonalon 3 km-re Tapolcától található.

Kérjük a Véreb Egylet tagjait és más véreb tulajdonosokat, hogy a magyarországi véreb tenyészállomány minél szélesebb körű megismerhetősége miatt hozzájáruljanak az év legjelentősebb fajtabemutatójára hannoveri-bajor és angol véreibeiket. A fajtabemutatóról való részvétel díjtalan.

A nehezített vércsapá versenyre nevezés feltétele: véreb elővizsga.

Jelentkezés: Böhm István vezető bírónál: 7551 Lábod, Sport u. 11. címen, vagy a 06/82/448-243, vagy a 06/60/378-637-es telefonszámokon. A jelentkezéshez a származási lap és elővizsga bizonyítvány másolatát kérjük beküldeni.

Nevezési díj: 5000 Ft, befizetése a helyszínen.

Feiszt Ottó
MVE elnöke

FEGYVERÁTVÉTEL VIZSGÁLATRA

**Egyéni megrendelőink részére PUSKA-ÁTVÉTEL:
HÉTFŐ, SZERDA, PÉNTEK: 7.00–12.00 óra között**

Szükséges:

a fegyver, fegyvertartási engedély és a tulajdonos neve,
pontos címe, irányítószáma.

**Egyéni megrendelőink részére
MAROKLŐFEGYVER-átvétel:**

KEDD, CSÜTÖRTÖK: 7.00–12.00 óra között

Szükséges:

a fegyver, fegyvertartási engedély és a tulajdonos neve,
pontos címe, irányítószáma.

**Fegyverjavítók, vadásztársaságok, kereskedők,
illetve más cégek részére fegyver-átvétel:
előre egyeztetett időpontban, 7.00–10.00 óra között**

Szükséges:

2 példányos megrendelés, amelynek tartalmaznia kell
a megrendelő adatain kívül minden egyes fegyver számát,
típusát, kaliberét, a tulajdonos nevét, lakcímét,
irányítószámát.

Ezen adatok hiányában a fegyver vizsgálatát
nem áll módunkban elvállalni!

**BUDAPEST, IX. ker., Soroksári út 158. 1453 Budapest 92. Pf. 15.
Telefon: (06-1) 280-6782, (06-1) 281-1860. Tel./fax: (06-1) 281-1856
E-mail: mkh@mkh.hu <http://www.netcall36.hu/lofegyv/fegyver.htm>**

Vásároljon Ön is kiváló röpkészségű előnevelt vagy
vadászerezt FÁCÁNT, gödöllői tenyészetünkből,

KERTEX BT. MOST KEDVEZMÉNYES ÁRON!

Postacím: 2100 Gödöllő, Pf. 412; Tel.: (20) 944-6266

HÍVJON, MEGÉRI!

VADÁSZATI LEHETŐSÉG!

MAGYARORSZÁG LEGSZEBB TÁJEGYSÉGÉN, A BÜKK-HEGYSÉGBEN
KÍNÁLUNK VADÁSZATI LEHETŐSÉGET VADASKERTÜNKBEN ÉS KÜLSŐ
TERÜLETÜNKBEN VADDISZNÓRA, SZARVASRA, ÓZRE ÉS MUFLONRA.
SZÁLLÁST, ELLÁTÁST A VADÁSZTERÜLETEN LÉVŐ VADÁSHÁZUNKBAN
BIZTOSÍTUNK.

MINDEN BEL- ÉS KÜLFÖLDI ÉRDEKLŐDŐ VADÁSZVENDÉGET TISZTELETTTEL
VÁRUNK. KÉRÉSÜNKRE RÉSZLETES ÁRAJÁNLATOT KÜLDÜNK.

INFORMÁCIÓ ÉS JELENTKEZÉS:

„VÁRERDEI” ERDŐ-, MEZŐ, ÉS VADGAZDÁLKODÁSI KFT.

PSÁDER LÁSZLÓ VADÁSZATSZERVEZŐ

TELEFON: 06-30/209-2416, FAX: 06-1/257-9411

E-MAIL: PLASZLO@GOMBAS.HU

Tökéletes vadászélmény reális árakon

1077 Budapest, Wesselényi u. 74.
Tel.: 322-4002

Nyitva:

Hétfőtől csütörtökig 8.30-tól 17.00-ig
Pénteken 8.30-tól 14.30-ig

Sörétes, golyós maroklöfegyverek, céllövő pisztolyok különleges kaliberben is •
Légfegyverek, gáz- és riasztópisztolyok nagy választékban • Engedély nélküli, ha-
tástalanított fegyverek, Flóbert-pisztolyok • Vadászati és turisztikai kiegészítő fel-
szerelések, eredeti USA MILITARY- és egyéb ruházat, távcsövek, lőszer

**MAGYAR SÖRÉTES LŐSZEREK 39 FT-TÓL
OLASZ SÖRÉTES LŐSZEREK 40 FT-TÓL**

**BIZOMÁNYOSI FEGYVEREK, GÁZFEGYVEREK,
ÖNVÉDELMI ÉS SPORTPISZTOLYOK ÓRIÁSI VÁLASZTÉKBAN
SÖRÉTES TÖLTÉNYEK NAGY VÁLASZTÉKBAN**

30 éve a vadászok szolgálatában

10% KEDVEZMÉNY A VKE TAGJAINAK SZERKESZTŐSÉGÜNK AJÁNLATA:

Concerto-Boldog kürtgyűttes „Vadászzene” CD	2000 Ft
A vadászati ismeretek kézikönyve (4 kötet)	4900 Ft
Békés Sándor: Puskával, tollal	1800 Ft
Dúcz László: Harmatcseppek	690 Ft
dr. Faragó István: Kápolna a hegytetőn	590 Ft
Merán Fülöp: El nem múlt ünnepek	1800 Ft
Rhedey Antal: Agancsok a horizonton	1800 Ft
Satzger László: Ahol a jávorok járnak	1800 Ft
dr. Sárly Gyula: Az erdőről és az eltűnt időről	1800 Ft
Schmidt Egon: Távcsővel a nyakamban	1600 Ft
Sterbetz István: Trófeákkal beszélgetek	1800 Ft
Szabó Péter: Különös vadászat	850 Ft
Szörényi Zoltán: Vadász-horgász kalandok Mongóliában	1850 Ft
Ugray Tamás: Vadászpuskával a világ tetején	1800 Ft
Ugray Tamás: Puskával a csúcsokon	1750 Ft

Telefon: 06-60/327-280 Fax: 06-1/331-4368

Vadászat a romániai Kárpátokban

Medve les- és hajtóvadászatok, elejtési díj: **3500 DM-től**
Farkas elejtési díj: **1000 DM**
Siketfajd, elejtési díj: **2000 DM**
Zerge: **1400 DM-től**

Vaddisznó les- és hajtóvadászatok
(magas az erős kanok aránya)

A magyar határ közelében dámbika 2,5 kg-ig, 500 DM,
vadfácán 13 DM, fogoly 20 DM, fűrj 5 DM

PANNONVAD VADÁSZATSZERVEZŐ IRODA
2083 Solymár, Erdő u. 24. Tel./fax: 26/361-302 Tel: 26/363-104

Vas megyei Vadásztársaságok FIGYELEM!

VADASKERT (VADDISZNÓSKERT) LÉTESÍTÉSÉHEZ KERE-
SÜNK OLYAN VADÁSZTÁRSASÁGOT, AMELY RENDELKE-
ZIK 300 HA VADÁSZTILAG NEHEZEN HASZNOSÍTHATÓ,
ILLETVE NAGY VADKÁRT OKOZÓ TERÜLETTEL, AHOL
MEGVALÓSÍTHATNÁNK EGY VADASKERTET. MI VÁLLAL-
JUK, HOGY A KERTET BEKERÍTJÜK, ÁLLATOKKAL FEL-
TÖLTJÜK, ÜZEMELTETJÜK, A TÁRSASÁGNAK PEDIG A TE-
RÜLETÉRT ÉVES SZINTEN MILLIÓS NAGYSÁGRENDŰ
BÉRLETI DÍJAT FIZETÜNK.

JELENTKEZÉSÜKET VÁRJUK A 06-60/379-608,
ILLETVE A 06-60/376-874-ES TELEFONSZÁMOKON.

aktív vadászoknak
Blaser

- R93 - cserélhető csövekkel
30 féle kaliberben

- Golyós és kombinált
billenőcsövű fegyverek

- Célzóoptikák

- Golyós lőszer

- Mauser M96
távcsővel szerelve:
180 000.-Ft-tól

Értékesítés raktárról

Komplett paket
kedvezmény

Tíz év gyári garancia

Blaser R93 Luxus

BLASER Magyarország KFT
Blaser-Mauser márkaképviselet
2837 Vértesszőlős, Valusek u. 30.
Tel./Fax: (34)379 500; (20) 922 4500

Kiss and Kolláth

H-2120 Dunakeszi, Főti út 23. Tel.: (36-27) 540-160 Fax: (36-27) 540-161
E-mail: kollath@mail.digitel2002.hu

Namíbiai vadászat

5 napos vadász- + 1 nap pihenőcsomag, öt vad (kudu, oryx, springbock, duiker, steenbock) trófea díjával, teljes ellátással és reptéri transzferrel együtt: 4000,- DEM/vadász (2/1)

Dél-Afrika Köztársaság

• 5 vadásznap a Kalahári sivatag mellett, öt antilop (oryx, hartebeest, impala, springbock, steenbock) trófea díjával, teljes ellátással, reptéri transzferrel együtt: 2800,- USD/vadász (2/1). Mellette még másik 20 vadfaj vadászható trófeadíj ellenében, köztük igazi ritkaságok is!

• 5-9 napos antilop hajtóvadászatok és trófeás vadászatok kudura, steenbockra, vaal rhebockra, duikerre, springbockra és hegyi nádibakra. Ár: 2100,- és 2700,- USD/vadász között.

• Krüger Park mellett, kaffertehén-vadászat 3500,- USD + 28 másik vadfajta lőhető.

Zambia, Luangwa völgy

Kafferbika-vadászat, ára 5450,- USD/vadász (2/1)

Zimbabwe

7 nap vadászat, 10 antilop (sable, eland, kudu, zebra, gnú, tsessebe, blesbok, impala, reedbock, duiker).
Ára: 6995,- USD

Pumavadászat

• USA, Colorado, Sziklás-hegység, ára: 3500,- USD/fő • Argentína, ára: 2700,- USD/fő + helyi költségek.

Horgászás és vadászat együtt

• Óriás harcsa és csuka a Volga deltájában, szállás úszó szállodahajón: 700,- USD/fő • Viza horgászat az Ural folyó deltájában: 1850,- USD/fő • Óriás harcsa horgászata az Illi folyóban: 1050,- USD/fő
• Pisztrángozás Argentínában: 450,- USD-tól.

Afrika, amerikai és ausztrál trófeák megrendelhetők

Kivánságra beszerezzük, hazaszállítjuk és elvámoljuk a megrendelt csontokat, bőrokat és kitömött trófeákat.

Vadászjával vadászók részére különleges programok!
TRÓFEABÍRALAT a Nemzetközi Szafari Klub metodikája szerint.
Trófeabíralói engedély száma: COM#1002373
Vadászszervezői engedély száma: 1499/96/97.

VADÁSZBOLT PESTERZSÉBETEN

ÖNVÉDELMI, SPORT-, VADÁSZ-, LÉGFEGYVEREK
VALAMINT FLÓBERTPISZTOLYOK,
SÖRÉTES, GOLYÓS, LÉGLŐSZEREK VALAMINT
FEGYVER- ILLETVE KERESŐTÁVCSÖVEK,
VADÁSZRUHÁZAT ÉS AJÁNDÉKTÁRGYAK
NAGY VÁLASZTÉKÁVAL
VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT.

CÍMÜNK: GEMENC VADÁSZ-HORGÁSZBOLT, 1203 BUDAPEST,
KOSSUTH LAJOS UTCA 57. TELEFON: (36-1) 283-4432,
MOBIL: 06-30/942-1839. NYITVA TARTÁS: H.-P.: 10.00-18.00

HOTEL LIDO

H-8314 Vonyarcvashegy, Arany J. u. 9. • Telefon/fax: (36-83) 349-513
Telefon: (36-83) 348-036, 348-037 • Mobil: 06-30/947-0649

AJÁNLATUNK:

2 ÁGYAS SZOBA REGGELVEL	7600 FT/NAP (2 FŐ)	53200 FT/HÉT (2 FŐ)
2 ÁGYAS SZOBA REGGELI + FÉLPANZIÓ	10300 FT/NAP (2 FŐ)	71100 FT/HÉT (2 FŐ)
2 ÁGYAS SZOBA REGGELI + EBÉD + VACSORA	13000 FT/NAP (2 FŐ)	91000 FT/HÉT (2 FŐ)
3 ÁGYAS SZOBA REGGELVEL	8700 FT/NAP (3 FŐ)	60900 FT/HÉT (3 FŐ)
3 ÁGYAS SZOBA REGGELI + FÉLPANZIÓ	12700 FT/NAP (3 FŐ)	88900 FT/HÉT (3 FŐ)
3 ÁGYAS SZOBA REGGELI + EBÉD + VACSORA	16800 FT/NAP (3 FŐ)	117600 FT/HÉT (3 FŐ)
4 ÁGYAS SZOBA REGGELVEL	10400 FT/NAP (4 FŐ)	72800 FT/HÉT (4 FŐ)
4 ÁGYAS SZOBA REGGELI + FÉLPANZIÓ	15800 FT/NAP (4 FŐ)	110600 FT/HÉT (4 FŐ)
4 ÁGYAS SZOBA REGGELI + EBÉD + VACSORA	21200 FT/NAP (4 FŐ)	148400 FT/HÉT (4 FŐ)

KÜLÖN REGGELI: 700 Ft/16, félpanzió: 1350 Ft/16

A **HOTEL LIDO** a Balaton északi partján, Keszthelytől 6 km-re található, Vonyarcvashegyen. Kétcsillagos szálloda, 39 szobával, melyekhez fürdőszoba és balkon tartozik. Szobáiban műholdas programokkal színes TV, telefon van, igény szerint hűtőszekrényt biztosítunk. Őrzött gépkocsi parkolás az udvarban. A szállodában söröző, biliárd- és játéktér, valamint kondicionálóterem várja vendégeinket.

A szálló kertjében fűtött fürdőmedence áll vendégeink rendelkezésére.

A Balatontól 200 m-re fekszik, jól felszerelt és részben homokos strandja igen kedvelt a családok körében.

A környék számtalan kirándulási lehetőséget kínál: Afrika múzeum, Sümegi vár, Badacsony, Hévíz tófürdő.

Sportolási lehetőségek: tenisz, szörfözés, vízimotor, strandröplabda, lovaglás, sportlövészet, asztalitenisz.

KEDVEZMÉNYEINK:

- 4 éves korig minden ingyenes (pótágyas elhelyezéssel),
- 4-12 éves korig 20 százalékos kedvezményt adunk a ráeső részből,
- szeptember 1-től a nyugdíjasoknak további 10 százalékos kedvezményt adunk.

Az abádszalóki Hubertus Vadásztársaság részéről ezúton értesítjük a vadgazdálkodókat, hogy 2000. évben is készséggel állunk rendelkezésükre fácánszükségletük beszerzésekor. Kitűnő törzsállományból származó, állat-egészségügyileg garantált minőségű, különböző korú fácánokat kínálunk megvételre.

NAPOS FÁCÁNCSIBE-AJÁNLATUNK:

Június 21-ig	220,- Ft+áfa/db
Július 1-ig	200,- Ft+áfa/db
Július 1-től	180,- Ft+áfa/db

6 hetes előnevelt fácánkakas
550 Ft/db+áfa

FELNŐTT VADÁSZFÁCÁN:

októbertől a vadászati szezon végéig tudunk biztosítani 1700-2200,- Ft/db + áfa áron.

A megrendelt madarakat a helyszínre szállítjuk.

MEGRENDÉSEIKET AZ ALÁBBI CÍMEN VÁRJUK:

HUBERTUS VADÁSZTÁRSASÁG
5241 Abádszalók, Pf: 10. Telefon/fax: 06-59/355-415

Harmónia

VADÁSZBOLTOK

**KERRESSE ÜZLETEINKBEN A KIVÁLÓ MINŐSÉGŰ
ÉS OLCSÓ ÁRFEKVÉSŰ CSEH**

ČESKÁ ZBROJOVKA CZ FEGYVEREKET!

CZ 550 Lux

CZ 550 FS

HARMÓNIA VADÁSZBOLTOK

■ 4025 DEBRECEN, Széchenyi u. 10. Tel.: (52) 430-468 Fax: (52) 412-633 ■ 4026 DEBRECEN, Bethlen u. 36. Tel.: (52) 421-338 ■ 3530 MISKOLC, Széchenyi u. 14. Tel.: (46) 341-464 ■ 4400 NYÍREGYHÁZA, Zrínyi Ilona u. 8-10. Tel.: (42) 413-423 ■ 5600 BÉKÉSCSABA, Luther u. 12. Tel.: (66) 449-369 ■ 6720 SZEGED, Oskola u. 23. Tel.: (62) 325-044 ■ 6500 BAJA, Hattyú u. 2. Tel.: (79) 321-364 ■ 1165 BUDAPEST XVI. ker., Margit u. 116. (lőtér) Tel.: (1) 403-3016 ■ 2890 TATA, Katona u. 17. Tel.: (34) 381-418 ■ 8200 VESZPRÉM, Rákóczi u. 5. Tel.: (88) 325-033 ■ 8360 KESZTHELY, Rákóczi u. 3. Tel.: (83) 314-101 ■ 8900 ZALAEGERSZEG, Tompa u. 1. Tel.: (92) 348-011 Rádiótel.: (30) 939-8369 ■ 7626 PÉCS, Király u. 75. Tel.: (72) 335-333, 325-204 ■ 7800 SIKLÓS, Szent István tér 8. (Kék Sellő Üzletház) Tel.: (72) 352-658 ■ 3300 EGER, Mátyás király út 85. Tel.: (36) 313-904 ■ 3200 GYÖNGYÖS, Szent Bertalan u. 4. Tel.: (37) 301-860 ■ 2400 DUNAÚJVÁROS, Dózsa György út 4/C (Tojánház) Tel.: (25) 405-701 ■ 7030 PAKS, Dózsa György u. 102. Tel.: (75) 315-687